

**Ξεπούλημα των πάντων
στους ιμπεριαλιστές
δανειστές**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Κι άλλο αίμα ζητά το ΔΝΤ

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Αποικία χρέους, έτσι κι
αλλιώς...**

ΣΕΛΙΔΑ 16

75 εκατ. ευρώ επιπλέον αρπάζουν μόνο
από τους αγρότες

**Μπήκε μπροστά ο
μόνιμος κόφτης των
συντάξεων**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Καλογριτσιάδα

Βατερλό των Τσιπραίων

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Νέα ψέματα για το
γιαούρτι**

ΣΕΛΙΔΑ 13

Συρία

**Ιμπεριαλιστικές κόντρες
σε ματωμένο φόντο**

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 885 - 1 Οκτώβρη 2016

www.eksegersi.gr

**ΚΛΕΙΝΟΥΜΕ
ΚΑΙ
ΞΕΠΟΥΛΑΜΕ**

**Τα άψυχα
στο σφυρί,
τα έμψυχα
στο ζυγό**

Scripta... Verba...

Κάνουν λάθος εάν νομίζουν ότι η Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης και ο υπουργός Επικρατείας ασκούν πολιτική Παππά. Η πολιτική είναι κυβερνητική.

Νίκος Παππάς

Συνυπεύθυνος είναι και ο Τσίπρας, διαμηνύει ο Παππάς, για να προστατευθεί από τα «συντροφικά μαχαιρώματα».

Με το Ποτάμι (...) έχουν αρχίσει και δημιουργούνται σαφείς, πολιτικού χαρακτήρα αποστάσεις σε βασικές πολιτικές επιλογές, σε σχέση με θέματα πολιτικής στρατηγικής. Αισθάνομαι ότι έχω διαφορετικές πλεύσεις...

Σπύρος Λυκούδης

Το Ποτάμι είναι ανοικτό κόμμα και υπάρχουν πολλές ενδιαφέρουσες απόψεις. Τις ακούμε όλες. Αλλά πάνω απ' όλα στο Ποτάμι υπάρχουν όργανα, υπάρχει ένα Πολιτικό Συμβούλιο, υπάρχει η Μεγάλη Συνάντηση των Αντιπροσώπων. Υπάρχουν, δηλαδή οι άνθρωποι μας σε όλη την Ελλάδα που παίρνουν τις καθοριστικές αποφάσεις, κι έτσι θα συνεχίσουμε.

Σταύρος Θεοδωράκης

Φαντάζεστε τον Λυκούδη να θέτει τις πολιτικές του επιλογές στην κρίση της... Μεγάλης Συνέλευσης των Αντιπροσώπων και να δηλώνει ότι θα... πειθαρχήσει στις αποφάσεις της;

Θα εξηγήσουμε σε επόμενο editorial γιατί πιστεύουμε πως ο κύριος Τραμπ είναι ο χειρότερος υποψήφιος μεγάλου κόμματος στη σύγχρονη αμερικανική ιστορία.

New York Times

Και οι τρεις κορυφαίες αμερικάνικες φυλλάδες (Washington Post, Los Angeles Times, New York Times) ανοικτά στο πλευρό της Κλίντον. Ομως οι φυλλάδες δεν εκλέγουν πρόεδρο. Ούτε καν στις ΗΠΑ.

Εμείς προφανώς είμαστε επισπεύδοντες για την ολοκλήρωση της της αξιολόγησης, που για εμάς θα σημαίνει ότι τελειώνουμε με το 70% του 3ου μνημονίου, που είναι και το πιο δύσκολο κομμάτι γιατί αυτό το μνημόνιο είναι εμπροσθοβαρές. Κι έτσι, μπαίνουμε σε έναν δρόμο σιγουριάς, ότι το τρίτο μνημόνιο θα είναι και το τελευταίο.

Δημήτρης Παπαδημούλης

Με τα μέτρα τριών Μνημονίων στην πλάτη μας θα πρέπει να αισθανόμαστε ευτυχισμένοι.

Λέτε πως δεν θα κάνετε ιδιωτικοποιήσεις. Δηλαδή, τι θα κάνετε; Θα βάλετε πεταλούδες να πετάνε πάνω από τη ΔΕΗ;

Κωστής Χατζηδάκης

Ενας γνησίως (και αγρίως) νεοφιλελεύθερος παίρνει στο φιλό τους συριζαίους, βγάζοντάς τους τη μάσκα.

ΡΙΠΕΣ

◆ Νέο πολυνομοσχέδιο με κατεπείγουσα διαδικασία ◆ Ε, ναι, ρε παιδιά ◆ Εχετε πάει ποτέ σε πρεζόπιατσα; ◆ Εχετε δει πώς τρέχουν τα πρεζάκια μόλις σκάσει μύτη ο ντίλερ; ◆ Τη δόση θέλει η κυβέρνηση, με κωλοπιλάλα θα ψηφιστεί το πολυνομοσχέδιο ◆ Μη χαλάσουμε και τη μνημονιακή παράδοση ◆ Αλλωστε, άμα τα συζητάς πολλές μέρες τα μνημονιακά εκτρώματα, ζημιά στο κόμμα σου κάνεις ◆ Θρηνούμε! ◆ Η Άννα Βαγενά ανακοίνωσε ότι δε θα είναι άλλη φορά υποψήφια βουλευτίνα ◆ Αφού, όμως, το αποφάσισε, γιατί δεν παραιτείται από τώρα, να πάρει σειρά ο επόμενος, να προλάβει να προετοιμαστεί ο άνθρωπος; ◆ Αμα ο Κούγιας είναι 1,79 (ακόμα και με... πλατφόρμες) τότε εγώ είμαι ψηλότερος από τον Αντετοκούνμπο ◆ «Είμαστε περήφανοι που στο χωριό μας γεννήθηκε ο Κεμάλ Ατατούρκ» δήλωσε ο Ρέμος ◆ Κι εμείς, μετά την υστερική,

εθνικιστική, ακροδεξιά αντίδραση του «Παγκόσμιου Συμβουλίου Ποντιακού Ελληνισμού», κινδυνεύουμε να «λαλήσουμε» και να δηλώσουμε... περήφανοι για τον Ρέμο ◆ Ο Ψινάκης γονατιστός μπροστά στον Κοκό ◆ «Με την Αυτού Μεγαλειότητα Βασιλιά Κωνσταντίνο II» έγραψε κάτω από τη φωτογραφία ◆ ...κι η κοπριά στα λάχανα ◆ Δεν ξέρω τι γράφουν και τι λένε για σύγκρουση κυβέρνησης-Εκκλησίας ◆ Εγώ ξέρω ότι ο υφυπουργός Αμυνατίδης παρευρέθη στην Ενθρόνιση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σμύρνης ◆ Κι έκανε και δήλωση ◆ Ξεκίνησε με τα τυπικά ◆ «Η σημερινή μέρα είναι σημαντική τόσο για το Οικουμενικό Πατριαρχείο όσο και για ολόκληρο τον χριστιανικό κόσμο, που βλέπει να αποκτά ποιμενάρχη -έπειτα από 94 χρόνια- και να αναλαμβάνει το πηδάλιο της εκκλησίας της Σμύρνης, για όλους τους ορθοδόξους, ο Σεβασμιώτατος Βαρθολομαίος» ◆

Μετά απογειώθηκε σε ποιητικά ύψη που μόνο ο μυθικός Πήγασος μπορούσε να φτάσει ◆ «Με την παρουσία μας θέλουμε να ενδυναμώνουμε τον νέο Ιεράρχη ώστε να ανταποκριθεί στην ευθύνη της υψηλής αποστολής του, που είναι “αγάπη και μόνο αγάπη”, στο λίκνο της Ανατολής, που γνώρισε μεγαλεία και καταστροφές, όπου συνυπάρχουν θρησκείες και πολιτισμοί και ενώνεται η μνήμη με τη ζωή και την ελπίδα» ◆ Ούτε ο διαπιστωμένα ευσεβής Πάκης δε θα μπορούσε να τα πει έτσι ◆ Αυτός ο «πιο δεξιός πεθαίνεις» απόστρατος αντιστράτηγος που προέτρεψε τον Καμμένο να μην ξαναφορέσει στρατιωτική στολή, γιατί δεν είναι άξιος να παριστάνει τον καταδρομέα ή τον ΟΥΚά, γιατί δεν επανήλθε; ◆ Το ματσάκι θα είχε μεγάλη πλάκα ◆ Η στήλη διαφωνεί οριζοντίως και καθέτως με την ειρωνεία κατά κυρ-Αλέκου στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας

μας ◆ Τι θέλει ο Έλληνας και η Ελληνίδα το καλοκαίρι; ◆ Ερμηκικές παραλί-ες για να έρθουν κοντά στην παρθένα φύση; ◆ Μπιτσόμπαρο για τον φρέντο και ξαπλώστρα για το μαύρισμα θέλει η πλειοψηφία του λαού ◆ Κι αυτό ο κυρ-Αλέκος το ξέρει, επειδή είναι και ο ίδιος εραστής του φρέντο ◆ Γι' αυτό πήρε το λόγο ◆ Σου λέει: έτσι κι ακούσουν τον Μπαλτά να λέει αυτά τα ακατανόητα για το δημοκρατικό δρόμο προς το σοσιαλισμό με τη σπειροειδή πορεία και τη στρουκτούρα της παλινδρόμησης, την κάτσαμε τη βάρκα ◆ Κάτσε να τους πω εγώ για τον ανοιχτό δρόμο προς τα μπιτσόμπαρα και τις ξαπλώστρες, να μιλήσω κατευθείαν στην καρδιά του λαού ◆ Κομισάρια διηύθυνε offshore και από αβλεψία δεν το δήλωσε ◆ Εντάξει, μην το κάνουμε και θέμα ◆ Αραβικών συμφερόντων είναι η offshore, ξεπλυματάκια χρήματος Ευρωπαίων πρέπει να έκανε ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΨάχνουν για δούλους επικαλούμενοι την κρίση! Μια μαντάμ από την Επανωμή έβαλε αγγελία ζητώντας δασκάλα «για να βοηθάει την κόρη μου στα μαθήματά της - Τάξη Β' Δημοτικού», προσφέροντας για τρεις μέρες τη βδομάδα επί δύο ώρες τη φορά (συν κάποια δουλειά στο σπίτι, αφού «μια φορά στο τέλος της εβδομάδας θα δίνετε εσείς ένα φυλλάδιο στο παιδί για να βλέπουμε αν υπάρχει πρόοδος από τα ιδιαίτερα μαθήματα που κάνετε!!») «λόγω κρίσης 10 ευρώ την εβδομάδα»! Δηλαδή, 3,33 το δίωρο (όσο τα εισιτήρια πήγαινε-έλα) και τζάμπα η προετοιμασία του φυλλαδίου!

ΚΟλες οι δημοσκοπήσεις που έχουν δει το φως της δημοσιότητας δείχνουν το Ποτάμι μακριά από το 3%, χωρίς καμιά ελπίδα να μπει στη Βουλή. Αν υποθέσουμε ότι οι δημοσκοπήσεις είναι γενικά «τσιμπημένες» (που είναι), τα πράγματα γίνονται ακόμα χει-

ρότερα για τον Θεοδωράκη και την παρέα του. Κανένας δεν ποντάρει σ' αυτόν, όλοι του λένε ν' αδειάσει τη γωνιά και να προσκολληθεί είτε στο ΠΑΣΟΚ είτε στη ΝΔ, και γρήγορα μάλιστα.

ΚΗ... ιστορική συνάντηση έγινε με τον Παπαδημούλη σε ρόλο προξενήτρας, που οργανώνει μια πολιτική εκδήλωση μόνο και μόνο για να βγάλουν φωτογραφίες αγκαλιασμένοι ο Τσίπρας με τον Κουβέλη.

Το επόμενο βήμα αναμένεται να είναι η συμμετοχή του κυρ-Φώτη στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ και το επόμενο η υπουργοποίησή του. Αλλωστε, εκείνοι οι συριζονεολαίοι που φώναζαν το 2012 το σύνθημα «έκανες τα νεύρα μας κουρέλι, άντε και γα...μπι...σου, σύντροφε Κουβέλη» έχουν από πέρυσι εγκαταλείψει τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΟπως δήλωσε ο δικηγόρος της Πηγής Δεβετζή, η πε-

λάτισσά του «τίμησε την χώρα, προκάλεσε εθνική συγκίνηση και ανάταση στους απανταχού Έλληνες, κατακτώντας το χάλκινο μετάλλιο στους Ολυμπιακούς Αγώνες στο Πεκίνο το 2008». Υπάρχει, βέβαια, μια... λεπτομερειούλα: «Έχει ανοίξει πειθαρχική διαδικασία από τη ΔΟΕ για την ελληνίδα ολυμπιονίκη για τους Αγώνες στο Πεκίνο». Αλλά, επειδή η πειθαρχική διαδικασία είναι απόρρητη, το μόνο που μπορεί να πει ο δικηγόρος είναι ότι η πελάτισσά του «ουδέποτε έκανε χρήση απαγορευμένων ουσιών»! Εμάς... μας έπεισε με το... βάθος και την έκταση της επιχειρηματολογίας του. Θυμόμαστε, άλλωστε, τη ρήση

ενός άλλου... μεγάλου ανδρός: «ντοπαρισμένος είναι μόνο αυτός που πιάστηκε».

ΚΔεν ξέρουμε αν αυτός ο Γιώργος Τσίπρας, ο ξάδερφος του πρωθυπουργού, που είναι απλώς ένας γενικός γραμματέας στο υπουργείο Εξωτερικών, αλλά δε διστάζει να πει δημόσια ότι χρειάζεται ανασχηματισμός για να φύγουν τα βαρίδια από την κυβέρνηση, έχει μιλήσει με τον πρωθυπουργό. Ξέρουμε μόνο ότι έχει διανύσει πολιτική διαδρομή πιο... ενδιαφέρουσα από αυτή του ξαδέρφου του. Στα νιάτα του υπήρξε μαοϊκός και ως τέτοιος βρέθηκε στον ΣΥΡΙΖΑ. Έχει... παράσημα.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μη θεωρείτε δεδομένο αυτό που προπαγανδιστικά ακούγεται από την αντιπολίτευση, ότι η μεταφορά στο Υπερταμείο ταυτίζεται με την ιδιωτικοποίηση. Για αυτήν υπάρχει το ΤΑΙΠΕΔ που στη σύστασή του έχει σκοπό τις ιδιωτικοποιήσεις.

Πάνος Σκουρλέτης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

1/10: Ημέρα ηλικιωμένων, ημέρα κατά ηπατίτιδας C, ημέρα χορτοφαγίας, Κύπρος, Νιγηρία: Ημέρα ανεξαρτησίας, **Κίνα: Ημέρα απελευθέρωσης (1949)**, Καμερούν: Ημέρα ενοποίησης (1961), Νότια Κορέα: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων 1/10/1975: Πρώτη εμφάνιση ΕΟ Γραππο (Ισπανία) 1/10/1986: Βόμβες (ΕΛΑ) σε γραφεία Επιθεώρησης Εργασίας Νομαρχίας, κτίριο και αποθήκη ΓΣΕΕ 1/10/1987: «Μάχη» της Καλογρέζας, νεκρός ο Μιχάλης Πρέκας, σύλληψη Χριστόφορου Μαρίνου και Κλέαρχου Σμυρναίου 2/10: Ημέρα μη βίας, ημέρα ηθοποιού, ημέρα κατοικίας, Γουινέα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1958) 2/10/1990: Προφυλακίζεται ο Αγαμέμνωνας Κουτσόγιωργας 3/10: Ημέρα κατοικίας, Ιράκ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1932),

Νότια Κορέα: Ημέρα ίδρυσης, Γερμανία: Ημέρα επανένωσης (1990) 3/10/1970: Βόμβα (ΠΑΚ) στον Εθνικό Κήπο την ώρα συνομιλιών κυβέρνησης με αμερικανό υπουργό Άμυνας, σύλληψη τριών μελών **3/10/1981: Τερματίζεται η απεργία πείνας μελών IRA στις φυλακές Μείζ έπειτα από επτά μήνες και δέκα νεκρούς** 3/10/1995: Βόμβα σε αυτοκίνητο στην οδό Κιθαιρώνος (17Ν) 4/10: Ημέρα ζώων, Λεσότο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1966) 4/10/1974: Ίδρυση Νέας Δημοκρατίας 5/10: Ημέρα κατά πορνείας, ημέρα αρχιτεκτονικής, ημέρα εκπαιδευτικών, Βουλγαρία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1908), Αζόρες, Γουινέα-Μπισάου, Πορτογαλία: Ημέρα δημοκρατίας (1910), Ινδονησία: Ημέρα στρατού, Λεσότο:

Ημέρα αθλητισμού 5/10/1986: Βόμβες σε τρεις εφορίες και στη διεύθυνση Συγκοινωνιών νομαρχίας Πειραιά (17Ν) 6/10: Αίγυπτος: Ημέρα στρατού **6/10/1944: Εκτελούνται από τους ναζί 85 έλληνες πατριώτες στην περιοχή Υμηττού-Χαραυγής** 6/10/2004: Αθώς ο Μιχάλης Κασσίμης για την υπόθεση του ΕΛΑ 7/10: Ημέρα για αξιοπρεπή εργασία 7/10/1969: Βόμβες (ΚΕΑ) σε δημαρχείο Καλλιθέας και ΙΧ 7/10/1973: Νέα (αποτυχημένη) απόπειρα δολοφονίας Μακάριου 7/10/1975: Μαύρες σημαίες στα Σπάτα από κατοίκους που δεν θέλουν να γίνει εκεί το αεροδρόμιο της Αθήνας 7/10/1991: Εκτέλεση τούρκου αναπληρωτή ακόλουθου τύπου Τσετίν Γκιουργκιού (17Ν).

Καλογριτσιάδα

Βατερλό των Τσιπραίων

Ο Καμμένος το είχε πει έγκαιρα: σιγά μη βρει ο Καλογρίτσας 50 εκατ. Όμως, ποιος δίνει σημασία σ' έναν Καμμένο; Μετά ήρθε ο Τσίπρας, που ενώπιον της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ είπε με νόημα: «Αν κάποιος από τους προσωρινούς υπερθεματιστές -όπως και να λέγεται δεν μας αφορά, κανένας δεν είναι φίλος μας, όλους τους είχαμε κλεισμένους επί τρία εικοσιτετράωρα μέχρι να δώσουν το μεγαλύτερο τίμημα- δεν έχει τη δυνατότητα να πληρώσει ή να δικαιολογήσει τα χρήματά του, θα εκπέσει το επόμενο δευτερόλεπτο». Ακολούθησε ο «πολύς» Νίκος Παππάς: «Δεν είμαστε σε θέση να εγγυηθούμε σε κανέναν από τους τέσσερις ότι θα πάρει την άδεια, συντρέχουν και άλλες προϋποθέσεις. Τώρα είμαστε στο στάδιο να εξετάσουμε τις ενστάσεις. Υπάρχει ενδεχόμενο να μην περάσουν στην επόμενη φάση κάποιοι από τους υπερθεματιστές. Αν δεν είναι εντάξει κάποιοι φεύγει το επόμενο δευτερόλεπτο. Εμείς δεν είμαστε σκιτζήδες».

Ολα τα παραπάνω έμοιαζαν με... χρονικό μιας προγραμματισμένης αποχώρησης. Του Καλογρίτσα, βεβαίως, βεβαίως. Όμως, την Παρασκευή 23 Σεπτέμβρη, ο Παππάς υπερασπίστηκε εμμέσως τον Καλογρίτσα στη Βουλή, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του «ποταμικού» Φωτήλα. Δεν υπάρχουν βосκότοποι και γίδια, είπε, αλλά μια έκταση που πριν από δύο χρόνια η «Καθημερινή» ενέτασσε στο «success story» του Σαμαρά και μιλούσε «για επενδύσεις 1,5 δισεκατομμυρίου που θα πάνε εκεί»! Είναι πραγματικά εκπληκτικό: ο υπουργός, που θα έπρεπε να μιλάει με στοιχειά, κατέθεσε στα πρακτικά της Βουλής ένα δημοσίευμα εφημερίδας! Έκανε μάλιστα το σφάλμα να επικαλεστεί τον παριστάμενο πρώην υφυπουργό της ΝΔ Μηταράκη. Όταν, όμως, ο Μηταράκης πήρε το λόγο για να πει ότι «η συγκεκριμένη επένδυση ουδέποτε εισήχθη για συζήτηση στην αρμόδια Διευθυντική Επιτροπή. Κατά συνέπεια, δεν υπάρχει ΦΕΚ έγκρισής της στο fast track», ο Παππάς... μουγκάθηκε.

Και βέβαια, το alter ego του Τσίπρα δεν είπε λέξη για τις δηλώσεις μελών της Επιτροπής αξιολόγησης και ελέγχου του πόθεν έσχες, που ο «διαβασμένος» Φωτήλας είχε καταθέσει. Το μέλος της Επιτροπής Γ. Κολυβάς είχε δηλώσει: «Κανονικός έλεγχος δεν έγινε. Εμείς δεχόμαστε τη δήλωση των συμμετεχόντων ότι αυτά που φέρνουν είναι ακριβή και αληθή. Εμείς δεν μπήκαμε στη διαδικασία να δούμε αν

η έκταση είναι δική του. Έτσι δηλώνει και τον πιστεύουμε»! Ο πρόεδρος της Επιτροπής Χ. Δουληγέρης είχε δηλώσει: «Δεν προβλεπόταν κάπου ότι πρέπει να ελέγξουμε την προέλευση των χρημάτων. Τους ζητήσαμε να κάνουν μια δήλωση και την έκαναν. Όταν αποφασίζω για κάτι και έχω μια εταιρία που είναι του κύρους μιας τέτοιας μεγάλης εταιρίας, νομίζω ότι μπορείς να εμπιστευθείς»! Κι ακόμα: «Εγώ δεν είμαι οικονομολόγος, αλλά πληροφορικός μηχανικός. Κανείς δεν έκανε ένσταση από εμάς, γιατί κανείς μας δεν είναι σχετικός με το αντικείμενο του πόθεν έσχες»!

Μετά το θόρυβο που ξέσπασε, οι υπηρεσιακοί παράγοντες, έντρομοι και φοβούμενοι ότι μπορεί να βρεθούν κατηγορούμενοι, έσπευδαν ο ένας μετά τον άλλο να δηλώσουν ότι λειτούργησαν σαν απλοί πρωτοκολλητές των δηλώσεων πόθεν έσχες των υποψηφίων καναλαρχών και όχι ως ελεγκτές, ως όφειλαν! Όμως, από μεριάς κυβέρνησης είχε εκδοθεί -με τον πιο επίσημο τρόπο- **Απόφαση** του γενικού γραμματέα Ενημέρωσης και Επικοινωνίας Λ. Κρέτσου που αναφέρει: «Στους τέσσερις υπερθεματιστές **εξετάστηκε** από την αρμόδια Επιτροπή η προέλευση και ο τρόπος απόκτησης των οικονομικών μέσων που θα διατεθούν, σύμφωνα με αυτά που ορίζει η προκήρυξη στο άρθρο 8.1».

«Διαγωνισμός **με τέτοιον έλεγχο** δεν έχει ξαναγίνει στο ελληνικό δημόσιο. Και πραγματικά λυπάμαι πάρα πολύ», έλεγε ο Παππάς στον Φωτήλα, καταγγέλλοντάς τον ότι αναπαράγει άθλια δημοσιεύματα του Κοντομηνά, του Βαρδινογιάννη και του Αλαφούζου. Και πέταξε κι έναν υπαινιγμό, ότι κάποιοι άλλος -και όχι ο

Καλογρίτσας- κινδυνεύει να μην πάρει την άδεια, γιατί δεν είναι καθαρός: «Και κρατηθείτε και σε σχέση με τα πόθεν έσχες άλλων υποψηφίων, διότι **γράφτηκε** κάπου ότι ένας εξ αυτών δηλώνει ότι τις επόμενες δόσεις θα τις καταβάλει, όπως λέει, από τα κέρδη που θα βγάλει. Δεν ξέρω τι θα γίνει. Μην προτρέχετε λοιπόν ούτε εσείς, αλλά ούτε και εμείς. Να αφήσουμε την επιτροπή να κάνει τη δουλειά της όπως την έκανε».

Ο αρμόδιος υπουργός επικαλείται κάτι που «γράφτηκε» (χωρίς παραπέρα εξηγήσεις) και ομολογεί ότι η Επιτροπή δεν έκανε έλεγχο του πόθεν έσχες για όλο το ποσό! Αν κάποιοι δήλωσε ότι δεν έχει τα λεφτά για τις επόμενες δόσεις, αλλά θα τα βγάλει από τα κέρδη του καναλιού, τότε και η Επιτροπή που εισηγήθηκε και ο Κρέτσος που έβγαλε απόφαση ανακήρυξης και των τεσσάρων ως «οριστικών υπερθεματιστών» **παρανόμησαν**. Και βγαίνει ο αρμόδιος υπουργός και κάνει τέτοια ομολογία σαν να μην τρέχει τίποτα. Ολοι θυμόμαστε, βέβαια, ότι ο Παππάς είχε δηλώσει δημόσια πως θα ελεγχθεί το πόθεν έσχες μόνο για την πρώτη δόση. Εγινε ντόρος, ο Μαρινάκης έκανε επίσημο διάβημα θυμίζοντας ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού προβλέπει έλεγχο πόθεν έσχες για όλο το ποσό, και η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι θα ελεγχθεί το πόθεν έσχες για όλο το ποσό. Τώρα ο Παππάς ομολογεί (μάλλον του ξέφυγε μέσα στο θυμό του) ότι υπάρχει κάποιος που ανακηρύχτηκε «οριστικός υπερθεματιστής» έχοντας δηλώσει ότι έχει μόνο την πρώτη δόση και τις άλλες δύο θα τις μαζέψει από τα κέρδη του καναλιού! Διέψευσε, δηλαδή, την απόφαση του γενικού γραμματέα του που λέει

ότι «εξετάστηκε η προέλευση και ο τρόπος απόκτησης των οικονομικών μέσων που θα διατεθούν»!

Το Σαββατοκύριακο πρέπει να ήταν πυρετώδες στο Μαξίμου. Και το πρωί της Δευτέρας 26 Σεπτέμβρη παίχτηκε η τελευταία φάση της φαρσοκωμωδίας. Μόνο που δεν αφορούσε κάποιον άλλον υποψήφιο καναλάρχη, αλλά τον εκλεκτό της κυβέρνησης, τον κουμπάρο και φίλο Καλογρίτσα. Πρώτα είχαμε την ανακοίνωση της γενικής γραμματείας Ενημέρωσης και Επικοινωνίας (του Κρέτσου δηλαδή), που μας ενημέρωνε ότι ο οριστικός υπερθεματιστής Καλογρίτσας ζήτησε να του δοθεί παράταση 48 ωρών για να πληρώσει την πρώτη δόση «επειδή, λόγοι που δεν σχετίζονται με δικές του επιλογές, εμποδίζουν την καταβολή της δόσης αυτής εντός της ημέρας». Ο άτεγκτος Κρέτσος, όμως, αρνήθηκε να ικανοποιήσει το αίτημα, επικαλούμενος την προκήρυξη του διαγωνισμού, που προβλέπει ότι «η πρώτη δόση του τιμήματος καταβάλλεται εντός δεκαπέντε ημερών από την ανακήρυξη των οριστικών υπερθεματιστών». Στα καπάκια ήρθε η δακρύβρεχτη ανακοίνωση του «νέου επιχειρηματία» Καλογρίτσα υιού, που μας είπε πως «ούτε εργολάβος είμαι, ούτε δημόσια έργα παίρνω», αλλά έκανε το... έγκλημα «να μπει σφήνα, μέσα σε ένα κλειστό κύκλο συμφερόντων, που θέλουν να εξουσιάσουν όχι μόνο τα κανάλια αλλά και τη χώρα», με αποτέλεσμα να τον «κανιβαλίσουν» και να τον «αποκόψουν από τις πηγές και τις διαδικασίες χρηματοδότησής του». Γι' αυτό αποχωρεί, παρότι «χάνει τρία εκατομμύρια ευρώ». Και την Τετάρτη, στην προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση για την Παιδεία, στη Βουλή, ο Τσίπρας κομπορρημονούσε: εμείς δώσαμε τον Καλογρίτσα, άρα δεν ήταν δικός μας.

Η ήττα των συριζαίων μόνο ως Βατερλό μπορεί να περιγραφεί. Εσθισαν τον Καλογρίτσα για να τους φτιάξει κανάλι, αλλά τώρα ούτε δικό τους κανάλι έχουν, ενώ έχουν υποστεί κι ένα τεράστιο πολιτικό κόστος. Το εξυπνοπούλι, ο Παππάς, πιάστηκε από τη μύτη και τώρα κουνάει απελπισμένο τα ποδαράκια του, βγάζοντας κραυγούλες. Ολοι οι καπιταλιστές κρύβουν σκελετούς στα ντουλάπια τους. Στην περίπτωση του Καλογρίτσα, ένα ολόκληρο σύστημα (και ο Στουρνάρας μέσα), με συντονισμένες κινήσεις, έβγαλε τους σκελετούς σε κοινή θέα. Και οι κουμπάροι... παραδόθηκαν.

Ζητούνται μπάζα

Η εκδήλωση του Παπαδημούλη, τάχαμου για να κάνει απολογισμό των δύο ετών θητείας του στο Ευρωπαϊκό βούλιο, έγινε μόνο και μόνο για να λειτουργήσει σαν προελούδιο της ένταξης στον ΣΥΡΙΖΑ του Κουβέλη, ίσως και της Ξενογιαννακοπούλου και κάποιων ακόμα μπάζων από την κατεδάφιση της άλλοτε ισχυρής πασοκικής σοσιαλδημοκρατίας. Ολόκληρη η ομιλία του Τσίπρα ήταν δομημένη μ' αυτό το σκοπό.

Ξεκίνησε από το ευρωπαϊκό επίπεδο: «Ο ΣΥΡΙΖΑ και η Ευρωπαϊκή βουλευτική του Ομάδα με επικεφαλής τον Δημήτρη, είναι η μαγιά, για έναν αναγκαίο διάλογο ανάμεσα στις δυνάμεις της ευρωπαϊκής Αριστεράς, της Πράσινης Αριστεράς και της ευρωπαϊκής Σοσιαλδημοκρατίας. Πρέπει οι προοδευτικές και αριστερές δυνάμεις, να συνεννοηθούμε γιατί πρέπει να δουλέψουμε από κοινού για μια μεγάλη και αναγκαία πολιτική στροφή για την Ευρώπη (...) Στην κατεύθυνση αυτή, στην τελευταία Συνάντηση των προοδευτικών ηγετών που οργάνωσε ο Πρόεδρος Ολάντ στο Παρίσι, πρότεινα και δεσμευθήκαμε να οργανώσουμε ένα forum των ευρωπαϊκών προοδευτικών και αριστερών δυνάμεων. Γιατί, ξέρετε, το σημερινό στρατηγικό αδιέξοδο της Ευρώπης είναι, σε μεγάλο βαθμό, αντανάκλαση και του στρατηγικού αδιεξόδου της ευρωπαϊκής Σοσιαλδημοκρατίας και της Αριστεράς. Και από αυτό το αδιέξοδο θα πρέπει εμείς να βγούμε πρώτοι, για να μπορέσουμε να βγάλουμε και την Ευρώπη. Και σε αυτή την κατεύθυνση βλέπω ενδιαφέροντα σήματα, όπως την πολιτική στροφή του γερμανικού SPD και τη συγκυβέρνηση στο Βερολίνο με την Αριστερά και τους Πράσινους».

Και κατέληξε στα «καθ' ημάς»: «Αυτόν τον ενδιαφέροντα και αναγκαίο διάλογο για το μέλλον της Ευρώπης που προφανώς αφορά και το μέλλον της Ελλάδας, δε μπορούμε παρά να τον διεξάγουμε και στη πατρίδα μας. Το Συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ σε λίγες μέρες είναι ένα βήμα, μια ευκαιρία για να ξεκινήσει αυτός ο διάλογος. Ξέρω βέβαια ότι σε αυτόν το διάλογο δε δύνανται να συμμετάσχουν οργανωμένες δυνάμεις της ελληνικής σοσιαλδημοκρατίας, αφού έχουν κάνει δυστυχώς αυτοκαταστροφικές πολιτικές επιλογές στοίχισης πίσω από την ακραία νεοφιλελεύθερη δεξιά του κου Μητσοτάκη. Γνωρίζω όμως ότι εκτός από τα κόμματα υπάρχουν και δυνάμεις, κινήσεις, προσωπικότητες του ευρύτερου προοδευτικού, ανανεωτικού και σοσιαλιστικού χώρου που είτε σε προσωπικό είτε σε συλλογικό επίπεδο θέλουν να λάβουν μέρος, θέλουν να καταθέσουν την άποψή τους, θέλουν να προσφέρουν στη μεγάλη προσπάθεια για την αλλαγή στην Ευρώπη, στη μεγάλη προσπάθεια για την ανάκαμψη και την ανασυγκρότηση της πατρίδας μας».

Και κατέληξε σε ανοιχτό κάλεσμα: «Σε όλους αυτούς θα ήθελα με τη σημερινή ευκαιρία να απευθύνω ανοιχτή πρόσκληση διαλόγου και συμπόρευσης. Γιατί η προσπάθειά μας να ξαναστήσουμε την Ελλάδα στα πόδια της αλλά με την κοινωνία όρθια και προστατευμένη, είναι μια προσπάθεια που μας αφορά όλους. Όλες τις προοδευτικές και αριστερές δυνάμεις. Όλους τους προοδευτικούς πολίτες. Από αυτόν τον αγώνα δε μπορεί να περισσεύει καμιά και κανείς».

Η προσπάθεια να μαζετούν όλ' αυτά τα μπάζα, που δεν εκφράζουν τίποτα εκτός από τον εαυτό τους, δείχνει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ περνάει ζόρια. Δε χρειάζεται να δώσει κάποιος εμπιστοσύνη στα «τσιμπημένα» (υπέρ της ΝΔ) γκάλοπ για να το καταλάβει αυτό. Αρκεί το γεγονός ότι όχι μόνο δεν μπορούν να προσφέρουν τίποτα στον χειμαζόμενο ελληνικό λαό, αλλά αντίθετα παίρνουν το ένα αντιλαϊκό μέτρο μετά το άλλο, τα οποία προστίθενται στα μέτρα των δύο πρώτων Μνημονίων, που παρέμειναν άθικτα. Η προπαγάνδα ότι «αυτά τέθηκαν στην κρίση του λαού και εγκρίθηκαν το Σεπτέμβρη του 2015» είναι καλή για τους φραστικούς διαξιφισμούς στα τηλεοπτικά πάνελ και στη Βουλή, όχι όμως για τις λαϊκές μάζες. Εκεί λειτουργούν άλλα κριτήρια κι αυτό το ξέρουν καλά και οι επιτελείς του ΣΥΡΙΖΑ.

Γι' αυτό και αναζητούν στηρίγματα στα δεξιά τους (αν και οι έννοιες δεξιά κι αριστερά στο φάσμα της αστικής πολιτικής έχουν σχετικοποιηθεί πλήρως). Οι Τσιπραίοι ξέρουν πολύ καλά ότι ΣΥΡΙΖΑ, ΔΗΜΑΡ και ΠΑΣΟΚ συνδέθηκαν σαν συγκοινωνούντα δοχεία. Το ΠΑΣΟΚ άδειασε κι ό,τι έχανε πήγαινε κατά κύριο λόγο προς τον ΣΥΡΙΖΑ και τη ΔΗΜΑΡ. Στη συνέχεια άρχισε ν' αδειάζει και η ΔΗΜΑΡ και το ποσοστό της να διοχετεύεται προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Πλέον, το μεγαλύτερο κομμάτι της παλιάς ΔΗΜΑΡ (συμπεριλαμβανόμενης της ομάδας Λυκούδη) ξαναμαζεύεται σε μέτωπο με το ΠΑΣΟΚ. Κι αυτό το μέτωπο μπορεί να δημιουργήσει αντίστροφη ροή στα συγκοινωνούντα δοχεία. Δεν έχει σημασία αν αυτή θα είναι μεγάλη ή μικρή. Για ένα κόμμα που βρίσκεται στην πτώση του, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, μετράει και η παραμικρή απώλεια. Ασε που οι επιτελείς φοβούνται ότι όπως ο ΣΥΡΙΖΑ φούσκωσε σε μικρό χρονικό διάστημα, έτσι μπορεί να ξεφουσκώσει. Γι' αυτό και οι Τσιπραίοι κάνουν γρήγορα τα βήματα συγχώνευσης με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία (εκμεταλλευόμενοι το ότι είναι κυβέρνηση) και τρέχουν να μαζέψουν τα μπάζα τύπου Κουβέλη και Μαριλίζας, σε μια προσπάθεια να δείξουν ότι οι ορίζοντα σοσιαλδημοκράτες πάνε με τον Αλέξη και όχι με τη Φώφη.

Συρία

Ιμπεριαλιστικές κόντρες σε ματωμένο φόντο

«**Ο**ταν χτυπήθηκε το ανθρωπιστικό κονβόι, ζητήσαμε να διεξαχθεί έρευνα. Ο Τζον Κέρι, ένας καλός μου συνεργάτης, συμπεριφέρθηκε με τρόπο που δεν είχε κάνει ποτέ προηγούμενα. Ισχυρίστηκε ότι η έρευνα μπορεί να γίνει, αλλά ότι γνώριζαν ποιος το έκανε, κατονομάζοντας το συριακό στρατό ή τη Ρωσία, και ότι σε κάθε περίπτωση το λάθος ήταν της Ρωσίας» (δηλώσεις ρώσου υπουργού Εξωτερικών, Σεργκέι Λαβρόφ, στη ρωσική τηλεόραση).

«Αυτό που κάνει και σπονσοράρει η Ρωσία δεν είναι αντιτρομοκρατία. Είναι βαρβαρότητα» (δήλωση της αμερικανίδας αξιωματούχου, Σαμάνθα Πάουερ, στην έκτακτη συνεδρίαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, την περασμένη Κυριακή).

«Αν η Ουάσινγκτον συνεχίσει να δρα με τον ίδιο τρόπο, θα είναι δύσκολο να έχουμε μία σοβαρή ειρηνευτική διαδικασία» (δηλώσεις του ρώσου απεσταλμένου, Βιτάλι Τσούρκιν, μετά από την έκτακτη συνεδρίαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ την περασμένη Κυριακή).

Ο ενταφιασμός της «ειρηνευτικής διαδικασίας» στη Συρία, που πέθανε πριν καλά καλά γεννηθεί, όπως ήταν φυσικό συνοδεύεται όχι μόνο από σκληρές συγκρούσεις (ιδιαίτερα στο Χαλέπι που βομβαρδίζεται ανηλεώς από τα στρατεύματα του Ασαντ, από τα οποία δε γλίτωσε ούτε το νοσοκομείο ούτε και αρτοποιεία), αλλά και από σκληρή διπλωματική αντιπαράθεση μεταξύ των δύο μεγάλων «παικτών», ΗΠΑ και Ρωσίας.

Η Ρωσία κατηγορεί τις ΗΠΑ ότι δεν κάνουν τίποτα για να αποπλίσουν το παρακλάδι της Αλ Κάιντα, Αλ Νούσρα, το οποίο θεωρούν ως την πιο ισχυρή αντικαθεστωτική ένοπλη ομάδα, καθώς οι 2.000 από τους 3.500 μαχητές που πολεμούν στο Χαλέπι κατά του Ασαντ ανήκουν στο Αλ Νούσρα. Ο Τσούρκιν κατήγγειλε πως όχι μόνο δεν κάνουν τίποτα, αλλά και ότι ο βαρύς οπλισμός που έχουν οι αντάρτες του Νούσρα προέρχεται από τους Δυτικούς του συμμάχους, ενώ οι ΗΠΑ κάνουν τα στραβά μάτια.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και ο ηγέτης της λιβανέζικης Χεζμπολά, Χασάν Νασράλα, ο οποίος σε συνέντευξη που έδωσε πρόσφατα (βλ. <https://www.youtube.com/watch?v=17w20p86bE>) ισχυρίζεται ότι οι αμερικανοί διπλωμάτες και στρατιωτικοί αξιωματούχοι παραδέχονται ότι οι ΗΠΑ δημιούργησαν το ISIS για να χτυπήσουν τη Χεζμπολά και πως η ίδια η Χίλαρι Κλίντον έχει καταγραφεί σε βίντεο να το παραδέχεται! Ο Νασράλα θεωρεί ότι, αφού οι ΗΠΑ και το Ισραήλ απέτυχαν να ρίξουν τον Ασαντ με πολιτικά μέσα (αραβική άνοιξη, διαδηλώσεις) ή με δωροδοκία, τώρα επιχειρούν να τον ρίξουν με στρατιωτικά, για να πλήξουν τον άξονα της Αντίστασης, κορμός της οποίας είναι η Συρία, αφού σ' αυτήν παράγονται τα περισσότερα όπλα που χρησιμοποίησε η Χεζμπολά στον πόλεμο του Λιβάνου. Θεωρεί ότι ο σημερινός πόλεμος είναι συνέχεια του πολέμου του Λιβάνου του 2006!

Με τέτοιο κουτόχορτο ταΐζει τον κόσμο ο Νασράλα για να στηρίξει ένα αιματοβαμμένο καθεστώς όπως αυτό του Ασαντ. Πράγμα που δείχνει και τα όρια μιας αντιστασιακής δύναμης όπως η Χεζμπολά, η οποία παρά την ηρωϊκή της αντίσταση κατά των σιωνιστών στον πόλεμο του Λιβάνου (προ δεκαετίας), ήταν και παραμένει μια αστική δύναμη που συνάπτει συμμαχίες με τα δικά της κριτήρια, πέρα από κάθε ταξική αντίληψη. Το συριακό καθεστώς, μέσω του απεσταλμένου του στην 71η γενική συνέλευση του ΟΗΕ, δεν έχασε την ευκαιρία να εξάρει τη στάση της Χεζμπολά, όπως και της Ρωσίας και του Ιράν, που αποτελούν όπως είπε τους πραγματικούς φίλους του συριακού λαού!

Διασώθηκε, αλλά...

Οι «βαρόνοι» του Εργατικού Κόμματος, που μετά το δημοψήφισμα για το Brexit βρήκαν την ευκαιρία να ξεφορτωθούν τον Τζέρεμι Κόρμπιν, τρεις επιλογές έχουν πλέον: ή θα κάνουν χαράκι, ή θα διασπάσουν το κόμμα, ή θα υποταγούν στον Κόρμπιν. Το αποτέλεσμα των κοινοτικών εκλογών ήταν ένας θρίαμβος του Κόρμπιν. Πήρε 61,8% των ψήφων, ποσοστό ψηλότερο από το 59,6% με το οποίο είχε εκλεγεί πρόεδρος του Εργατικού Κόμματος το Σεπτέμβριο του 2015.

Ετσι, έχουμε ένα κόμμα ο ηγέτης του οποίου στηρίζεται από το 62% των μελών του και αποδοκιμάζεται από το 80% των βουλευτών του. «Δεν νομίζω ότι είναι πολύ πιθανό να δώ τους Εργατικούς στην εξουσία στα χρόνια ζωής που μου έχουν απομείνει», δήλωσε ο 74χρονος Νιλ Κίνок, ηγέτης του κόμματος από το 1983 ως το 1992. «Οι Εργατικοί θυμίζουν τώρα περισσότερο μια αίρεση, ένα κίνημα, παρά ένα κόμμα που φιλοδοξεί να κυβερνήσει» δηλώνει ο Αντονι Γκίντενς, ο θεωρητικός του «τρίτου δρόμου» που απετέλεσε το ιδεολογικό χαλί για την μακρά κυβερνητική θητεία του Τόνι Μπλερ, τον οποίο νοσταλγούν οι βαρόνοι του Εργατικού Κόμματος, καθώς το μάτι τους έχει γίνει γαρίδα περιμένοντας επάνοδο στην εξουσία. «Το κόμμα διατρέχει τον μεγαλύτερο κίνδυνο διάσπασης και θανάτου που έχει γνωρίσει από τη δεκαετία του '80» δηλώνει ο πρόσφατα εκλεγείς δήμαρχος του Λονδίνου Σαντίκ Χαν, που καλοβλέπει την ανάδειξή του σε «Κόρμπιν στη θέση του Κόρμπιν» σε περίπτωση άμεσου κινδύνου διάσπασης του κόμματος.

Προς το παρόν κανένας δεν κάνει καμιά κίνηση. Ο Κόρμπιν είναι νικητής, στηριγμένος από τη μεγάλη δεξαμενή των μελών του Εργατικού Κόμματος, τους συνδικαλισμένους εργάτες. Και ο οικονομικός σύμβουλός του Τζον Μακ Ντόνελ δηλώνει με νόημα ότι η συντηρητική κυβέρνηση της «δοτής» πρωθυπουργού Τερίζα Μέι θ' αναγκαστεί να πάει σε εκλογές μέσα στο 2017 και το Εργατικό Κόμμα μπορεί να τις κερδίσει, αν καταφέρει να επανασυσπειρώσει γύρω του την εργατική τάξη. Όσο για τα μεσαία στρώματα, που -όπως λένε οι εσωκομματικοί αντίπαλοι του Κόρμπιν- τρομάζουν από την εικόνα του χορτοφάγου και πασιφιστή ηγέτη, ο Μακ Ντόνελ έχει την απάντηση: «Χρειαζόμαστε μια κυβέρνηση που θα παρεμβαίνει στην οικονομία και θα συνεργάζεται με τον ιδιωτικό τομέα χέρι-χέρι». Πόσο πιο καθαρά να το πει;

απευθείας σ' αυτούς και πως όταν ήταν αποκλεισμένοι, τους υποστήριζαν αξιωματικοί από την Τουρκία, το Κατάρ, τη Σαουδική Αραβία και τις ΗΠΑ, αλλά θεωρεί ότι η υποστήριξη γενικά δεν ήταν ικανοποιητική!

Αν και ο εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, Μαρκ Τόνερ, στην καθημερινή συνέντευξη Τύπου την περασμένη Δευτέρα (<http://www.state.gov/r/pa/prs/dpb/2016/09/262445.htm#SYRIA>) διέψευσε κατηγορηματικά όλα τα παραπάνω, χαρακτηρίζοντάς τα «σαχλαμάρες», δεν απέκλεισε την πιθανότητα οι αντάρτες να εξοπλίζονται από άλλους που υποστηρίζουν τις διάφορες αντικαθεστωτικές ομάδες που μάχονται κατά του Ασαντ. Πέταξε έτσι τη σπόνη του κατά της Σαουδικής Αραβίας και άλλων χωρών, οι οποίες όλα αυτά τα χρόνια χρηματοδοτούν τις αντικαθεστωτικές ομάδες στη Συρία, όχι φυσικά επειδή τους έπιασε πόνος για το δράμα του συριακού λαού, αλλά για να ενισχύσουν τη δική τους θέση στην περιοχή κόντρα στον συνασπισμό Συρίας-Ιράν.

Όπως βλέπετε το παιχνίδι είναι περίπλοκο, με πολλούς «παίκτες», ο καθένας από τους οποίους συνάπτει συμμαχίες χωρίς αρχές, αλλά με γνώμονα την ενίσχυση της θέσης του σε μια περιοχή που αποτελεί τη

Τα «τρελά» της δημοσκοπικής κάλπης

Ποιοι θα κερδίσουν τις «primaire» (ο γαλλικός όρος για τις προκριματικές εκλογές) των σοσιαλδημοκρατών και των συντηρητικών για να σταθούν απέναντι στην απειλητική Μαρίν Λεπέν στις προεδρικές εκλογές της Γαλλίας τον επόμενο χρόνο; Οι δημοσκοπικές κάλπες κοντεύουν να τους τρελάνουν. Ο «ακροδεξιός» Νικολά Σαρκοζί κλείνει την ψαλίδα από τον «κεντροδεξιό» Αλέν Ζιπέ, ο οποίος όμως τον κερδίζει καθαρά (με 12% διαφορά) στο δεύτερο γύρο. Ο «κεντροαριστερός» Φρανσουά Ολάντ ισοψηφεί στο δεύτερο γύρο με τον «αριστερό» Αρνό Μοντμπούρ, τον πρώην υπουργό Οικονομίας που παραιτήθηκε διαφωνώντας με την πολιτική δημοσιονομικής λιτότητας και αντεργατικών ανατροπών του διδύμου Ολάντ-Βαλς. Στη θέση του Μοντμπούρ ο Ολάντ διόρισε τον σύμβουλό του Εμανουέλ Μακρόν, πρώην στέλεχος του τραπεζικού τομέα, ο οποίος έχει φτιάξει δικό του κόμμα (Εμπρός!) και θεωρείται σίγουρο ότι θα κατέβει στις προεδρικές εκλογές, αν και ακόμα δεν έχει ανακοινώσει επίσημα την υποψηφιότητά του.

Ακόμα πιο «τρελά» είναι τα αποτελέσματα που βγάζουν οι δημοσκοπικές κάλπες σε ό,τι αφορά την προεδρική εκλογή. Μόνο η Μαρίν Λεπέν του φασιστικού Εθνικού Μετώπου εμφανίζεται σταθερή. Όλοι οι άλλοι υποψήφιοι αλλάζουν θέσεις, ανάλογα με τον μεταξύ τους συνδυασμό. Άλλο είναι το αποτέλεσμα με Ολάντ-Σαρκοζί, άλλο με Ολάντ-Ζιπέ, άλλο με Σαρκοζί-Μοντμπούρ και άλλο με Ζιπέ-Μοντμπούρ. Όταν στην εξίσωση μπαίνει και ο Μακρόν (δηλαδή οι υποψήφιοι του πρώτου γύρου των προεδρικών εκλογών γίνονται τέσσερις: ένας συντηρητικός, ένας σοσιαλδημοκράτης, η Λεπέν και ο Μακρόν), τα πράγματα περιπλέκονται ακόμα περισσότερο, καθώς ο Μακρόν εμφανίζεται να «κλέβει» ψήφους από όλο το πολιτικό φάσμα. Από τον υποψήφιο του γαλλικού ΣΥΡΙΖΑ Ζαν-Λικ Μελανσόν μέχρι τον κεντρώο-γκολικό Φρανσουά Μπαϊρού και τη φασίστρια Λεπέν.

Το μόνο με το οποίο δεν ασχολείται η πολιτική επικαιρότητα στη Γαλλία είναι η ουσία της πολιτικής. Ασχολείται με το ποιος έχει τις περισσότερες δυνατότητες να κερδίσει ποιον, όχι όμως με την πολιτική σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας και αντεργατικών ανατροπών, που θα εφαρμόσουν όλοι, ακολουθώντας τον αυτόματο πιλότο του γαλλικού ιμπεριαλισμού.

μεγαλύτερη πηγή του μαύρου χρυσού παγκόσμια.

Όπως είχαμε επισημάνει σε προηγούμενο φύλλο, είναι πολύ δύσκολο οι αντιπολιτευόμενες ομάδες να αποδεχτούν μια συμφωνία που δεν τους δίνει τίποτα πέρα από μια περίοδο ανάπαυλας. Ακόμα πιο δύσκολο είναι να διαχωριστούν από το Νούσρα (όπως απαίτησαν οι Αμερικανοί), γιατί «η Φάταχ Αλ Σαμ (σ.σ. μετονομασία του Νούσρα) είναι μια ομάδα με παρουσία στο έδαφος, που παίρνει μέρος στις περισσότερες στρατιωτικές επιχειρήσεις, ο διαχωρισμός της δεν είναι δυνατόν να γίνει, ειδικά από τη στιγμή που υπάρχουν προσπάθειες ενσωμάτωσης ορισμένων ομάδων με τη Φάταχ Αλ Σαμ», όπως δήλωσε πρόσφατα ο Φάρες αλ-Μπαγιούς, διοικητής της βόρειας μεραρχίας του Ελεύθερου Συριακού Στρατού στο πρακτορείο Ρόιτερς (<http://in.reuters.com/article/mideast-crisis-syria-idINKCN11G09R>).

Το ενδεχόμενο, αμερικάνικα όπλα να πέσουν στα χέρια ομάδων όπως το Νούσρα και το ISIS, είχε επισημανθεί από τους ίδιους τους Αμερικανούς εδώ και αρκετά χρόνια. Η ίδια η Κλίντον είχε αναφέρει στο CBS, το Φλεβάρη του 2012, τα εξής: «Δεν ξέρουμε στ' αλήθεια ποιον θα εξοπλίσουμε... Θα υποστηρίξουμε την Αλ Κάιντα στη Συρία; Τώρα και η Χαμάς υποστηρίζει την αντιπολίτευση. Θα υποστηρίξουμε τη Χαμάς στη Συρία;» (<http://www.cbsnews.com/news/clinton-arming-syrian-rebels-could-help-al-qaeda/>).

Γι' αυτό και οι Αμερικανοί ήταν διαστακτικοί στο να δώσουν αδιάκριτα όπλα στους αντικαθεστωτικούς και προτιμούσαν να παζαρέψουν με τη Ρωσία και τον Ασαντ, με αποτέλεσμα να εξαγριωθούν πολλοί μαχητές ακόμα και μέσα στον Ελεύθερο Συριακό Στρατό και τις διάφορες πολιτοφυλακές. Δε στέκει λοιπόν η άποψη ότι το Νούσρα και το ISIS είναι δημιουργήματα των Αμερικανών, γιατί απλά δεν μπορούν να τα ελέγξουν απόλυτα. Άλλο πράγμα είναι το ότι ορισμένες φορές κάνουν τα στραβά μάτια, ευελπιστώντας στη χειροτέρευση της θέσης του Ασαντ και της Ρωσίας. Από κει και πέρα, θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι ήταν η βαρβαρότητα του καθεστώτος του Ασαντ (και όχι οι Αμερικανοί) που οδήγησε στην ενίσχυση αυτών των ομάδων, από τις οποίες επικράτησαν αυτές με τις καλύτερες διασυνδέσεις με το εμπόριο όπλων και τους χρηματοδότες των αμερικανόδουλων καθεστώτων όπως η Σαουδική Αραβία.

Η ανυπαρξία αντιιμπεριαλιστικής αντίληψης σε ταξική βάση, από όλες τις αντικαθεστωτικές ομάδες στη Συρία, σε συνδυασμό με την άμεση εμπλοκή των μεγάλων «παικτών» (ΗΠΑ και Ρωσίας) κάνει ακόμα πιο δύσκολη μια έκβαση του πολέμου προς όφελος του συριακού λαού. Αυτός έχει μετατραπεί σε καύσιμη ύλη για τις ενδοιμπεριαλιστικές κόντρες, με το καθεστώς Ασαντ να καταφέρνει να κρατά ακόμα το τιμόνι, χωρίς όμως να μπορεί να εξαφανίσει τις αντικαθεστωτικές ένοπλες πολιτοφυλακές.

Κολομβία

Συμφωνία τερματισμού του αντάρτικου των FARC

Τη Δευτέρα 26 Σεπτεμβρίου, στην παραλιακή πόλη Καρταγένα δε Ινδίας στην Κολομβία, μπροστά σε ένα πλήθος 2.500 ανθρώπων, ο ηγέτης των FARC (Ενοπλες Επαναστατικές Δυνάμεις της Κολομβίας) Ροδρίγο Λοντόνιο Ετσεβερί, γνωστός με το επαναστατικό ψευδώνυμο Τιμοσένκο, και ο σοσιαλδημοκράτης πρωθυπουργός της Κολομβίας Χουάν Μανουέλ Σάντος υπέγραψαν την Τελική Συμφωνία Ειρήνευσης, τερματίζοντας μια ιστορία ένοπλης σύγκρουσης που κράτησε από την ίδρυση των FARC το 1964 μέχρι σήμερα. Παρόντες ήταν ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ Μπαν Κι Μουν, ηγέτες λατινοαμερικανικών κρατών (Εβρο Μοράλες της Βολιβίας, Σαλβαδόρ Σάντσες του Ελ Σαλβαδόρ, Χίμι Μοράλες της Γουατεμάλας, Πέδρο Πάμπλο Κουτσίνσκι του Περού, Μισέλ Τεμέρ της Βραζιλίας, Μισέλ Μπατσελέτ της Χιλής και Ενρίκε Πένια Νιέτο του Μεξικού, Μαουρίσιο Μάκρι της Αργεντινής, Λουίς Γκιγιέρμο Σολίς της Κόστα Ρίκα, Ραούλ Κάστρο της Κούβας, Ραφάελ Κορέα του Εκουαδόρ, Χουάν Ορλάνδο Ερνάντες της Ονδούρας, Οράσιο Κορτές της Παραγουάης, Ντανίλο Μεδίνα της Δομινικανής Δημοκρατίας και Νικολά Μαδούρο της Βενεζουέλας), ο πρώην βασιλιάς της Ισπανίας Χουάν Κάρλος, εκπρόσωπος του Πάπα κ.ά.

Μια από τις βασικές πτυχές της συμφωνίας αφορά τη διανομή γης σε ακτήμονες και φτωχούς αγρότες της κολομβιανής υπαίθρου. Το πρόγραμμα αναδιανομής της αγροτικής γης περιλαμβάνει το μοίρασμα 100.000.000 στρεμμάτων στους ακτήμονες και τους φτωχούς αγρότες της χώρας, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται 6.000.000 εκτοπισμένοι με τη βία αγρότες, οι οποίοι θα επιστρέψουν στη γη τους. Παράλληλα, το κράτος αναλαμβάνει να κατασκευάσει οδικό δίκτυο, σχολεία, δίκτυα ύδρευσης, αποχέτευσης και ηλεκτροδότησης στις πιο απομα-

κρυσμένες αγροτικές περιοχές, αλλά και να παρέχει τεχνική εκπαίδευση στους φτωχούς αγρότες προκειμένου να αυξήσουν την παραγωγή και το εισόδημά τους.

Οι FARC μετατρέπονται σε πολιτικό κόμμα και θα λαμβάνουν κρατική χρηματοδότηση για τα επόμενα 10 χρόνια. Από το 2018 και μετά οι FARC θα καταλάβουν πέντε θέσεις στη Γερουσία και πέντε θέσεις στο Συμβούλιο των Αντιπροσώπων, ενώ μέχρι τότε θα έχουν τρεις και τρεις θέσεις παρατηρητή, αντίστοιχα, χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Μέσα στους επόμενους έξι μήνες τα ένοπλα τμήματα των FARC πρέπει να παραδώσουν τα όπλα τους σε 27 περιοχές που ορίζονται από την ειρηνευτική συμφωνία. Αυτή η διαδικασία θα περατωθεί υπό την επίβλεψη παρατηρητών του ΟΗΕ και στελεχών των FARC.

Παράλληλα, θα πάψει το κυνηγητό των αγροτών που αναγκάζονται να καλλιεργούν φυτά κόκας, προκειμένου να επιβιώσουν στα υψίπεδα που ζουν, από την παραγωγή των οποίων τροφοδοτείται το εμπόριο κοκαΐνης στο εξωτερικό, και θα τους δοθούν οικονομικά κίνητρα για να στραφούν προς την καλλιέργεια άλλων φυτών.

Θα συσταθεί άμεσα ειδικό δικαστήριο για τα εγκλήματα που δια-

πράχτηκαν κατά τη διάρκεια της σύγκρουσης, ενώ θα δοθεί αμνηστία για όλα τα πολιτικά εγκλήματα, συμπεριλαμβανομένων και των εγκλημάτων που σχετίζονται με τη χρηματοδότηση του ένοπλου αγώνα.

Αλλά σημεία από το κείμενο των 297 σελίδων της συμφωνίας δεν έχουν δοθεί στη δημοσιότητα, προκειμένου να διαπιστωθεί αν υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης βασικών πτυχών της συμφωνίας, όπως η αναδιανομή της γης, ενώ μέχρι τώρα δεν υπάρχει καμία αναφορά στο τι θα γίνει με τα ακροδεξιά τάγματα θανάτου, στα οποία σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ αποδίδεται το 80% των θανάτων κατά τη διάρκεια της πολύχρονης ένοπλης σύγκρουσης.

Την ημέρα που υπογράφηκε η συμφωνία ειρήνευσης δόθηκε στη δημοσιότητα η Πολιτική Διακήρυξη της Δέκατης Εθνικής Συνδιάσκεψης των FARC, που συνήλθε στην περιοχή Σαβάνας δελ Πιάρρι, στο νοτιοδυτικό τμήμα της χώρας. Ακολουθούν αποσπάσματα της Διακήρυξης που απεικονίζουν σε ένα βαθμό την κατάσταση στο εσωτερικό των FARC.

«Η Τελική Συμφωνία Ειρήνευσης που υπογράφηκε στην Αβάνα της Κούβας, περιέχει τα ελάχιστα απαραίτητα προκειμένου να συνεχιστεί ο αγώνας με πολιτικά μέσα για την ανατροπή

της ισχύουσας κοινωνικής κατάστασης. Για αυτό το λόγο αποφασίσαμε να κάνουμε ό,τι είναι απαραίτητο για τη μετάβασή μας από μια πολιτικο-στρατιωτική δομή σε ένα νέο πολιτικό κόμμα που το ιδρυτικό του συνέδριο θα γίνει το αργότερο μέχρι το Μάη του 2017, αν τηρηθεί η συμφωνία.

«Θέλουμε να είμαστε μέρος μιας διαδικασίας ευρείας εθνικής σύγκλισης που θα καλύπτει όλο το φάσμα των κοινωνικών και λαϊκών αγώνων και θα προωθεί τον πολιτικό, οικονομικό και πολιτισμικό εκδημοκρατισμό της χώρας. Αυτή η σύγκλιση θα πρέπει να μπορεί να οικοδομήσει κοινωνική, πολιτική και λαϊκή δυναμική από τα κάτω και την ίδια στιγμή να αμφισβητεί την κρατική εξουσία μέσα από τους επίσημους θεσμούς των εκλογών και της κοινοβουλευτικής αντιπροσώπευσης.

«Για αυτό πρέπει η Τελική Συμφωνία Ειρήνευσης να νοηθεί από όλους σαν το εντελώς απαραίτητο σύνολο από αλλαγές που θα εγγυηθούν την επίλυση όλων των αντιθέσεων εντός ενός δημοκρατικού πλαισίου, χωρίς τη χρήση όπλων».

Μπορεί ο Σάντος να θέλει να μείνει στην ιστορία σαν ο πολιτικός που τερμάτισε τη μακροβιότερη ένοπλη σύγκρουση με το πιο μαζικό αντάρτικο στην ιστορία της Λατινικής Αμερικής, αναγνωρίζοντας πως το καθεστώς δεν μπορεί να νικήσει τους αντάρτες, παρά τα μέσα που χρησιμοποίησε επί τόσες δεκαετίες, μπορεί και οι FARC από την πλευρά τους να μην μπορούσαν να νικήσουν το κράτος και να δέχονταν πιέσεις για τερματισμό του αντάρτικου αγώνα, βλέποντας όμως τα πράγματα από τη σκοπιά των όρων που έθεσαν οι FARC για να σταματήσουν τον ένοπλο αγώνα, πρέπει να σημειώσουμε πως είναι αμφίβολο αν τελικά θα υλοποιηθεί, έστω και μερικώς, ο αστικός εκδημοκρατισμός ενός κράτους που ήταν και είναι ο πιο πιστός υπηρέτης των Αμερικάνων στην περιοχή.

Τέτοια παραδείγματα έχουμε αρκετά. Να αναφέρουμε μήπως το Παλαιστινιακό ή να αναφέρουμε το παράδειγμα της Δυτικής Σαχάρας, όπου υπεγράφη ανακωχή ανάμεσα στο μέτωπο POLISARIO και το Μαρόκο, με τη μεσολάβηση του ΟΗΕ, όμως το δημοψήφισμα για το μέλλον της Δυτικής Σαχάρας (αν θα γίνει ανεξάρτητο κράτος ή αν θα παραμείνει στα όρια του Μαρόκου) ποτέ δεν έγινε και οι σαχράουι αντάρτες παραμένουν πολιτικοί εξόριστοι στο Τιντούφ της Αλγερίας.

Ακόμα πιο δύσκολη φαντάζει η αναδιανομή της γης, αφού αυτή πιθανόν να πλήξει ένα σημαντικό κομμάτι του στρώματος των γαιοκτημόνων που στηρίζουν διαχρονικά όλα τα δυναστικά καθεστώτα που έχουν περάσει από τη χώρα. Δεν αποκλείεται η αναδιανομή να υλοποιηθεί μέσα από την παροχή γης σε περιοχές με μεγάλο υψόμετρο ή μέσα στις αχανείς ζούγκλες της χώρας.

Η διαβόητη φυλακή La Tramacua ή αλλιώς το κολομβιανό Γκουαντανάμο, που έχει χτιστεί με αμερικανικά χρήματα και στην οποία βρίσκονται φυλακισμένοι 1.500 άνθρωποι υπό μεσαιωνικές συνθήκες, παραμένει ανοιχτή, ενώ σύμφωνα με στοιχεία που είχαμε δημοσιεύσει σε άρθρο μας το 2008 (<http://www.eksegersi.gr/issue/526/Διεθνή/4227.Δολοφονίες-και-πολιτική-δυσωδία>) χιλιάδες είναι οι δολοφονίες συνδικαλιστών από τα ακροδεξιά τάγματα θανάτου.

Παράλληλα, τα σκάνδαλα που αφορούν τη σχέση μεγάλων πολυεθνικών, που λυμαίνονται τον φυσικό πλούτο της χώρας, και δεξιών πολιτικών με τα τάγματα θανάτου διαδέχονται το ένα το άλλο, αποδεικνύοντας ότι οι παραστρατιωτικές ομάδες δεν είναι παρά όργανο της κυβέρνησης και των Αμερικάνων, που κάνει τη βρώμικη δουλειά εκεί που ο εθνικός στρατός δεν μπορεί να εμπλακεί για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας.

Κοκορομαχίες αμερικανικού τύπου

Το περιβόητο ντιμπέιτ μεταξύ Χίλαρι και Ντόναλντ έληξε με νίκη της πρώτης. Η Χίλαρι, λέει, ήταν καλά διαβασμένη και πιο προετοιμασμένη από τον Ντόναλντ και κέρδισε τις εντυπώσεις του αμερικανικού κοινού! Βρε τι μας λέτε! Η απόλυτη εξαχρείωση της πολιτικής είναι εδώ και δεκαετίες καθεστώς στις ΗΠΑ, όπου οι διαχειριστές που γίνονται κατά καιρούς πρόεδροι δεν είναι παρά ανδρείκελα που αποφασίζουν ό,τι θέλει το μεγάλο κεφάλαιο, φροντίζοντας μόνο για το «ίματζ» τους, ώστε να δείχνουν δυνατοί, έξυπνοι και γενναίοι για να παίξουν αυτό το ρόλο. Αυτό πλέον είναι τόσο γνωστό όσο και το ότι ο ήλιος βγαίνει από την Ανατολή. Η μόνη επομένως σημασία που έχουν τέτοιες κοκορομαχίες είναι τα άπλυτα που βγαίνουν

στη φόρα για τον καθένα, δείχνοντας πόσο λίγοι είναι αυτοί οι ηγετίσκοι που εμφανίζονται ως «πλανητάρχες».

Πάρτε για παράδειγμα τους δύο μονομάχους των προεδρικών εκλογών της 8ης Νοέμβρη. Η πρώτη, η Χίλαρι, πρώην υπουργός Εξωτερικών, σύζυγος τέως «πλανητάρχη», έγινε ρόμπα πριν από λίγο καιρό με την ηλεκτρονική αλληλογραφία που αντάλλαξε χρησιμοποιώντας τον ιδιωτικό της λογαριασμό για θέματα εξωτερικής πολιτικής. Το ίδιο το FBI την κατηγορήσε για «ακραία αμέλεια». Ο Ντόναλντ, πέρα από ρατσιστής, είναι και φοροφυγάς. Η Κλίντον τον κατηγορήσε ότι δεν τολμά να δώσει στη δημοσιότητα τις φορολογικές του δηλώσεις γιατί δεν είναι σίγουρο ότι πλήρωσε τον ομοσπονδιακό φόρο, όμως ο

Τραμπ δεν μάσησε. Είπε ότι θα τις δώσει όταν η Κλίντον δώσει τα περιβόητα μείλ από τον καιρό που στρογγυλοκαθόταν στις αναπαυτικές καρέκλες του Στέιτ Ντιπάρτμεντ!

Το αστείο είναι ότι ο Ντό-

ναλντ εμφανίστηκε και... φιλειρηνιστής! Δήλωσε ότι είχε εναντιωθεί στον πόλεμο κατά του Ιράκ που αποσταθεροποίησε τη Μέση Ανατολή και ότι οι ΗΠΑ δε μπορούν να παίζουν το ρόλο του παγκόσμιου χωροφύλακα! Σε λίγο θα τον δούμε να

κατεβαίνει σε... αντιπολεμικές διαδηλώσεις! Η Χίλαρι αντεπιτέθηκε κινδυνολογώντας με το ότι δεν είναι δυνατόν ένας άνθρωπος σαν αυτόν να είναι υπεύθυνος για τα πυρηνικά των ΗΠΑ, ενώ στο ζήτημα της εσωτερικής καταστολής υποστήριξε ότι η Αστυνομία χρειάζεται μεταρρύθμιση ώστε να παρθούν τα όπλα από αυτούς που δεν ξέρουν πότε πρέπει να τα χρησιμοποιούν. Λες και τόσα χρόνια διακυβέρνησης Ομπάμα, με τόσες δολοφονίες μαύρων και τόσες αθώες μπάτσων, δεν μπορούσε να γίνει αυτό και θα έρθει η Κλίντον να το επιβάλει!

Η Κλίντον εμφανίζεται να ενδιαφέρεται για τη «μεσαία τάξη» (αυτό το δημιούργημα τις αστικής φιλολογίας, που χωρά από μικροαστούς μέχρι τους πιο καλοπληρωμένους εργά-

τες) ενώ ο Τραμπ δηλώνει ότι η χώρα θα πρέπει να κυβερνηθεί από έναν άνθρωπο που γνωρίζει την αξία του χρήματος (ο ίδιος είναι δισεκατομμυριούχος). Στο τέλος δήλωσε ότι θα στηρίζει τη Χίλαρι αν εκλεγεί αυτή, παρά τα βρισιδιά που της έχει ρίξει όλο αυτό το διάστημα.

Ο καθένας στο πόστο του. Απ' όλα έχει ο μπαξές. Δημοκρατικοί και ρεπουμπλικανοί ερίζουν για τα πόστα, με τις διαφορές πολιτικής ανάμεσά τους να γίνονται όλο και πιο μικρές. Ενα είναι σίγουρο: η ιμπεριαλιστική πολιτική των ΗΠΑ δεν πρόκειται να διαφοροποιηθεί ούτε στο ελάχιστο, όποιος κι αν κερδίσει. Ας μην ξεχνάμε ότι οι αμερικανικές βόμβες έπεφταν και επί Δημοκρατικών και επί Ρεπουμπλικανών. Τα υπόλοιπα είναι για το θεαθήναι.

στο ψαχνό

Ξεπούλημα αψύχων και εμψύχων

Το πολυνομοσχέδιο με τα προαπαιτούμενα για τη δεύτερη υποδότηση της πρώτης αξιολόγησης του τρίτου Μνημόνιου, που ψήφισε... περήφανα η κοινοβουλευτική πλειοψηφία των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και καταψήφισε υποκριτικά η μνημονιακή αντιπολίτευση, δεν αποτέλεσε κεραυνό εν αιθρία. Ήταν γνωστό ότι θα ψηφιστεί.

Η κοινοβουλευτική διαδικασία, όμως, μας έδωσε την ευκαιρία να ψηλαφίσουμε τα μελλούμενα. Να ξέρουμε τι μας περιμένει.

Η κινητή και ακίνητη περιουσία του ελληνικού κράτους έχει τεθεί για έναν αιώνα από τώρα στη διάθεση των ιμπεριαλιστών δανειστών. Αυτοί θα τη διαχειρίζονται και θ' αντλήσουν απ' αυτή ένα ποσό 50 δισ. ευρώ.

Αυτό δεν έχει μόνο μια σημαντική οικονομική διάσταση. Έχει μια σημαντικότερη κοινωνική διάσταση. Οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σ' αυτό που ονομάζεται κοινή ωφέλεια, ακόμα κι αν το πλειοψηφικό τους πακέτο παραμένει στην ιδιοκτησία του ελληνικού κράτους, θα λειτουργούν με κριτήριο τη μέγιστη κερδοφορία τους, εξοβελίζοντας κάθε κοινωνικό κριτήριο από την τιμολογιακή τους πολιτική. Για τον ίδιο λόγο (μέγιστη κερδοφορία), οι εργασιακές σχέσεις σ' αυτές τις επιχειρήσεις (που εδώ και χρόνια έχουν στιγματιστεί σαν «ρετιρέ») θα επιδεινωθούν ραγδαία, συμπιέζοντας σε ακόμα χειρότερα επίπεδα τις εργασιακές σχέσεις σε όλη την υπόλοιπη καπιταλιστική οικονομία.

Στο ίδιο πολυνομοσχέδιο υπήρχαν και διατάξεις που επιδεινώνουν το αντιασφαλιστικό έκτρωμα Κατρούγκαλου, ελάχιστους μήνες μετά την ψήφισή του. Διατάξεις απ' αυτές που είχαν παρουσιαστεί -από τον ίδιο τον Τσίπρα μάλιστα- ως απάλυνση των δυσμενών πλευρών του νέου ασφαλιστικού συστήματος. Στη σελίδα 9 μπορείτε να διαβάσετε αναλυτικά για τη νέα αγυρτεία των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που μόνο από τους αγρότες θ' αρπάξουν επιπλέον 75 εκατ. ευρώ.

Ομως δεν περιορίζονται μόνο στο ξεπούλημα της κρατικής περιουσίας. Ξεπουλούν και το πολυτιμότερο κεφάλαιο που έχει αυτός ο τόπος, τους ανθρώπους της δουλειάς και της δημιουργίας. Η χειροτέρευση των όρων του αντιασφαλιστικού εκτρώματος, ελάχιστους μήνες μετά την ψήφισή του και παρά τις διαβεβαιώσεις και τις «δεσμεύσεις», αποτελεί μόνο ένα πρελούδιο γι' αυτά που πρόκειται ν' ακολουθήσουν.

Η έκθεση του ΔΝΤ δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολίας: θα χτυπηθούν οι κύριες συντάξεις, θα συμπεστούν κι άλλο μισθοί και μεροκάματα, θα πετσοκοπεί ακόμα και το ισχύον αφορολόγητο που απέμεινε για μισθωτούς και συνταξιούχους. Εσείς ποιον πιστεύετε, τη Βελκουλέσκου, που με ψυχρή τεχνοκρατική μεθοδικότητα συνέγραψε την έκθεση του ΔΝΤ, ή τον Κατρούγκαλο που ποζάρει με το πουδραρισμένο μούτρο του μπροστά στην τηλεοπτική κάμερα και δηλώνει ότι το ΔΝΤ θα χτυπιέται κάτω αλλά δε θα του περάσει;

Υπάρχουν όλα τα δεδομένα για να μη μένει η παραμικρή αμφιβολία πως η εργασιακή και κοινωνική βαρβαρότητα θα συνεχιστεί «εις το διηνεκές» και θα βαθύνει. Εκείνο που μας λείπει δεν είναι η γνώση γι' αυτό που έρχεται, αλλά η απόφαση ναβάλουμε ένα τέλος. Γι' αυτή την απόφαση πρέπει να δουλέψουμε. Για ν' αρχίσει να σπάει η ηττοπάθεια, ν' αρχίσει ν' ανατέλλει μια νέα συλλογικότητα, χτισμένη στα γερά θεμέλια της ταξικής κατεύθυνσης.

KONTRES

Για μπάτσες

Ο Τσακαλώτος έβγαλε ανακοίνωση για την έκθεση του ΔΝΤ, στην οποία ούτε λίγο ούτε πολύ υποστηρίζει πως ό,τι αναφέρει η έκθεση για το Ασφαλιστικό είναι άνευ σημασίας, γιατί «έχει κλείσει ως μέρος της πρώτης αξιολόγησης». Τη στιγμή που έκανε αυτή την πρόστυχη δήλωση, είχε στείλει στη Βουλή το νέο πολυνομοσχέδιο με τα νέα προαπαιτούμενα, το οποίο περιλαμβάνει ένα σωρό αλλαγές στον πρόσφατο αντιασφαλιστικό νόμο του Κατρούγκαλου (Ν. 4387/2016). Αλλαγές που επιδεινώνουν μια σειρά διατάξεις, τις οποίες τότε παρουσίαζαν ως παραχωρήσεις προς διάφορες κατηγορίες ασφαλισμένων (π.χ. ελευθεροεπαγγελματίες και αγρότες).

Οταν αυτό που υποτίθεται ότι «έχει κλείσει» ξανανοίγει μέσα σε λίγους μήνες και γίνεται χειρότερο, γιατί να μην ξανανοίξει, όπως υποδεικνύει το ΔΝΤ; Εμείς είπαμε εξαρχής ότι η περιβόητη «προσωπική διαφορά» είναι η δεξαμενή από την οποία θα αντλήσουν τα επόμενα πεσοκόμματα συντάξεων. Γιατί με το κόλπο του επανυπολογισμού των συντάξεων με βάση το έκτρωμα Κατρούγκαλου, η «προσωπική διαφορά» παρουσιάζεται σαν κάτι που δεν το δικαιούται ο συνταξιούχος, αλλά του το κάνουν χάρισμα. Αυτό ακριβώς λέει και η έκθεση του ΔΝΤ, όπως αναλυτικά μπορείτε να διαβάσετε σε άλλες στήλες.

Επομένως, οι τσογλανιές τύπου δήλωσης Τσακαλώτου είναι για πολλές μπάτσες (τουλάχιστον).

Τσογλανιές

Οι τσογλανιές είναι στιλ πολιτικής για τον ΣΥΡΙΖΑ, που προσπαθεί να δείξει στον ελληνικό λαό ότι κάνει δήθεν σκληρή και

διαρκή διαπραγμάτευση. Τον περασμένο Μάη, τότε που έκλεινε άρον-άρον η πρώτη φάση της πρώτης αξιολόγησης, ο Τσακαλώτος έμπαζε και έβγαζε ΔΕΚΟ στο νέο Υπερταμείο Ξεπουλήματος Κρατικής Περιουσίας. Εκανε μια «νομοτεχνική βελτίωση» και έβαλε στο Υπερταμείο τα ποσοστά που έχει το κράτος στις εταιρίες ΕΥΑΘ, ΕΥΔΑΠ, ΕΛΒΟ, ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ, ΚΤΙΡΙ-ΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ και ΔΕΗ. Με άλλη νομοτεχνική βελτίωση οι συγκεκριμένες ΔΕΚΟ βγήκαν από το Υπερταμείο, γιατί είχαν μπει «κατά λάθος».

Παραμύθια

Ο Τσακαλώτος συναντήθηκε με τη Βελκουλέσκου στο υπουργείο Οικονομικών και όχι στο «Χίλτον» και η επίσημη δικαιολογία ήταν πως η συνάντηση δεν είχε σχέση με τη διαδικασία της αξιολόγησης αλλά με την έκθεση που κάνει το ΔΝΤ, στο πλαίσιο του άρθρου 4 του Κανονισμού του. Οι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ συναντήθηκαν με τη Βελκουλέσκου και επικαλέστηκαν την ίδια δικαιολογία. Η έκθεση του ΔΝΤ, όμως, αναφέρεται σε ζητήματα που έχουν σχέση με το Μνημόνιο και την εφαρμογή του (Ασφαλιστικό, Εργασιακό, Φορολογικό κτλ.). Και δε θα μπορούσε να γίνει κάτι άλλο. Οταν ένας οργανισμός όπως το ΔΝΤ καλείται να αξιολογήσει την κατάσταση και τις προοπτικές μιας οικονομίας, αναγκαστικά θα κινηθεί στο πλαίσιο του Μνημόνιου και στα όσα αυτό προβλέπει για το μέλλον, αφού το Μνημόνιο δεν είναι κάποιο κείμενο γενικών κατευθύνσεων, αλλά ένας σαφής μπουσούλας που εξειδικεύεται με κάθε αξιολόγηση. Οσα παραμύθια κι αν είπαν ο Τσακαλώτος και η ΓΣΕΕ, η Βελκουλέσκου και οι συνεργάτες της έφτιαξαν μια έκθεση που εισηγείται

Lifestyle

«Νέοι, ωραίοι, φιλόδοξοι». Έτσι παρουσιάζουν τα διεθνή αστικά μίντια τους Ματέο Ρέντσι και Αλέξη Τσίπρα.

Νέους με βάση τα κριτήρια της αστικής πολιτικής τους λες. Όχι με τα κριτήρια της πολιτικής γενικά. Ο Στάλιν ήταν το 1917 39 ετών. Ο Ζαχαριάδης όταν έγινε γενικός γραμματέας του ΚΚΕ ήταν 28 ετών. Ο Ενβέρ Χότζα αναδείχτηκε σε ηγέτη της μεταπολεμικής Αλβανίας στα 36 του. Ο Ερνστ Τέλμαν εκλέχτηκε πρόεδρος του KPD σε ηλικία 39 ετών.

Το «ωραίοι» δε θα το σχολιάσουμε. Δε θα υποκύψουμε στις κρυφορατσιστικές αντιλήψεις του αστικού lifestyle.

Η φιλοδοξία είναι το μόνο που μπορείς να πεις ότι ισχύει 100% και για τους δύο. Αχαλίνωτη, όπως λέμε. Σε βαθμό... πατροκτονίας. Είναι γνωστό πως ο Τσίπρας με την παρέα του ξεφορτώθηκαν τον Αλαβάνο και πως ο Ρέντσι εκβίασε το Δημοκρατικό Κόμμα και έριξε τη φρέσκια κυβέρνηση του Λέτα για να γίνει ο ίδιος πρωθυπουργός.

Οι «νέοι, ωραίοι, φιλόδοξοι» ποζάρουν σαν μοντέλα. Φτάνει το Μέσο για το οποίο προορίζονται οι φωτογραφίες να τους εξασφαλίζει διεθνή προβολή. Ο Ρέντσι ποζάρισε για τη Vogue στην κουζίνα του πατρικού σπιτιού του στη Φλωρεντία, με τη σύζυγο και τα παιδιά του σ' έναν κήπο κτλ. Κι ο Τσίπρας στήθηκε στη σουίτα που διέμενε, σε ξενοδοχείο της Νέας Υόρκης, για να τον φωτογραφίσει ο φωτογράφος του Reuters σε άπειρες πόζες (πάνω από δέκα δημοσιεύτηκαν).

Τι εξυπηρετούν αυτές οι τύπου lifestyle φωτογραφίες; Ρωτήστε και τον Μπαρουφάκη, που το είχε μελετήσει το θέμα, πόσο του λείπει (κι αυτοονού και της συζύγου του και της... μοτοσικλέτας του) αυτή η «έκθεση». Δεν είναι όμως μόνο ο ναρκισσισμός του κάθε Τσίπρα, Ρέντσι, Μπαρουφάκη που τους κάνει να φωτογραφίζονται σαν μοντέλα. Είναι και η πολιτική (και θεωρητική) κενότητά τους. Οταν δεν μπορείς να ασκήσεις πολιτική που να έλξει τις εργαζόμενες μάζες, «πουλάς» την εικόνα σου σύμφωνα με τους κανόνες του lifestyle.

την εξειδίκευση των βασικών κατευθύνσεων του Μνημόνιου στην πιο αντεργατική και αντιλαϊκή εκδοχή τους.

Κομπότητες!

Ο Γιούνκερ δήλωσε ότι «η πώληση των κόκκινων δανείων σε ξένα funds, είναι απόφαση της ελληνικής Κυβέρνησης» και ο Σταθάκης, όταν ρωτήθηκε σχετικά (στο πρωινό του Παπαδάκη), απάντησε ότι... δεν είναι κομπό να αναφερθεί εκ των υστέρων στις θέσεις που υποστήριξαν οι δυο πλευρές στη διαπραγμάτευση! Βλέπετε εσείς καμιά διάψευση της δήλωσης Γιούνκερ;

Δε συνεννοούνται

Τι ξέρουμε για το περιβόητο Υπερταμείο Ξεπουλήματος της Δημόσιας Περιουσίας; Ότι το πάλευε για μια ολόκληρη νύχτα στη διαπραγμάτευση με τη Μέρκελ ο Τσίπρας, ότι κάποια στιγμή πήγε για κατούρημα και επειδή νόμισαν ότι φεύγει έτρεξε ο Ολάντ να τον ξαναφέρει πίσω (δεν ξέρουμε αν πρόλαβε να κατουρήσει ή όχι), ότι βγήκε ο ήλιος στις Βρυξέλλες και η Μέρκελ επέμενε ακόμα να είναι η έδρα του Υπερταμείου στο Λουξεμβούργο και τελικά με βαριά καρδιά ο Τσίπρας δέχτηκε τη δημιουργία του, αλλά με τον όρο η έδρα να είναι στην Αθήνα.

Αυτό ήταν το «στόρι» του περσινού

καλοκαιριού. Θεωρούσαν τη δημιουργία του Υπερταμείου ήττα που ήρθε ως αποτέλεσμα πραξικοπήματος στην Ευρωζώνη και γερμανικού εκβιασμού. Τώρα, που μεταφέρουν στο Υπερταμείο και τα «ασημικά» (για να θυμηθούμε τον Αλογοσκούφη), ο μεν Τσακαλώτος λέει στη Βουλή ότι η δημιουργία του Υπερταμείου ήταν ένας συμβιβασμός (ούτε ήττα, ούτε εκβιασμός, ούτε πραξικοπήμα), ο δε Σταθάκης λέει (στο πρωινό δικο του Παπαδάκη) ότι η δημιουργία του Υπερταμείου αποτελούσε επιδίωξη της σημερινής κυβέρνησης και αποσκοπεί στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας κι όχι στην εκποίηση της, όπως είχε στόχο το ΤΑΙΠΕΔ! Δε συνεννοούνται κιόλας, ώστε να λένε όλοι το ίδιο παραμύθι.

Στραγάλια

Αποχωρώ από την υπόθεση τηλεοπτικές άδειες «παρότι χάνω τρία εκατομμύρια ευρώ», ανακοίνωσε ο «νέος επιχειρηματίας» Καλογρίτσας υιός, που «ούτε εργολάβος είναι, ούτε δημόσια έργα παίρνει». Μιλάει για εκατομμύρια λες και μιλάει για στραγάλια! Αρκεί αυτό και μόνο για να καταλάβει κανείς πόσο «νέος επιχειρηματίας» είναι ο τύπος. Κάποιος που «για πλάκα» μπορεί να χάσει τρία εκατομμύρια ευρώ, από κάπου τα έχει βγάλει. Από πού άραγε, όταν «ούτε εργολάβος είναι, ούτε δημόσια έργα παίρνει»; Σε στιγμές πανικού, αυτοί που συγγράφουν τα δελτία Τύπου χάνουν κάποιες σημαντικές λεπτομέρειες και κάνουν τα πράγματα χειρότερα.

Δημοκρατικά!

Ο Στάθης Παναγούλης είναι βουλευτής (ανεξαρτητοποιηθείς από τον ΣΥΡΙΖΑ). Μπορεί οι υπουργοί να έχουν όποια γνώμη θέλουν για τον Παναγούλη ως άτομο και ως πολιτικό πρόσωπο, μπορεί να «πονάνε» λόγω του ότι με το δικό τους ψηφοδέλτιο εκλέχτηκε, όμως δεν έχουν δικαίωμα να μην απαντούν στις επίκαιρες ερωτήσεις του. Αυτό, όμως, κάνει ο Τσακαλώτος, που από τον περασμένο Απρίλη αρνείται να πάει στη Βουλή και να απαντήσει σε επίκαιρη ερώτηση του συγκεκριμένου βουλευτή. Η τελευταία φορά (έβδομη ή όγδοη) που το έκανε ήταν την Παρασκευή 23 Σεπτεμβρίου. Προφασίστηκε «φόρτο εργασίας». Γιατί αποφεύγει να απαντήσει; Γιατί η ερώτηση αφορά τα περιουσιακά στοιχεία (πάνω από ένα εκατομμύριο ευρώ) που έχει στο εξωτερικό. Το σημειώνουμε γιατί οι συριζαίοι παριστάνουν τους κήνσορες της δημοκρατίας, της διαφάνειας και της κανονικής θεσμικής λειτουργίας του αστικού κοινοβουλευτισμού.

Πιασμένοι από μια τρίχα

Το βρήκαν το επιχείρημα οι συριζαίοι: να, τον Καλογρίτσα τον πετάξαμε εκτός τηλεοπτικών αδειών, άρα ο διαγωνισμός είναι καθαρός και δε χαρίζομαστε σε δικούς μας. Αυτοί που έλεγαν ότι ο Καλογρίτσας είναι δικός μας, τώρα διαψεύδονται.

Η γραμμή δόθηκε από το Μαξίμου που απάντησε στην κατηγορία ότι με την αποχώρηση Καλογρίτσα «ο διαγωνισμός δέχτηκε τελειωτικό χτύπημα», ότι η εξέλιξη με τον Καλογρίτσα δείχνει πόσο αδιάβλητος είναι ο διαγωνισμός. Όταν όμως τα ίδια τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ εξέφραζαν ανακούφιση επειδή ο Καλογρίτσας αποχώρησε, σημαίνει πως έβλεπαν ότι δεν μπορούν να πείσουν κανέναν ότι ο «κουμπάρος» δεν είναι δικός τους. Αυτό σημαίνει ότι όλος ο κόσμος (εκτός από κάτι «ούγκανους» συριζαίους) βλέπει την αποχώρηση του Καλογρίτσα ως άτακτη υποχώρηση της κυβέρνησης («αυτοί τον προώθησαν και οι ίδιοι τον ανάγκασαν να φύγει, μετά τα όσα αποκαλύφθηκαν»), οπότε το επιχείρημα που αναμασούν οι συριζαίοι περί αδιάβλητου διαγωνισμού θυμίζει αυτόν που πνίγεται και πιάνεται από μια τρίχα των μαλλιών του ανθρώπου που πνίγεται δίπλα του.

Η βασική διαφορά

Και για να τελειώνουμε με το παραμυθάκι περί εξασφάλισης της πολυφωνίας και της διαφάνειας. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έδωσε άδεια καναλιού σε κάποιο φορέα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, για να μπορεί να λέει ότι «άλλαξε το παιχνίδι». Σε καπιταλιστές έδωσε άδειες, προσπαθώντας να φτιάξει το δικό του «σύστημα».

Σε ποιον τα πουλάτε αυτά;

Αναψε και κόρωσε ο Τσακαλώτος (που δε χάνει ευκαιρία να δείξει την τσογλανιά του - για να μην πούμε τίποτα χειρότερο). Αφού αποκάλυψε χυδαίο τον Βαρβιτσιώτη, που είπε ότι «δώσατε το Υπερταμείο στη σύζυγο του βουλευτή σας», παρέδωσε μαθήματα φεμινισμού: «Μετά από εκατό χρόνια φεμινιστικού κινήματος πρέπει να μάθετε ότι οι γυναίκες δεν είναι ούτε του ανδρός τους ούτε του πατρός. Έχουν τη δική τους υπόσταση».

Καμιά αντίρρηση, αλλά δεν υπάρχει καμιά άλλη γυναίκα «με δική της υπόσταση» (ή και άντρας) πέρα από την Ολγα Χαρίτου, για να τοποθετηθεί στο Εποπτικό Συμβούλιο του Υπερταμείου Ξεπουλήματος; Προφανώς δεν υπάρχει στη στενή πολιτική παρέα του Τσακαλώτου. Θα έπρεπε, όμως, να περιμένουν την πολεμική, από τη στιγμή που η επιλεγείσα είναι σύζυγος συριζαίου βουλευτή. Τα ίδια δεν έλεγαν οι ίδιοι για ανάλογους διορισμούς των προηγούμενων κυβερνήσεων;

Σίμον Πέρες

Ένας σιωνιστής εγκληματίας

Σε αντίθεση με «αριστερούς» σιωνιστές, όπως ο Γκιντεόν Λεβί της «Χααρέτζ», ο ιστορικός Ιλάν Πάπε δεν επιδόθηκε σε κάποια ωραιοποιημένη νεκρολογία του Σίμον Πέρες. Σε άρθρο του με τίτλο «Ο Σίμον Πέρες από τη σκοπιά των θυμάτων του», έγραψε για το νεαρό στέλεχος του Εργατικού Σιωνιστικού κινήματος, που τράβηξε την προσοχή της ανώτατης διοίκησης της εβραϊκής παραστρατιωτικής «Χαγκάνα», την περίοδο της βρετανικής κατοχής της Παλαιστίνης. Για τον έμπιστο που ο Νταβίντ Μπεν-Γκουριόν έστειλε το 1947 στις ΗΠΑ για να μαζέψει λεφτά και όπλα, που την επόμενη χρονιά θα χρησιμοποιούνταν για την οργάνωση και διεκπεραίωση της Νάκμπα, της σφαγής και της εκδίωξης του παλαιστινιακού λαού από τις πατρογονικές του εστίες.

Για τον άνθρωπο που παραμένοντας στις ΗΠΑ ετοίμασε τις δομές της σιωνιστικής πολεμικής βιομηχανίας και αργότερα του πυρηνικού της σκέλους. Προκειμένου να πάρει βοήθεια από τη Γαλλία για το σιωνιστικό πυρηνικό πρόγραμμα, οργάνωσε τη συνεργασία του Ισραήλ με τους αγγλογάλλους ιμπεριαλιστές που επιτέθηκαν στην Αίγυπτο το 1956. Για τον ζηλωτή που υπό την καθοδήγηση του μέντορά του Μπεν-Γκουριόν οργάνωσε την εβραϊοποίηση της Γαλιλαίας, αρπάζοντας όση γη είχε απομείνει σε παλαιστινιακά χέρια. Ήταν ο εμπνευστής της ιδέας να κατασχεθεί παλαιστινιακή γη και να οικοδομούνται αποκλειστικά εβραϊκές πόλεις, που θα περικλώνουν τα παλαιστινιακά χωριά και θα τα ρημάζουν οικονομικά, ώστε οι κάτοικοί τους να αναγκαστούν να τα εγκαταλείψουν χτυπημένοι από την ανεργία και την πείνα και να συρρέουν στις πόλεις ως φτηνό, υποαπασχολούμενο εργατικό δυναμικό.

Ο Πέρες εξαφανίστηκε για λίγο, όταν ο προστάτης του Μπεν-Γκουριόν παραμε-

ρίστηκε από νεότερους σιωνιστές ηγέτες. Επανάλθε μετά τον πόλεμο του 1967 και το πρώτο υπουργείο που ανέλαβε ήταν αυτό για τα υπό κατοχή παλαιστινιακά εδάφη. Απ' αυτό το πόστο οργάνωσε τη δημιουργία των σιωνιστικών εποικισμών στη Δυτική Οχθη και τη Λωρίδα της Γάζας. Ήταν τόσο φανατικός υποστηρικτής της επέκτασης των εποικισμών, που όταν ο πρωθυπουργός Γιτζάκ Ράμπιν αντιτάχτηκε στην επέκταση των εποικισμών γύρω από τη Νάμπλους, που προωθούσε το ακροδεξιό κίνημα «Γκους Εμουνίμ», ο Πέρες, ως υπουργός Πολέμου, υποστήριξε τους ακροδεξιούς εποικιστές.

Κορωνίδα στην εγκληματική του δράση υπήρξε το έγκλημα της Κανά. Τον Απρίλη του 1996, κατά τη διάρκεια της σιωνιστικής εισβολής στο Λίβανο, ο Πέρες διέταξε να βομβαρδιστεί η περιοχή γύρω από το χωριό Κανά, στο πλαίσιο της επιχείρησης «Τα Σταφύλια της Οργής». Το σιωνιστικό πυροβολικό σκότωσε περισσότερους από

100 ανθρώπους, ανάμεσά τους και υπάλληλους της ειρηνευτικής αποστολής του ΟΗΕ (στη φωτογραφία, η κηδεία των λιβανέζων νεκρών).

Αυτός ήταν ο Πέρες, όπως τον σκιαγράφησε ο εβραίος ιστορικός Ιλάν Πάπε. Ποιος μπορεί να ρίξει άδικο στη Χαμάς, που τον χαρακτήρισε ως τον «τελευταίο εναπομείναντα ισραηλινό αξιωματούχο που εγκαθίδρυσε την κατοχή» και εξέφρασε «τη χαρά του παλαιστινιακού λαού για το θάνατο αυτού του εγκληματία που έχυσε το αίμα του»; Οι δηλώσεις του προσκυνημένου Αμπάς για τον «εταίρο στην οικοδόμηση της ειρήνης των γενναίων» και κάτι αμερικανόδουλων τύπου Τσίπρα για την «προσέhlωση του στην ειρήνη και τη συμφιλίωση στη Μέση Ανατολή (που) είναι πιο επίκαιρη από ποτέ» δεν μπορούν ν' αλλάξουν τα ιστορικά γεγονότα. Υποδηλώνουν απλώς την αθλιότητα αυτών που κάνουν τέτοιες δηλώσεις στήριξης του διαχρονικά εγκληματικού σιωνισμού.

Ρεφορμιστικές αυταπάτες ή ταξική οργάνωση;

«**Ο** αγώνας των εργαζομένων της ΒΙΟΜΕ βρίσκεται πλέον ευθέως στο στόχαστρο των δικαστικών αρχών, μετά από αυτεπάγγελτη(!) προκαταρκτική έρευνα από την εισαγγελία πρωτοδικών Θεσσαλονίκης. Μετά από αναφορά - καταγγελία του συνδίκου της πτώχευσης της ΒΙΟΜΕ ότι δεν του επιτράπηκε η είσοδος στο εργοστάσιο, έχουν κληθεί για κατάθεση όλα τα μέλη του ΔΣ του Σωματείου Εργατοϋπαλλήλων της ΒΙΟΜΕ. Πρόκειται για ένα σοβαρό βήμα κλιμάκωσης των πολύχρονων και πολύμορφων προσπαθειών για καταστολή και ακύρωση του αγώνα μας. Ο,τι δεν κατάφεραν με την οικονομική εξόντωση, με τους πλειστηριασμούς των οικοπέδων, με την ανοιχτή καταστολή των ΜΑΤ που ζήσαμε τον Ιούλη έξω από το υπουργείο Εργασίας, επιχειρούν τώρα να το καταφέρουν δρομολογώντας μια δίωξη που στρέφεται ενάντια στην “καρδιά” του αγώνα μας: την άρνησή μας να εγκαταλείψουμε το εργοστάσιο».

Η ανακοίνωση του σωματείου της ΒΙΟΜΕ (βλ. <http://www.elaliberta.gr/ειδήσεις/2064-ποινικοποιούν-το-πρά-δειγμα-της-βιομε>) ξεβρακώνει τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και κυρίως τους συριζαίους που κάποτε, καθαρά υποκριτικά, υποστήριζαν το εγχείρημα της αυτοδιαχείρισης της ΒΙΟΜΕ. Σε εκδήλωση

του Δικτύου Επισφαλώς Εργαζομένων είδαμε με τα ίδια μας τα μάτια τους εκπροσώπους του ΣΥΡΙΖΑ να αποθεώνουν την αυτοδιαχείριση. Ελεγαν μάλιστα ότι αυτό που λείπει είναι μια κυβέρνηση που θα στηρίξει αυτά τα εγχειρήματα και θα συμβάλει στην «προσπάθεια αλλαγής του τρόπου παραγωγής πλέον όχι στην κατεύθυνση της ανταλλαγής για το κέρδος αλλά στην κατεύθυνση της κάλυψης των αναγκών!» (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/731/Εργατικά/19304.Αριστερά-καπέλα-σε-ροζ-απόχρωση>).

Τα ίδια είπε ο ίδιος ο Τσίπρας, όταν επισκέφτηκε τη ΒΙΟΜΕ το Φλεβάρη του 2013, χαρακτηρίζοντας ως «πυλοτικό εγχείρημα» την απόφαση του Συλλόγου Εργαζομένων να καταλάβει και να επαναλειτουργήσει το εργοστάσιο (<http://www.syriza.gr/article/OMILIA-TOY-PROEDROY-THS-K.O.-TOY-SYRIZA-EKM-AL-TSIPRA-STOYS-ERGAZOMENOYS-THS-BIOME.-STH-THSSALONIKH.html#VPdbPC5kCOg>).

Σε παλαιότερο άρθρο μας (<http://www.eksegersi.gr/issue/815/Εργατικά/23513.Παραμύθια-της-Χαλιμάς-και-ρεφορμιστική-κερδοσκοπία>), επισημαίναμε ότι «τώρα που η πολιτική κερδοσκοπία από τους θιασώτες του ρεφορμισμού στα αυστηρά πλαίσια των “θεσμών” και

των “εταίρων” απέδωσε τους καρπούς της, ανεβάζοντάς τους στην εξουσία, ήρθε η ώρα ν' αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για την αποκάλυψη των ψεμάτων τους». Τα ψέματα τελείωσαν, λοιπόν, και οι αυταπάτες περί αυτοδιαχείρισης, που θα τη στηρίξει μια κυβέρνηση της Αριστεράς, δεν επιτρέπεται πια να υπάρχουν σε κανένα. Το ερώτημα που τίθεται πλέον είναι ένα: Πώς θα αντισταθεί η εργατική τάξη στη λαίλαπα που βιώνει;

Σ' αυτό το ερώτημα δεν υπάρχουν εύκολες απαντήσεις. Η οργάνωση σε ταξική βάση, όχι με στόχο την αυτοδιαχείριση μέσα στον καπιταλισμό, αλλά με τελικό στόχο την ανατροπή του, είναι η αρχή που αν δε γίνει, τίποτα δεν μπορεί να προχωρήσει. Εμείς δεν λौδορήσαμε ποτέ τους εργάτες που ζητούσαν να κρατήσουν τη δουλειά τους. Αυτό θεμιτό είναι και χρειάζεται σκληρός αγώνας για να το πετύχουν. Αυτό στο οποίο πάντοτε αντιταχθήκαμε είναι η καλλιέργεια αυταπατών ότι ένα εργοστάσιο μπορεί να λειτουργήσει αυτόνομα στον καπιταλισμό προς όφελος των εργατών και ότι μέσω μιας «αριστερής κυβέρνησης» μπορεί να αποτελέσει «πυλοτικό εγχείρημα» που θα ανατρέψει τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής. Το ψέμα αυτό κατέρρευσε και η συριζαϊκή σπέκουλα αντικαταστάθηκε από τη μνημονιακή υποδούλωση.

Ξεπούλημα των πάντων στους ιμπεριαλιστές δανειστές

Ακολούθησε το τρίτο Μνημόνιο, το οποίο επίσης ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι. Και το Μνημόνιο περιλήφθηκε σε νόμο του ελληνικού κράτους (Ν. 4336, ΦΕΚ 94Α', 14.8.2015) και στο σχετικό κεφάλαιο διαβάζουμε: «Σύμφωνα με τη δήλωση της Συνόδου Κορυφής της Ζώνης του Ευρώ, της 12ης Ιουλίου 2015, θα συσταθεί ένα νέο ανεξάρτητο ταμείο (το «Ταμείο») το οποίο θα κατέχει σημαντική αξίας και εν τέλει να προσταθεί, να δημιουργεί και εν τέλει να μεγιστοποιεί την αξία τους την οποία **Ταμείου είναι να διαχειρίζεται ελληνικά περιουσιακά στοιχεία σημαντικής αξίας και να προσταθεί, να δημιουργεί και εν τέλει να μεγιστοποιεί την αξία τους την οποία **Ταμείου είναι να διαχειρίζεται ελληνικά περιουσιακά στοιχεία σημαντικής αξίας και να προσταθεί, να δημιουργεί και εν τέλει να μεγιστοποιεί την αξία τους την οποία****

Της Ζώνης του Ευρώ, η ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων θα αποτελέσει μία από τις πηγές για την πραγματοποίηση της προγραμματισμένης εξόφλησης του νέου δανείου του ΕΜΣ και θα αποφέρει κατά τη διάρκεια του νέου δανείου επιδιωκόμενο συνολικό ποσό 50 δισ. ευρώ, εκ των οποίων τα 25 δισ. ευρώ θα χρησιμοποιηθούν για την επιστροφή της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών και άλλων περιουσιακών στοιχείων και το 50% κάθε εναπομένοντος ευρώ (τουτέστιν, 50% των 25 δισ. ευρώ) θα χρησιμοποιηθεί για τη μείωση της αναλογίας χρέους/ΑΕΠ, το δε υπόλοιπο 50% θα χρησιμοποιηθεί για επενδύσεις. Η Ομάδα Δράσης θα εντοπίζει ενναλλακτικές δυνατότητες και θα διατυπώνει συστάσεις ως προς τον τρόπο επιχειρησιακής εφαρμογής (...) 5. Τον εντοπισμό των περιουσιακών στοιχείων που θα μπορούσαν να ενταχθούν στο νέο Ταμείο και των καλύτερων λύσεων ρευστοποίησής τους (...) 4. Σύμφωνα με τις αρχές και τα πρότυπα του ΟΟΣΑ για τη διαχείριση κρατικών επιχειρήσεων και βέλτιστες διεθνείς πρακτικές, ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στη μεγιστοποίηση της δημιουργίας αξίας από τα περιουσιακά στοιχεία του Ταμείου και

στο να αποφευχθούν περιπτώσεις εκποίησης περιουσιακών στοιχείων σε τιμή κατώτερη της εύλογης αξίας τους».

Αυτά ψήφισαν **όλοι μαζί** το 2015, αυτά υλοποιούν τώρα με τη μεταφορά στο Υπερταμείο μιας σειράς κρατικών επιχειρήσεων Κοινής Ωφελείας, μόνο που τώρα χωρίστηκαν σε δυο θιάσους, ο καθένας από τους οποίους παίζει το δικό του έργο. Τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης καταγγέλλουν την κυβέρνηση ότι ξεπουλά τα ασημικά και η κυβέρνηση διαβεβαιώνει ότι το Υπερταμείο δε θα κάνει ιδιωτικοποιήσεις, αλλά... αξιοποίησης δημόσιας περιουσίας.

Να ήταν, όμως, μόνον αυτό; «Δεν υπάρχει υποθήκευση όλης της περιουσίας» συνεχίζει ο Τσακαλώτος. Μόνο που το Υπερταμείο πρέπει να βγάλει 50 δισ., όπως αναφέρεται στο Μνημόνιο. Και ο ιδρυτικός του νόμος (Ν. 4389/2016, άρθρο 202, παρ. 2) προβλέπει: «Προκειμένου να προβούν σε ιδιωτικοποίηση περιουσιακών τους στοιχείων, η Εταιρία και οι άμεσες θυγατρικές της (εξαίρουμένων των ΤΧΣ και ΤΑΙΠΕΔ) δύναται να προβαίνουν ενδεικτικά στην **πώληση** τους, τη μεταβίβαση οποιωνδήποτε εμπράγματων ή ενοχικών δικαιωμάτων επί ανώνυμης εταιρείας (Α.Ε.) ή ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας (Ι.Κ.Ε.) και στη συνεπακόλουθη **πώληση των σχετικών υποθέσεων σε τρίτους**». Το ίδιο άρθρο στην παρ. 3 προβλέπει: «Η Εταιρία και οι άμεσες θυγατρικές της (εξαίρουμένων των ΤΧΣ και ΤΑΙΠΕΔ) δύναται επιπλέον να προβαίνουν στη μίσθωση των περιουσιακών στοιχείων, την παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης ή αξιοποίησής τους, την ανάθεση της διαχείρισής τους, τη σύσταση επί αυτών οποιουδήποτε πραγματικού ή προσωπικού δικαιώματος, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων οριζόντιας ιδιοκτησίας και επικαρπίας επί δικαιωμάτων οποιασδήποτε φύσης».

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται να προσθέσουμε τίποτ' άλλο.

ΥΓ1. Το ότι το πολυνομοσχέδιο ψηφίστηκε με τη διαδικασία του κατεπίθετος (Παρασκευά νύχτα πήγε στη Βουλή, Δευτέρα συζητήθηκε στις Επιτροπές, Τρίτη συζητήθηκε και ψηφίστηκε στην Ολομέλεια) δεν ήταν αποτέλεσμα ανάγκης, αλλά επιλογή. Είχαν περάσει μέρες από τότε που συμφωνήσαν τις ρυθμίσεις με την τρόικα και είχαν κι άλλο περιθώριο μέχρι τη σύγκληση του Eurogroup, άρα μπορούσαν να εφαρμόσουν την κανονική κοινοβουλευτική διαδικασία (με κάποια σύντμηση έστω). Δε θέλουν, όμως, τέτοιες συζητήσεις να επικρατούν για μέρες στην επικρατεία, γιατί αυτό τους χαλάει τον προπαγανδιστικό σχεδιασμό.

ΥΓ2. Θα ήταν ξεκαρδιστικό, αν δεν ήταν τόσο εξοργιστικό το έδαχτο επιτηρία του Τσακαλώτου. Βάζουμε τις ΔΕΚΟ στο Υπερταμείο, είπε, για να επιτρέψει να κάνουν τις αναγκαίες αναδιοργανώσεις (που δε θα μπορούσαν να γίνουν αν τις διοικούσαν διοικήσεις διορισμένες από το κράτος!) και για να μη γίνονται διορισμοί με ρουσφετολογικά κριτήρια! Ναι το είπα ΚΑΙ ΑΥΤΟ: «Αρα, φτιάχνουμε μια σχέση και με τον δημόσιο τομέα και με τις επιχειρήσεις, που δεν είναι το παλιό ρουσφέτι, δεν είναι το παλιό πελατειακό κράτος, αλλά συντονίζεται με τις ανάγκες της οικονομίας, τις πραγματικές προτεραιότητες αυτής της κοινωνίας και με κοινωνική λογοδοσία. Αυτό που θέλατε εσείς -και εσείς και εσείς- να απολυτοποιηθεί, είναι και οι επιτροπές της Κομισιόν και του ΕΣΜ, που θα συμμετέχουν στις συνεδριάσεις του ΔΣ (χωρίς

δικαίωμα ψήφου) και θα ελέγχουν και την παραμικρή διαχειριστική απόφαση, στέλνοντας ραπόρτο στ' αφεντικά τους, που φυσικά θα έχουν τη δυνατότητα να σταματούν ό,τι δεν τους αρέσει και να επιβάλλουν τις επιλογές τους. Αυτό εξυπηρετεί και η διάταξη που προβλέπει ότι οι συνεδριάσεις και του Εποπτικού και του Διοικητικού Συμβουλίου θα είναι εμπιστευτικές (κι ας αφορούν δημόσια περιουσιακά στοιχεία). Άλλωστε, η ελληνική Βουλή δεν πρόκειται να ξανασυχληθεί με τις ΔΕΚΟ. Αρμόδιο γι' αυτό είναι το Υπερταμείο. Κατά τα άλλα, ο Τσακαλώτος λέει με το γνωστό του θράσος: «Να τα ξεκαθαρίσω, λοιπόν -νομίξω εγώ- μια και για πάντα. Γι' αυτό το Ταμείο δεν υπάρχει επιστροφή!»

«Η μεταρρύθμιση στη φορολογία του εισοδήματος δεν έχει αντιμετωπίσει τις πολύ γενναιώδεις φορολογικές απαλλαγές στην Ελλάδα, οι οποίες επιτρέπουν πάνω από τους μισούς μισθούτους να εξαιρούνται από τη φορολογία του εισοδήματος (σε σύγκριση με το 8% της Ευρωζώνης). Αυτές οι εξαιρετικά γενναιώδεις απαλλαγές για τη μεσαία τάξη δύσκολα δικαιολογούνται με επιχειρήματα κοινωνικής δικαιοσύνης γιατί δεν παρέχουν έσοδα που απαιτούνται για την προστασία των πλέον ευάλωτων με παροχές πρόνοιας και ανεργίας που είναι συνηθισμένες σε άλλες χώρες της Ευρώπης. Στο πλαίσιο αυτό, οι Αρχές πρέπει (...) να μειώσουν τις γενναιώδεις απαλλαγές στη φορολογία του εισοδήματος, και να εξαλείψουν τις υπόλοιπες φορολογικές απαλλαγές που ωφελούν τους πλούσιους».

«Οι μεταρρυθμίσεις του 2011 στην αγορά εργασίας, στις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τον κατώτατο μισθό ήταν σημαντικά βήματα μπροστά όπως και φαίνεται στην επικήδειο ομιλία του πρώτου αντιπροέδρου της ΕΕΤΑΑ, ο οποίος υποστήριξε ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να γίνει μια χώρα με υψηλό επίπεδο ανάπτυξης και κοινωνικής δικαιοσύνης, αλλά η κυβέρνηση δεν έκανε καλά διαπραγμάτευση και να φωνάξουν πως αν ήταν αυτοί στην κυβέρνηση δε θα υπήρχαν τέτοια νομοθετήματα.

Ομως, ακόμα πιο εξοργιστικό είναι τα χονδροειδή ψέματα που έλεγαν οι υπουργοί και ιδιαίτερα ο Τσακαλώτος (ο Τσίπρας, φρονίμως ποιών, απέφυγε να πάρει το λόγο και μήτχη στην αθώουσα της Βουλής μόνο για να ψηφίσει στην ονομαστική ψηφοφορία). Ο Τσακαλώτος, λοιπόν, χωρίς να πολυσυνειδητοποιεί μέσα στην παραζάλη του τι ακριβώς λέει, επιστράτευσε το εκπληκτικό επιχείρημα ότι όσο είναι αυτός υπουργός ιδιωτικοποίησης δεν πρόκειται να γίνουν! Αρα, άμα γίνουν, θα φαίνε οι υπουργοί και οι κυβερνήσεις που θα τις κάνουν, έλεγε και ξαναέλεγε, νομίζοντας ότι ανακάλυψε κάποιο συντριπτικό επιχείρημα. Δηλαδή, άνοιξαν τη δυνατότητα ιδιωτικοποίησης και θέλουν να τους πούμε και μπράβο. Πέραν αυτού, έχει άραγε καμία αξία η όποια δέσμευσή τους; Ιδιαίτερα αυτών των αγρωτών και πολιτικών απατεώνων; Για πόσα πράγματα δεν έχουν δεσμευτεί ως τώρα και έκαναν τα ακριβώς αντίθετα; Γιατί να μην έρθουν αμριο να κάνουν πάλι την... αυτοκριτική τους, να πουν ότι είχαν... υπερεκτιμήσει τις δυνατότητές τους και ότι πρέπει να... συμπερισταθούν, προκειμένου κι χώρα να αποφύγει τη χρεοκοπία;

Ομως, το μείζον σ' αυτή την ιστορία δεν είναι το τυπικό ιδιοκτησιακό καθεστώς, το οποίο -για τον ένα ή τον άλλο λόγο- μπορεί να παραμείνει για κάποιες επιπελάσεις. Δεν είναι μόνο το Εποπτικό Συμβούλιο, που θα διοικεί ανθρώπους των δανειστών και που θα ελέγχει τη διοίκηση του Υπερταμείου, αποτελώντας το απόλυτο αφεντικό. Είναι και οι επιτροπές της Κομισιόν και του ΕΣΜ, που θα συμμετέχουν στις συνεδριάσεις του ΔΣ (χωρίς

δικαίωμα ψήφου) και θα ελέγχουν και την παραμικρή διαχειριστική απόφαση, στέλνοντας ραπόρτο στ' αφεντικά τους, που φυσικά θα έχουν τη δυνατότητα να σταματούν ό,τι δεν τους αρέσει και να επιβάλλουν τις επιλογές τους. Αυτό εξυπηρετεί και η διάταξη που προβλέπει ότι οι συνεδριάσεις και του Εποπτικού και του Διοικητικού Συμβουλίου θα είναι εμπιστευτικές (κι ας αφορούν δημόσια περιουσιακά στοιχεία). Άλλωστε, η ελληνική Βουλή δεν πρόκειται να ξανασυχληθεί με τις ΔΕΚΟ. Αρμόδιο γι' αυτό είναι το Υπερταμείο. Κατά τα άλλα, ο Τσακαλώτος λέει με το γνωστό του θράσος: «Να τα ξεκαθαρίσω, λοιπόν -νομίξω εγώ- μια και για πάντα. Γι' αυτό το Ταμείο δεν υπάρχει επιστροφή!»

«Οι μεταρρυθμίσεις του 2011 στην αγορά εργασίας, στις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τον κατώτατο μισθό ήταν σημαντικά βήματα μπροστά όπως και φαίνεται στην επικήδειο ομιλία του πρώτου αντιπροέδρου της ΕΕΤΑΑ, ο οποίος υποστήριξε ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να γίνει μια χώρα με υψηλό επίπεδο ανάπτυξης και κοινωνικής δικαιοσύνης, αλλά η κυβέρνηση δεν έκανε καλά διαπραγμάτευση και να φωνάξουν πως αν ήταν αυτοί στην κυβέρνηση δε θα υπήρχαν τέτοια νομοθετήματα.

Ομως, ακόμα πιο εξοργιστικό είναι τα χονδροειδή ψέματα που έλεγαν οι υπουργοί και ιδιαίτερα ο Τσακαλώτος (ο Τσίπρας, φρονίμως ποιών, απέφυγε να πάρει το λόγο και μήτχη στην αθώουσα της Βουλής μόνο για να ψηφίσει στην ονομαστική ψηφοφορία). Ο Τσακαλώτος, λοιπόν, χωρίς να πολυσυνειδητοποιεί μέσα στην παραζάλη του τι ακριβώς λέει, επιστράτευσε το εκπληκτικό επιχείρημα ότι όσο είναι αυτός υπουργός ιδιωτικοποίησης δεν πρόκειται να γίνουν! Αρα, άμα γίνουν, θα φαίνε οι υπουργοί και οι κυβερνήσεις που θα τις κάνουν, έλεγε και ξαναέλεγε, νομίζοντας ότι ανακάλυψε κάποιο συντριπτικό επιχείρημα. Δηλαδή, άνοιξαν τη δυνατότητα ιδιωτικοποίησης και θέλουν να τους πούμε και μπράβο. Πέραν αυτού, έχει άραγε καμία αξία η όποια δέσμευσή τους; Ιδιαίτερα αυτών των αγρωτών και πολιτικών απατεώνων; Για πόσα πράγματα δεν έχουν δεσμευτεί ως τώρα και έκαναν τα ακριβώς αντίθετα; Γιατί να μην έρθουν αμριο να κάνουν πάλι την... αυτοκριτική τους, να πουν ότι είχαν... υπερεκτιμήσει τις δυνατότητές τους και ότι πρέπει να... συμπερισταθούν, προκειμένου κι χώρα να αποφύγει τη χρεοκοπία;

Ομως, το μείζον σ' αυτή την ιστορία δεν είναι το τυπικό ιδιοκτησιακό καθεστώς, το οποίο -για τον ένα ή τον άλλο λόγο- μπορεί να παραμείνει για κάποιες επιπελάσεις. Δεν είναι μόνο το Εποπτικό Συμβούλιο, που θα διοικεί ανθρώπους των δανειστών και που θα ελέγχει τη διοίκηση του Υπερταμείου, αποτελώντας το απόλυτο αφεντικό. Είναι και οι επιτροπές της Κομισιόν και του ΕΣΜ, που θα συμμετέχουν στις συνεδριάσεις του ΔΣ (χωρίς

Ελιγμός Χλύκα-Τσιρώνη μετά την αποκάλυψη της «Κόντρας»

Εδώ και τώρα να αποσυρθεί η Κωδικοποίηση της Δασικής Νομοθεσίας

Ο πανικός ποτέ δεν ήταν καλός σύμβουλος. Το διδάγμα επιβεβαιώθηκε για μια ακόμα φορά από τους χειρισμούς με τους οποίους το δίδωμο Χλύκα-Τσιρώνη (καπιταλιστής δασολόγος-μελετητής - υπουργός Περιβάλλοντος, αρμόδιος για τα δάση) προσάβησε να κρύψει τις πομπές του, μετά την αποκάλυψη της «Κόντρας» για το επαίσχυντο σχέδιο νόμου, που συνέταξε ο πρώτος σε συνεννόηση με τον διαπλεκόμενο και αναγορεύει τον υπουργό Περιβάλλοντος σε απόλυτο μονάρχη, που μπορεί ν' αλλάξει τη δασική νομοθεσία κατά το δοκούν, παρακαμπτώντας ακόμα και τη Βουλή, δηλαδή το δημοκρατικό σώμα της ελληνικής αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

Το Σάββατο κυκλοφόρησε η εφημερίδα μας, όμως από την Παρασκευή είχαμε προδημοσιεύσει στην ιστοσελίδα μας (www.eksegersigr) το σχετικό δημοσίευμα, το οποίο είχε αρχίσει να αναπαράγεται στο Διαδίκτυο. Τη Δευτέρα, το γραφείο του καπιταλιστή Χλύκα έβγαλε σε «διαβούλευση» το Σχέδιο Κώδικα «Κωδικοποίησης της Δασικής Νομοθεσίας». Όπως εμφανέρει η σχετική ιστοσελίδα (http://www.kodikopoiisi-dasiki-nomothesia.gr/) υποβλήθηκαν:

1. Εισαγωγικό Σημείωμα παραδοτέου Π.5.1

2. Σχέδιο Διαγράμματος Προσχέδιου Κώδικα

3. Πρώτο Προσχέδιο Κωδικοποίησης Δασικής Νομοθεσίας

4. Πίνακες Πρώτου Προσχέδιου Κωδικοποίησης Δασικής Νομοθεσίας

5. Σχέδιο Σχεδίου Νόμου Κωδικοποίησης Δασικής Νομοθεσίας

6. Σχέδιο Αιτιολογικής Εκθεσης Πρώτου Προσχέδιου Κωδικοποίησης Δασικής Νομοθεσίας

Από τα υποβληθέντα στο υπουργείο, όμως, το υπ' αριθμόν 5 **απουσιάζει** από τα αρχεία που μπορεί κανείς να βρει στην ιστοσελίδα της «διαβούλευσης»! Αφαιρέθηκε, δηλαδή, το νομοσχέδιο που περιλαμβάνει όχι μόνο την κύρωση της Κωδικοποίησης της Δασικής Νομοθεσίας, αλλά και την ανάρρηση του υπουργού Περιβάλλοντος σε υπερονομθέτη επί των δασικών θεμάτων, με μη ομολογούμενο στόχο να λυθούν τα χέρια του υπουργού, ώστε να μπορεί να «επαυθύνει» τη δασική νομοθεσία, προς όφελος των κάθε είδους καταπατητών, καπιταλιστικών επιχειρήσεων, οικοδομικών συνεταιρισμών ή απλών ιδιωτών.

Είναι προφανές ότι το δίδωμο Χλύκα-Τσιρώνη, πανικόβλητο από την αποκάλυψη της «Κόντρας», απέσυρε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που μετά τις παρεμβάσεις μας έχει ξεσηκώσει τους δασολόγους. Δε θα μιλήσουμε, όμως, για καλοτούπιμα, αλλά για πιθανό ελιγμό. Και άλλες φορές έχουν αποσυρθεί κείμενα από προκαταρκτικές φάσεις νομοθέτησης, για να εισαχθούν αιφνιδιαστικά στη Βουλή και να ψηφιστούν με συνωπτικές διαδικασίες. Γι' αυτό δεν εφισχάζουμε. Απαιτούμε από την κυβέρνηση να πετάξει, εδώ και τώρα, με τρόπο επίμονο και δεσμευτικό, την αντιδασική διάταξη των Χλύκα-Τσιρώνη στα σκουπίδια. Αν ο «οικολόγος» Τσιρώνης θέλει να αποτινάξει το στίγμα από πάνω του, δεν έχει παρά να τοποθετηθεί δημόσια.

Και βέβαια, το νομοσχέδιο του Ν. Χλύκα δεν πρέπει να περάσει με τίποτα και ως σύνολο. Η Κωδικοποίηση της Δασικής Νομοθεσίας δεν πρέπει να γίνει αποδεκτή, όχι μόνο γιατί είναι μεγάλο το τίμημα, αλλά κυρίως γιατί παγώνει όλο το αντιδασικό οπλοστάσιο που πέρασαν οι μνημονιακές κυβερνήσεις. Συμίζουμε ότι στις τέσσερις Διευθύνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος στάλθηκαν και τα έξι κείμενα. Δηλαδή, **και το σχέδιο νόμου** που αναγορεύει τον υπουργό Περιβάλλοντος σε υπερνομοθέτη. Και οι Διευθύνσεις θα τοποθετηθούν επί του συνόλου. Έχουμε δηλαδή δύο παράλληλες «διαβουλεύσεις»: μία δημόσια, από την οποία το αισχρό νομοσχέδιο αφαιρέθηκε, και μία υπηρεσιακή, η οποία περιλαμβάνει και το νομοσχέδιο. Ηδρ, η Διεύθυνση Δασικών Έργων και Υποδομών (προϊστάμενος ο Δ. Ντινόκας) απάντησε να τοποθετηθούν επί του συνόλου. Έχουμε δηλαδή δύο παράλληλες «διαβουλεύσεις»: μία δημόσια, από την οποία το αισχρό νομοσχέδιο αφαιρέθηκε, και μία υπηρεσιακή, η οποία περιλαμβάνει και το νομοσχέδιο. Ηδρ, η Διεύθυνση Δασικών Έργων και Υποδομών (προϊστάμενος ο Δ. Ντινόκας) απάντησε ότι δεν είναι δικό του θέμα, αλλά του γενικού διευθυντή! Περιμένουμε, λοιπόν, από τους προϊσταμένους των Διευθύνσεων και από τον γενικό διευθυντή, να κάνουν πράξη τη δέσμευσή τους ότι δε θα επιτρέψουν να περάσουν αυτές οι διατάξεις. Γράφει στο προηγούμενο φύλλο ότι είμαστε εξαιρετικά επιφυλακτικοί απέναντί τους και εν μέρει δικαιωθήκαμε μετά την απάντηση της Διεύθυνσης Δασικών Έργων και Υποδομών. Επανερχόμαστε, λοιπόν, και επιμένουμε να κάνουν πράξη τη δέσμευσή τους.

Ο αριθμός 4334 (ΦΕΚ 80Α', 16.7.2015) έχει μια... παγκόσμια πρωτοτυπία. Ξεκινά με την παράθεση (χωρίς αριθμηση ως άρθρο) της «Απόφασης της Συνόδου των αρχηγών των κρατών-μελών της Ευρωζώνης της 12.7.2015 (σε αγγλικό πρωτότυπο και σε ελληνική μετάφραση)». Υπάρχει ένα σκανδαλώδες παρασκήνιο, το οποίο είχε αποκαλύψει η «Κόντρα» στο φύλλο της στις 18.7.2015. Το νομοσχέδιο που κατατέθηκε στη Βουλή είχε ως πρώτο άρθρο το να ανακοινωθέν της Ευρωσυνόδου. Δηλαδή, ένα νομοθετικό σώμα κλήθηκε να δώσει ισχύ νόμου σε ένα ανακοινωθέν, που δεν έχει καμία θεσμική υπόσταση ούτε με βάση το κοινοτικό δίκαιο (είναι απλά ένα πολιτικό κείμενο). Στη συνέχεια, οι ψεκασμένοι κυβερνητικοί εταίροι ζήτησαν το ανακοινωθέν της Ευρωσυνόδου να μην υπάρχει ως χωριστό άρθρο στο νομοσχέδιο, αλλά να μεταφερθεί στην Αιτιολογική Εκθεση. Ο Τσακαλώτος επικοινωνήσε με την τρόικα, η διαβεβαίωσε ότι ψηφίζονται επί της αρχής οι βουλευτές ψηφίζουν και τη συμφωνία και έγινε δεκτό το αίτημα για μεταφορά του ανακοινωθέντος στην Αιτιολογική Εκθεση. Όμως οι αιτιολογικές εκθέσεις των νομοσχεδίων δεν ψηφίζονται ούτε δημοσιεύονται στο ΦΕΚ. Μόνο στα πρακτικά της Βουλής μπορεί να τις βρει κάποιος. Όταν ο πονηρός Βενιζέλος έβγαζε το θέμα το βράδυ στην Ολομέλεια, δεν πήρε καμιά απάντηση! Επειδή κάποιος «πουλάκι» ενημέρωσε τις Βρυξέλλες για την κουτοπονηρία των ψεκασμένων και των συμμάχων τους, προφανώς χτύπησαν οι σειρήνες των Βρυξελλών και ο Σαγιάς (ως αρμόδιος για τις δημοσιεύσεις επί ΦΕΚ) προχώρησε αδιατάκτα σ' ένα νυχτερινό πραξικόπημα. Άλλο νόμο ψήφισε η Βουλή και άλλος νόμος δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ.

Εν πάση περιπτώσει, εδώ μας ενδιαφέρει μια παράγραφος της ανακοίνωσης του Eurosummit, που ψηφίστηκε ως νόμος από την ελληνική μπανανία και αναφέρει τα εξής: «Επιπροσθέτως, οι ελληνικές αρχές θα πρέπει να αναλάβουν τις παρακάτω δράσεις: να αναπτύξουν ένα σημαντικό ενισχυμένο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων με βελτιωμένη διαχείριση. Πολύτιμα ελληνικά περιουσιακά στοιχεία θα μεταφερθούν σε ένα ανεξάρτητο ταμείο που θα ρευστοποιεί τα περιουσιακά στοιχεία μέσω ιδιωτικοποιήσεων και άλλων μέσων. **Η ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων θα αποτελέσει πηγή για την προγραμματισμένη αποπληρωμή του νέου δανείου από τον ΕΣΜ** και θα παράγει κατά τη διάρκεια ισχύος του νέου δανείου ένα σκοπομένο σύνολο 50 δισ. ευρώ, εκ των οποίων 25 δισ. θα χρησιμοποιηθούν για την αποπληρωμή της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών και άλλων περιουσιακών στοιχείων και 50% από κάθε ευρώ που απομένει (π.χ. 50% των 25 δισ. ευρώ) θα χρησιμοποιηθεί για τη μείωση του χρέους ως προς το ΑΕΠ, το δε υπόλοιπο 50% θα χρησιμοποιηθεί για επενδύσεις».

Αυτό είχε συμφωνήσει ο Τσίπρας τις προηγμένες ώρες της 13ης Ιουλίου του 2015, μετά από 17 ώρες... λεβέντικης διαπραγμάτευσης. Αυτά έγιναν νόμος του ελληνικού κράτους, πριν ακόμα αρχίσει η διαπραγμάτευση για το τρίτο Μνημόνιο. Ήταν προκαταρκτικό όρος για να ξεκινήσει η fast track διαπραγμάτευση για το τρίτο Μνημόνιο. Κι αυτόν τον προκαταρκτικό όρο, που με τόσο εξευτελιστικό τρόπο περιλήφθηκε σε νόμο του ελληνικού κράτους, δεν τον ψήφισαν μόνο οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αλλά και η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι, δηλαδή τα κόμματα που τωρου ανέρχον στα κεραμίδα και κατηγορήσαν την κυβέρνηση ότι ξεπουλά τα ασημικά.

Το πανελλήνιο ρεκόρ καλοτοπίμας κατέκτησαν επαφίσεις οι «οικολόγοι» Ι. Τσιρώνης και Γ. Δημαράς. Εως τώρα, οι βουλευτές που απειλούσαν ότι θα καταψηφίσουν (λέγε με Καμμένο, ας πούμε) έπαιζαν καναдуό μέρες με την απειλή. Τσιρώνης και Δημαράς έπαιξαν μόνο δυο ώρες! Το πρωί διέπρευσαν ότι θα καταψηφίσουν, αμέσως τους κάλεσε για «μασαά» ο κυρ-Αλέκος (σιγά μην έγινε σύσκεψη με τον Τσίπρα, όπως ειπώθηκε) και η λύση βρέθηκε.

Θα μας πείτε, βέβαια, ότι δεν υπήρχαν περιθώρια, αφού το νομοσχέδιο σε λίγη ώρα έπρεπε να ψηφιστεί. Μα αυτό ακριβώς λέμε. Το ότι οι εταιρίες ύδρευσης θα πουν στο Υπερταμείο Ξεπούληματος ήταν γνωστό τουλάχιστον πριν από ένα δεκάημερο. Το νομοσχέδιο κατατέθηκε την Παρασκευή. Τις Επιτροπές συζητήθηκε σε πρώτη και δεύτερη ανάγνωση το πρωί και το απόγευμα της Δευτέρας. Και οι «οικολόγοι» δεν είπαν τίποτα μέχρι την Τρίτη το πρωί, μέρα που το πολυνομοσχέδιο θα συζητιόταν και θα ψηφιζόταν στην Ολομέλεια της Βουλής. Είναι πιθανό να γινόταν καυγάς μέσα στο ίδιο το «κόμμα» των Οικολόγων Πρασίνων και στο τέλος να πιάστηκαν οι Τσιρώνης και Δημαράς να γίνουν... αντιρρήσεις, ενώ αυτοί δεν ήθελαν να δημιουργήσουν πρόβλημα στην κυβέρνηση. Το λέμε γιατί στο Μαξίμου, στην συνάντησή με τον κυρ-Αλέκο, συμμετείχαν και άτομα από το κόμμα, όχι μόνο οι δυο βουλευτές.

Εν πάση περιπτώσει, η λύση που βρέθηκε ήταν ασορτί με την πολιτική αθλιότητα της συγκεκριμένης πολιτικής γκρούπας. Στο άρθρο 2 του πολυνομοσχεδίου, που αναφέρονται οι ΔΕΚΟ που εντάσσονται στο Υπερταμείο Ξεπούληματος, προστέθηκε η φράση «με την επιφύλαξη των περιορισμών που προκύπτουν από το Σύνταγμα και τον σεβασμό στις δικαστικές αποφάσεις». Όμως, ο σεβασμός προς το Σύνταγμα και τις δικαστικές αποφάσεις είναι αυτονόητος για κάθε νομοθέτημα που ψηφίζει η Βουλή. Η προσθήκη απλώς επανάβαλε αυτό το αυτονόητο και δεν προσέδωσε κάποια υπερβάλλουσα ισχύ στη διάταξη. Ακόμα, στην αιτιολογική έκθεση προστέθηκε η φράση ότι «η αξιοποίηση των ΔΕΚΟ δεν περιλαμβάνει την αποξένωση του ελληνικού Δημοσίου από αυτές! Μια άνευ σημασίας φράση, γιατί η αιτιολογική έκθεση περιγράφει ένα σκεπτικό και δεν αποτελεί κάποιο νομικά δεσμευτικό κείμενο. Είναι χαρακτηριστικό το ότι οι αιτιολογικές εκθέσεις δε δημοσιεύονται στο ΦΕΚ μαζί με τα νομοσχέδια, αλλά μπορεί να τις βρει κάποιος μόνο στα πρακτικά της Βουλής.

Από τρισάθλιους ηθοποιούς μόνο άθλιο θέατρο μπορεί να παιχτεί. Γι' αυτό και οι «οικολόγοι» βουλευτές κατετάγησαν με τεράστια πλειοψηφία στη χορεία των σαλτιμπάγκων.

ΥΓ. Η νομοτεχνική βελτίωση για την ΕΥΔΑΠ και την ΕΥΑΟ ικανοποίησε τους... ακροβάτες Τσιρώνη και Δημαρά, αλλά άφησε ακάλυπτο τον υπόλοιπο ΣΥΡΙΖΑ και ξεμπρόσταισε τον Τσακαλώτο. Αν για να προστατευθούν οι εταιρίες του νερού από την ιδιωτικοποίηση χρειάζονταν η συγκεκριμένη νομοτεχνική βελτίωση, τότε σημαίνει ότι η ένταξη στο Υπερταμείο έχει ως στόχο την ιδιωτικοποίηση και ότι οι υπόλοιπες ΔΕΚΟ της κοινής ωφέλειας μένουν ακάλυπτες και θα ιδιωτικοποιηθούν.

ΥΓ. Η νομοτεχνική βελτίωση για την ΕΥΔΑΠ και την ΕΥΑΟ ικανοποίησε τους... ακροβάτες Τσιρώνη και Δημαρά, αλλά άφησε ακάλυπτο τον υπόλοιπο ΣΥΡΙΖΑ και ξεμπρόσταισε τον Τσακαλώτο. Αν για να προστατευθούν οι εταιρίες του νερού από την ιδιωτικοποίηση χρειάζονταν η συγκεκριμένη νομοτεχνική βελτίωση, τότε σημαίνει ότι η ένταξη στο Υπερταμείο έχει ως στόχο την ιδιωτικοποίηση και ότι οι υπόλοιπες ΔΕΚΟ της κοινής ωφέλειας μένουν ακάλυπτες και θα ιδιωτικοποιηθούν.

Εν πάση περιπτώσει, εδώ μας ενδιαφέρει μια παράγραφος της ανακοίνωσης του Eurosummit, που ψηφίστηκε ως νόμος από την ελληνική μπανανία και αναφέρει τα εξής: «Επιπροσθέτως, οι ελληνικές αρχές θα πρέπει να αναλάβουν τις παρακάτω δράσεις: να αναπτύξουν ένα σημαντικό ενισχυμένο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων με βελτιωμένη διαχείριση. Πολύτιμα ελληνικά περιουσιακά στοιχεία θα μεταφερθούν σε ένα ανεξάρτητο ταμείο που θα ρευστοποιεί τα περιουσιακά στοιχεία μέσω ιδιωτικοποιήσεων και άλλων μέσων. **Η ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων θα αποτελέσει πηγή για την προγραμματισμένη αποπληρωμή του νέου δανείου από τον ΕΣΜ** και θα παράγει κατά τη διάρκεια ισχύος του νέου δανείου ένα σκοπομένο σύνολο 50 δισ. ευρώ, εκ των οποίων 25 δισ. θα χρησιμοποιηθούν για την αποπληρωμή της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών και άλλων περιουσιακών στοιχείων και 50% από κάθε ευρώ που απομένει (π.χ. 50% των 25 δισ. ευρώ) θα χρησιμοποιηθεί για τη μείωση του χρέους ως προς το ΑΕΠ, το δε υπόλοιπο 50% θα χρησιμοποιηθεί για επενδύσεις».

Αυτό είχε συμφωνήσει ο Τσίπρας τις προηγμένες ώρες της 13ης Ιουλίου του 2015, μετά από 17 ώρες... λεβέντικης διαπραγμάτευσης. Αυτά έγιναν νόμος του ελληνικού κράτους, πριν ακόμα αρχίσει η διαπραγμάτευση για το τρίτο Μνημόνιο. Ήταν προκαταρκτικό όρος για να ξεκινήσει η fast track διαπραγμάτευση για το τρίτο Μνημόνιο. Κι αυτόν τον προκαταρκτικό όρο, που με τόσο εξευτελιστικό τρόπο περιλήφθηκε σε νόμο του ελληνικού κράτους, δεν τον ψήφισαν μόνο οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αλλά και η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι, δηλαδή τα κόμματα που τωρου ανέρχον στα κεραμίδα και κατηγορήσαν την κυβέρνηση ότι ξεπουλά τα ασημικά.

Το πανελλήνιο ρεκόρ καλοτοπίμας κατέκτησαν επαφίσεις οι «οικολόγοι» Ι. Τσιρώνης και Γ. Δημαράς. Εως τώρα, οι βουλευτές που απειλούσαν ότι θα καταψηφίσουν (λέγε με Καμμένο, ας πούμε) έπαιζαν καναдуό μέρες με την απειλή. Τσιρώνης και Δημαράς έπαιξαν μόνο δυο ώρες! Το πρωί διέπρευσαν ότι θα καταψηφίσουν, αμέσως τους κάλεσε για «μασαά» ο κυρ-Αλέκος (σιγά μην έγινε σύσκεψη με τον Τσίπρα, όπως ειπώθηκε) και η λύση βρέθηκε.

Κανένα περιθώριο δεν έχουν οι συρριζαίοι να νομοθετήσουν, εκτός βέβαια αν πρόκειται για νομοσχέδια που αφορούν στην εφαρμογή των μνημονιακών δεσμεύσεων, καθώς για να παραμείνουν αγκιστρωμένοι στην εξουσία έχουν βαλθεί με χέρια και πόδια να υπηρετήσουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου, ντόπιου και ξένου. Το μόνο, ίσως, «προνομιακό» πεδίο είναι αυτό του υπουργείου Παιδείας και αυτό υπό τον αυστηρό περιορισμό ότι δεν άπτεται θεμάτων που πλήττουν το κεφάλαιο (έστω και κατ' ελάχιστο). Οι τελευταίες εξελίξεις με τις ρυθμίσεις Φίλη για τα ιδιωτικά σχολεία δεν αφήνουν κανένα περιθώριο αμφιβολιών.

Οι «θεσμοί» έβαλαν «πάγο» στη νομοθετική ρύθμιση του υπουργείου Παιδείας για την ιδιωτική εκπαίδευση, επειδή θίγονται τα συμφέροντα των σχολαρχών. Γι' αυτό και μέχρι σήμερα ουδεμία διευκρινιστική εγκύκλιος εφαρμογής των διατάξεων του νόμου (ειδικά των διατάξεων που έχουν να κάνουν με τις συμβάσεις που υπογράφουν οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί και των διατάξεων που προβλέπουν τον έλεγχο «νομιμότητας» των απολύσεων από τα υπηρεσιακά συμβούλια) δεν έφθασε στα ιδιωτικά σχολεία.

Και βέβαια είναι γνωστό ότι μέχρι τώρα τα βήματα του υπουργείου Παιδείας κινούνταν αυστηρά στην κατεύθυνση ελαχιστοποίησης των δαπανών με κάθε μέσο.

Εξ ου και η άρνηση μόνιμων διορισμών και η μείωση των διορισμών αναπληρωτών, οι αυστηρές προδιαγραφές για την εγγραφή νηπίων και μαθητών του Δημοτικού στα Ολοήμερα σχολεία, οι ρυθμίσεις για το νέο Ενιαίου Τύπου Ολοήμερο Δημοτικό και αυτές για τον Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Νηπιαγωγείου (μείωση των ωρών στο ωρολόγιο πρόγραμμα και τις ώρες διδασκαλίας μαθημάτων, λειτουργία του Ολοήμερου ανάλογα με τις περισευούμενες ώρες των εκπαιδευτικών από το πρωινό πρόγραμμα, κατάργηση του υπεύθυνου δάσκαλου για το απογευματινό πρόγραμμα στα Ολοήμερα Δημοτικά, διαχωρισμός της πρωινής ζώνης από την απογευματινή στο Ολοήμερο Νηπιαγωγείο, αύξηση διδακτικού ωραρίου νηπιαγωγών), οι δεύτερες και τρίτες αναθέσεις στη διδασκαλία μαθημάτων, οι ελάχιστες μεταθέσεις εκπαιδευτικών (το χαμηλότερο ποσοστό των τελευταίων τουλάχιστον 50 ετών!), η αυστηροποίηση των προϋποθέσεων λειτουργίας τμημάτων Ομάδων μαθημάτων Προσανατολισμού και μαθημάτων επιλογής στο Γενικό Λύκειο και αυτές για τις εγγραφές μαθητών στα Εσπερινά Σχολεία.

Δεν απόμειναν, λοιπόν, περιθώρια για δημαγωγία στους συρριζαίους εκτός από κάποια ελαχιστότητα.

Όπως π.χ. είναι η φημολογούμενη μετατροπή του μαθήματος των θρησκευτικών από μάθημα ομολογιακό και κατήχησης σε μάθημα θρησκευολογίας, αν και πολύ αμφιβάλλουμε για την ευτυχή κατάληξη αυτής της ρύθμισης -που στο κάτω-κάτω της γραφής είναι μια ρύθμιση καθαρά αστικού εκσυγχρονισμού- μετά τη θύελλα αντιδράσεων του παπαδαριού (τη δυσαρέσκειά του φρόντισε να διοχετεύσει και ο Ιερώνυμος) και την εκμετάλλευση του θέματος από τον Κούλη.

Ενα τέτοιο νομοσχέδιο, που επιτρέπει στους συρριζαίους να δημα-

γωγίσουν ότι επιτέλους μπαίνει μια τάξη στο χάος των μεταπτυχιακών σπουδών, είναι και το νομοσχέδιο του υπουργείου Παιδείας «ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΑΙ ΤΡΙΤΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ Προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών και διδακτορικές σπουδές», που τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση.

Είναι αλήθεια ότι την τελευταία δεκαπενταετία η «βιομηχανία» των μεταπτυχιακών στα ελληνικά πανεπιστήμια έλαβε μεγάλες διαστάσεις. Εκατοντάδες προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών δημιουργήθηκαν, πατώντας πάνω στην αγωνία της σπουδάζουσας νεολαίας να εξασφαλίσει μια θέση στην αγορά εργασίας, μέσω τάχα της ιδιαίτερης ειδίκευσης που θα αποκτούσε σε κάποιον τομέα, αλλά και στην προσπάθεια των πανεπιστημίων να επιβιώσουν εξοικονομώντας κονδύλια βγαλμένα από την «τσέπη» των μεταπτυχιακών φοιτητών, όπως και στην προσπάθεια πολλών πανεπιστημιακών καθηγητών να αυξήσουν τον μισθό τους διδάσκοντας στα μεταπτυχιακά προγράμματα.

Δημιουργήθηκε, λοιπόν, μια «άρρωστη» κατάσταση, όπου τα ιδρύματα και οι διδάσκοντες κέρδιζαν από το υστέρημα και τον πόθο των νέων να αποκατασταθούν επαγγελματικά, ενώ το αστικό κράτος έμενε αλώβητο σε ρόλο παρατηρητή, γλυτώνοντας κονδύλια για τη λειτουργία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Μέσα σ' αυτόν τον κυκεώνα είναι φυσικό να υπάρχουν πολλά μεταπτυχιακά προγράμματα αμφίβολης σημασίας και αξίας. Και πάνω απ' όλα βεβαίως παραμένει το ουσιαστικό ερώτημα για την καθαυτό αξία των μεταπτυχιακών σπουδών. Γιατί π.χ. πολλές βασικές γνώσεις για την κατάκτηση μιας επιστήμης να μεταφέρονται στον μεταπτυχιακό κύκλο και να μην υπάρχουν στον βασικό κύκλο σπουδών, ώστε να αποτελέσουν κοινό κτήμα όλων των φοιτητών;

Η απάντηση βρίσκεται στην κακόφημη διακήρυξη της Μπολόνια, που διαχώρισε τις σπουδές σε τρεις κύκλους (προπτυχιακό, μεταπτυχιακό, διδακτορικό) και καθιέρωσε τη λογική των πιστωτικών μονάδων, ώστε η ανέλιξη στους δυο τελευταίους να αποτελεί προνόμιο μόνο λίγων και εκλεκτών, ενώ οι πολλοί, προορισμένοι για τις κατώτερες περιοχές της παραγωγής και των αστικών μηχανισμών, να περιορίζονται στις απόλυτα

απαραίτητες βασικές γνώσεις και δεξιότητες, με στόχο να είναι «ευέλικοι», δηλαδή αναλώσιμοι για το κεφάλαιο και το σύστημα.

Τη διακήρυξη της Μπολόνια έβαλε σε εφαρμογή ο νόμος Διαμαντοπούλου (Ν. 4009/2011). Ο νόμος επέβαλε τους τρεις κύκλους σπουδών, με τον πρώτο κύκλο, που οδηγεί σε πτυχίο, να ορίζεται τριετής (περιλαμβάνει μαθήματα που αντιστοιχούν σε 180 ακαδημαϊκές μονάδες, όταν ένα ακαδημαϊκό έτος απαιτεί μαθήματα που αντιστοιχούν σε 60 μονάδες).

Αυτή άλλωστε είναι η διαδεδομένη ευρωπαϊκή πρακτική (bachelor), που προέκυψε από τις σύγχρονες ανάγκες του κεφαλαίου για μαζική παραγωγή «χεριών», για εργαζόμενους φτηνούς με γνώσεις «μιας χρήσης» και για μια ελίτ στελεχικού δυναμικού με μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς τίτλους.

Το νομοσχέδιο των συριζαίων για τα μεταπτυχιακά δεν απορρίπτει αυτή τη λογική. Απλώς επιχειρεί να βάλει κάποια όρια στη λειτουργία προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών, ενώ παίρνει και κάποια φιλολαϊκά, υποτίθεται, μέτρα περιορίζοντας το ύψος των διδάκτρων (που για να επιτευχθεί η σχετική ωραιοποίηση τώρα έχουν μετονομασθεί σε «τέλος εγγραφής») το ανώτατο έως το τριπλάσιο του εκάστοτε νομοθετικά οριζόμενου κατώτατου ακαθάριστου μηνιαίου μισθού (σήμερα 586 ευρώ. Αρα ανώτατο ύψος «τέλους εγγραφής» 1.760 ευρώ). Τα διδάκτρα καταβάλλονται μόνον έπειτα από απόφαση της Συγκλήτου ή της Συνέλευσης του ΑΕΙ και μόνο για περιπτώσεις «επαρκώς τεκμηριωμένες».

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, τα ΑΕΙ έχουν την υποχρέωση να καλύπτουν τις ανάγκες των μεταπτυχιακών τους από τον προϋπολογισμό τους, από το υπουργείο Παιδείας, κατόπιν εισήγησης του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας και βάσει κριτηρίων ποιότητας, από δωρεές, παροχές, κληροδοτήματα, χορηγίες, από πόρους ερευνητικών προγραμμάτων ή από τους Ειδικούς Λογαριασμούς Κονδυλίων Έρευνας.

Με δεδομένη, όμως, την ασφυκτική οικονομική κατάσταση στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, είναι αναπόφευκτη η επιβολή διδάκτρων στο σύνολο σχεδόν των μεταπτυχιακών που θα επιβιώσουν. Σήμερα μια μειοψηφία μεταπτυχιακών προγραμμάτων δεν

απαιτεί διδάκτρα (τα μεταπτυχιακά των ΤΕΙ έχουν όλα διδάκτρα), ενώ τα υψηλότερα διδάκτρα είναι στα οικονομικά τμήματα και στα τμήματα διοίκησης επιχειρήσεων.

Προβλέπεται επίσης οι καθηγητές που διδάσκουν σε ένα μεταπτυχιακό να μην αμείβονται. Αμείβονται μόνο για τα υπόλοιπα προγράμματα στα οποία συμμετέχουν, ενώ ορίζεται ως όριο αποδοχών το 20% των ακαθάριστων αποδοχών της βαθμίδας τους.

Τι περιλαμβάνει το νομοσχέδιο

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο και την αιτιολογική του έκθεση:

◆ Η διαδικασία έγκρισης των προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών μετέρχεται πλέον στάδια τα οποία απαιτούν ενισχυμένες πλειοψηφίες από τα αρμόδια όργανα διοίκησης των Τμημάτων και των Ιδρυμάτων. Προστίθενται όροι διαφάνειας στη διαχείριση των οικονομικών, με υποχρέωση ανάρτησης των αναλυτικών στοιχείων των οικονομικών απολογισμών.

◆ Προβλέπεται ρητά η δυνατότητα ίδρυσης προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών μόνο σε αυτοδύναμα τμήματα, το δε περιεχόμενο των προγραμμάτων πρώτου και δεύτερου κύκλου οφείλει να διαφοροποιείται ουσιαστικά. Το Τμήμα στο οποίο ανήκει το ΠΜΣ θα πρέπει να είναι σε θέση να καλύψει διδακτικά κατά πλειονότητα τον κορμό της ειδίκευσης. Στα μονομηματικά ΠΜΣ ποσοστό τουλάχιστον 75% των διδασκόντων πρέπει να προέρχεται από το Τμήμα.

◆ Το σχέδιο ίδρυσης του ΠΜΣ συντάσσεται από τη Συνέλευση με ειδική πλειοψηφία 2/3 επί των μελών της και εγκρίνεται από τη Σύγκλητο του Ιδρύματος (ή τη Συνέλευση του ΤΕΙ), με απόφαση που αναρτάται στο διαδικτυακό τόπο του Ιδρύματος και κοινοποιείται στην ΑΔΙΠ.

◆ Η διάρκεια λειτουργίας ενός ΠΜΣ, σύμφωνα με την πράξη ίδρυσής του, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα έξι (6) έτη. Το αργότερο το τελευταίο εξάμηνο του χρόνου λειτουργίας του, με απόφαση της Συγκλήτου μετά από τεκμηριωμένη πρόταση της Συνέλευσης του Τμήματος και έκθεση του Διευθυντή του ΠΜΣ με τη συνολική αποτίμηση του προγράμματος, δίδεται παράταση της λειτουργίας του για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, που καθορίζεται κάθε φορά με την ίδια απόφαση.

◆ Η χρηματοδότηση των ΠΜΣ προέρχεται από τον προϋπολογισμό του ΑΕΙ που είναι υπεύθυνο για το σχεδιασμό τους ή από το ΥΠΠΕΘ, το οποίο καθορίζει προϋποθέσεις και κριτήρια ποιότητας για προγράμματα που εντάσσονται σε τομείς προτεραιότητας σύμφωνα με σχετική εισήγηση του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας. Πηγή χρηματοδότησης μπορούν ακόμη να είναι δωρεές, παροχές, κληροδοτήματα, χορηγίες φορέων, ερευνητικά προγράμματα, ευρωπαϊκοί πόροι, κ.α. Σε εξαιρετικές μόνο περιπτώσεις που οι ανωτέρω πηγές δεν επαρκούν για την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων, μπορεί να προβλέπεται καταβολή εκ μέρους των φοιτητών τέλους εγγραφής. Το ποσό του τέλους εγγραφής δεν

υπερβαίνει σε καμία περίπτωση το τριπλάσιο του εκάστοτε νομοθετικά οριζόμενου κατώτατου ακαθάριστου μηνιαίου μισθού. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται από τη Σύγκλητο του Πανεπιστημίου ή τη Συνέλευση του ΤΕΙ με ειδική πλειοψηφία 2/3 και προϋποθέτει την ειδικά αιτιολογημένη και διεξοδικά τεκμηριωμένη πρόταση της Συνέλευσης του οικείου Τμήματος.

◆ Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές οφείλουν να ανανεώνουν την εγγραφή τους κάθε ακαδημαϊκό εξάμηνο και μπορούν να προβαίνουν σε προσωρινή αναστολή σπουδών ή να τίθενται σε καθεστώς μερικής φοίτησης εφόσον είναι εργαζόμενοι.

◆ Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές έχουν όλα τα δικαιώματα, τις παροχές και τις διευκολύνσεις που προβλέπονται και για τους φοιτητές του πρώτου κύκλου σπουδών πλην του δικαιώματος παροχής δωρεάν διδακτικών συγγραμμάτων.

◆ Όσον αφορά τον τρίτο κύκλο σπουδών, ρητά αναφέρεται ότι οι διδακτορικές σπουδές παρέχονται δωρεάν και οργανώνονται σε αυτοδύναμο Τμήμα Πανεπιστημίου, στο οποίο λειτουργεί ΠΜΣ.

◆ Οι υποψήφιοι διδάκτορες αναμένουν υποχρεωτικά την εγγραφή τους κάθε ακαδημαϊκό έτος.

◆ Οι υποψήφιοι διδάκτορες διατηρούν μέχρι πέντε πλήρη ακαδημαϊκά έτη από την εγγραφή τους όλα τα δικαιώματα, τις παροχές και τις διευκολύνσεις που προβλέπονται για τους φοιτητές του δεύτερου κύκλου σπουδών. Μέχρι και ένα έτος μετά την ολοκλήρωση της διδακτορικής διατριβής διατηρούνται τα δικαιώματα πρόσβασης, δανεισμού και χρήσης των ηλεκτρονικών υπηρεσιών των πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών.

◆ Τα Τμήματα μπορούν υπό τους όρους του παρόντος σχεδίου νόμου να συνεργάζονται με αναγνωρισμένα ομοταγή ιδρύματα της αλλοδαπής για την εκπόνηση διδακτορικών διατριβών με συνεπιβλέψη, καθώς και να προκηρύσσουν θέσεις υποψηφίων διδασκόντων σε θέματα ή ερευνητικά πεδία προτεραιότητας.

◆ Τα θερινά προγράμματα μπορούν να έχουν ειδικούς όρους αποζημίωσης των διδασκόντων και τέλη εγγραφής για τους ενδιαφερομένους, που ορίζονται ρητά στη σχετική πρόσκληση. Θερινά προγράμματα πυκνών συναντήσεων μπορούν να εντάσσονται στις προαιρετικές διδακτικές λειτουργίες των μεταπτυχιακών προγραμμάτων και να προσφέρουν πιστωτικές μονάδες και βαθμολογία στους φοιτητές που τα παρακολουθούν. Στις περιπτώσεις αυτές, το κόστος συμμετοχής των κανονικά εγγεγραμμένων μεταπτυχιακών φοιτητών καλύπτεται από τα αρχικά τέλη εγγραφής. Σε διαφορετική περίπτωση η συμμετοχή των φοιτητών σε αυτά είναι προαιρετική.

ΥΓ: Το τελευταίο είναι μια πρόσθετη πηγή χρηματοδότησης για τα ιδρύματα, «έξω» από τις υποχρεώσεις του κράτους. Είναι ένα «δωράκι» προς αυτά, ώστε να μετριάσει η «ζημιά» από τον περιορισμό στο ύψος των διδάκτρων, που τα ιδρύματα θα εκμεταλλευτούν δεόντως, προσφέροντας ταχύρρυθμα προγράμματα με το αζημίωτο.

Το σκληρό ροκ των δεσποτάδων

Λίγο πριν ο υπουργός Παιδείας Ν. Φίλης ανέβει στο βήμα της Βουλής, για να μιλήσει στην προ ημερησίας διάταξης συζήτηση για θέματα Παιδείας, οι κάμερες είχαν στηθεί στην έδρα της Αρχιεπισκοπής, όπου θα συναντιόταν ο υπουργός και συγκυβερνήτης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ Π. Καμμένος με τον Ιερώνυμο Β', κατά κόσμον Ιωάννη Λιάπη. Θα μιλήσουν «για θέματα εθνικής άμυνας» δήλωνε την προηγούμενη μέρα σε ραδιοφωνική του συνέντευξη ο Φίλης. Φυσικά, ήταν το μόνο για το οποίο δε θα συζητούσαν.

Όταν στήθηκαν μπροστά στις κάμερες, αν και Τετάρτη που το ορθόδοξο τυπικό απαγορεύει την κρεοφαγία, αυτοί έφαγαν... Φίλη με λεμονοθύμαρο. Μόνο για τα θρησκευτικά μίλησαν, για τίποτ' άλλο. «Σας βεβαιώνω ότι και ο πρωθυπουργός με κανέναν τρόπο δεν θέλει να αποκοπεί και ούτε μπορεί να αποκοπεί η Ορθοδοξία με την πατρίδα μας», είπε ο Καμμένος και πρόσθεσε: «Χαίρομαι που αυτή η συνάντηση γίνεται μετά από αποδοχή από τον πρωθυπουργό και την κυβέρνηση ότι ξεκινά διάλογος από μηδενική βάση και μάλιστα επειδή τον ρώτησα, το διευκρίνισα αυτό, αφορά και τα βιβλία που θα γραφτούν και το πρόγραμμα που θα υπάρξει θα είναι κατόπιν συμφωνίας της Εκκλησίας με το υπουργείο Παιδείας».

Δε σταμάτησε, όμως, μόνο σε εξαγγελίες αρμοδιότητας υπουργού Παιδείας ο Καμμένος. Πέρασε ένα χεράκι και τον ίδιο τον Φίλη: «Πιστεύω ότι ανετράπη αυτή η κακή εικόνα η οποία δημιουργήθηκε και βέβαια μας προβληματίσε πάρα πολύ. **Θεωρώ απαράδεκτα αυτά τα οποία ειπώθηκαν** γιατί ο ρόλος της Εκκλησίας είναι απόλυτα σαφής και στη διάρκεια της Κατοχής και στη διάρκεια της δικτατορίας και σε κάθε αγώνα του Έθνους». Και βέβαια, ενώπιον του επικεφαλής του δεσποταριάτου, ο Καμμένος έδωσε τον όρκο του ορθόδοξου εθνικισμού: «Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν πρόκειται να συμφωνήσουν για τίποτα, **αν δεν γίνουν δεκτά τα αιτήματα της ιεραρχίας**».

Και ο Ιερώνυμος, μ' εκείνο το ύφος της ταπεινότητας, στο οποίο ειδικεύονται από μικροί οι ρασοφόροι, έψαλε τον πανηγυρικό της ημέρας: «Με πολύ σεβασμό θα ακούσουμε τις αποφάσεις που θα πάρετε, θα συμβάλλουμε σε αυτό που ζήτησε ο πρωθυπουργός, στον διάλογο. Είμαστε στη διάθεσή σας σε αυτό τον διάλογο να γίνουν απόλυτα διακριτά η θέση της Εκκλησίας μας, η σχέση της ορθοδοξίας με το έθνος και κάποιες αλλαγές που πιθανώς θα πρέπει να γίνουν και

που θα πρέπει να θυμίσω ότι πρώτη τις ζήτησε η Εκκλησία».

Ο Καμμένος θέλησε να δώσει το δικό του σόου και ο Ιερώνυμος δεν του χάλασε το χατίρι. Αλλωστε, το σόου Καμμένου επιβεβαίωσε το θρίαμβο των ρασοφόρων, που είχε ήδη συντελεστεί δυο μέρες πριν. Το μέγαρο Μαξίμου άδειασε μεγαλοπρεπέστατα τον Φίλη, διαρρέοντας πως «είναι άγονο και αχρείαστο να παρατείνονται συζητήσεις που δεν αφορούν στο σήμερα και θα πρέπει όλες οι πλευρές να εστιάσουν στα ζητήματα του σήμερα». Αυτό, μάλιστα, παρουσιάστηκε ως συμπέρασμα σύσκεψης υπό τον πρωθυπουργό. Και ο Φίλης πήρε σβάρνα τα ραδιόφωνα και άρχισε να επιδεικνύει τις ικανότητές του στις κωλοτούμπες (παρά τα κιλά του). Παλιά του τέχνη κόσκινο, έχει συνηθίσει πια.

«Εάν βοηθάει στη συζήτηση για το θέμα των θρησκευτικών, να μπει στην άκρη το θέμα αυτό, βεβαίως το κάνω. Δεν είμαι εγωιστής, είμαι γήινος άνθρωπος» τόνιζε ο Φίλης, σημειώνοντας πως οι αλλαγές στα θρησκευτικά έγιναν με τη σύμφωνη γνώμη του πρωθυπουργού. «Ο κ. Φίλης εξέφρασε προσωπικές απόψεις, η ΝΔ ψάχνει αγωνιωδώς ατζέντα και πιάνεται από όπου μπορεί» δήλωναν «στενοί συνεργάτες του πρωθυπουργού», βγάζοντας τον υπουργό Παιδείας ψεύτη. Είπαμε, όμως, παλιά του τέχνη κόσκινο. Ο Φίλης σκούπισε τη ροχάλα και απεφάνθη ότι... ψιχαλίζει: «Δεν είναι χαρακτηριστικό της Αριστεράς και των κυβερνήσεων μας να αδειάζουμε, ούτε γίνονται εδώ παιχνίδια όπως γίνονταν σε παλαιότερες εποχές. Εδώ υπάρχει μία συλλογική λειτουργία που τον πρώτο ρόλο βεβαίως τον έχει ο πρωθυπουργός. Το θέμα του μαθήματος των θρησκευτικών με τα νέα προγράμματα προφανώς και είναι μια επιλογή που έχει την θετική άποψη της κυβέρνησης».

Εχω ζητήσει συνάντηση με τον αρχιεπίσκοπο και «δεν μου έχει απαντήσει αρνητικά, έλειπε», επέμενε ο Φίλης, εκλιπαρώντας για μια συνάντησή του με τον Ιερώνυμο μπας και γλιτώσει την ξεφτίλα τουλάχισ-

τον ενώπιον του ευσεβούς ποιμνίου. Ο υπουργός «έφαγε πόρτα» έλεγαν οι άνθρωποι του Τζερόνιμο.

Την Τετάρτη, την ώρα που στη Βουλή ξεκινούσε η προ ημερησίας διάταξης συζήτηση για την Παιδεία, ο Ιερώνυμος έδωσε στη δημοσιότητα (με διarroή) την επιστολή του προς τον πρωθυπουργό και τους αρχηγούς των κομμάτων. Ένα κείμενο 21 σελίδων, το οποίο «λούζει» τον Φίλη (μέχρι και «λουδοβίκεια άποψη» του αποδίδει) και υποστηρίζει ότι το μάθημα των θρησκευτικών δεν έχει κατηχητικό χαρακτήρα και καλώς διδάσκεται όπως διδάσκεται. Σε ό,τι αφορά τα νέα προγράμματα σπουδών, οι δεσποτάδες τα θεωρούν για τα μπάζα, γιατί το μάθημα των θρησκευτικών μπορεί «όχι μόνο να μην βοηθήσει το παιδί μιας ορθόδοξης οικογένειας στη διαμόρφωση μιας συνεκτικής εικόνας για την Ορθοδοξία, αλλά να κλονίσει και τις νωπές ακόμα θρησκευτικές του πεποιθήσεις, να του προκαλέσει σύγχυση, ενσπείροντάς του την λογική αμφιβολία ότι δεν αποκλείεται τελικά ο Χριστός να είναι και προφήτης του Ισλάμ ή ότι όλες οι θρησκευτικές παραδόχές είναι το ίδιο αληθείς».

Το συμπέρασμα των δεσποτάδων είναι: «Το συμπέρασμα είναι ότι το μάθημα των Θρησκευτικών τώρα πλέον έγινε “κατηχητικό” μετά τις Υπουργικές Αποφάσεις της 13.9.2016, διότι προσπαθεί, με σαφή πολιτικά κριτήρια, να κατηχήσει και να στρατεύσει τους μαθητές σε μια εκκοσμικευμένη στάση απέναντι στο θρησκευτικό φαινόμενο. Παράλληλα συντηρεί μία θεολογικά ρηχή προσέγγιση της Ορθόδοξης Εκκλησίας, εκμηδενίζοντας την ιδιαιτερότητα του ορθόδοξου δόγματος και της χριστιανικής παράδοσης, αφού τα καταβιβάζει και τα μελετά στο επίπεδο του απλού κοινωνικού ή φιλοσοφικού κινήματος, όπως ο τροτσκισμός ή η οικολογική κίνηση!»

«Το αίτημά μας για ανοικτό και ουσιαστικό διάλογο παραμένει σε εκκρεμότητα, αλλά με **προαπαιτούμενο** την έναρξή του από μηδενική βάση» είναι το τελεσίγραφο με το οποίο

κλείνει η επιστολή Ιερώνυμου. Είναι η φράση που χρησιμοποίησε ο Καμμένος, παραπέμποντας μάλιστα στον ίδιο τον Τσίπρα.

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι δεσποτάδες παίζουν «σκληρό ροκ» και καταφέρνουν να επιβάλουν τις απόψεις και την καταθλιπτική κυριαρχία τους στο εκπαιδευτικό σύστημα. Η μόνη φορά που δεν κέρδισαν ήταν στη σύγκρουση για τις ταυτότητες, όμως τότε η κυβέρνηση Σημίτη είχε τη στήριξη των μηχανισμών της ΕΕ, που της έδινε δύναμη. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, από την εποχή του κραταιού ΠΑΣΟΚ, όταν επέβαλαν την ισοκυρία θρησκευτικού και πολιτικού γάμου (κάτι που δεν ισχύει ούτε στις ισλαμικές χώρες), υπερασπίζονταν τα συμφέροντά τους με αποτελεσματικότητα, γιατί οι αστικές κυβερνήσεις στέκονται απέναντί τους φοφοδεείς, υπολογίζοντας μόνο κάποια ψηφαλάκια που μπορεί να χάσουν. Οι συριζαίοι, παρά τον αναμφισβήτητο κοσμοπολιτισμό τους, απεδείξαν ότι δεν είναι σε θέση να προωθήσουν ούτε αυτόν τον ελάχιστο αστικό εκσυγχρονισμό (πόσω μάλλον να προωθήσουν τον πλήρη διαχωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος, που εκ των πραγμάτων συνιστά μείζονα αστικό εκσυγχρονισμό).

Κατά τα άλλα, δεν έχει καμιά σημασία να εστιάσουμε σε υποθέσεις για την παραπολιτική πλευρά του ζητήματος. Δηλαδή, για το πού τελειώνει ο προπαγανδιστικός σχεδιασμός του μεγάρου Μαξίμου, τον οποίο διεκπεραίωσε ο Φίλης («άνοιξε αυτό το ζήτημα για να δημιουργήσουμε καπνό παραλλαγής») και πού αρχίζει η πρωτοβουλιακή παρέμβαση του ίδιου του Φίλη, γνωστού για το απύλωτο στόμα και την πολιτική δυσκοιλιότητα με την οποία αντιμετωπίζει τις δημόσιες παρεμβάσεις του. Εκείνο που έχει σημασία είναι η κατά κράτος νίκη των δεσποτάδων.

ΥΓ. Μιας και συζητάμε για τις... αντιστασιακές δάφνες του δεσποταριάτου, ας μας πει ο Ιερώνυμος τι έκανε επί χούντας. Χειροτονήθηκε διάκος το Δεκέμβρη του 1967 και πήρε το όνομα Ιερώνυμος προς τιμήν του ομώνυμου χουντικού αρχιεπισκόπου. Το 1978 έγινε γραμματέας και στη συνέχεια αρχιγραμματέας του Σεραφείμ, του εκλεκτού της χούντας του Ιωάννη, που το Δεκέμβρη του 1973 ήρθε από τα Γιάννενα για να ορκίσει τον Γκιζίκη και τον Ανδρουτσόπουλο, παίρνοντας ως αντάλλαγμα το διορισμό του ως αρχιεπισκόπου. Αυτά τα ολίγα, για να μην πάμε παραπίσω και μιλήσουμε για τα έργα και τις ημέρες του δεσποταριάτου διαχρονικά.

Νέα περίοδος βιντεοπροβολών Κινηματογράφος και κουβέντα

Η ΤΡΙΛΟΓΙΑ
ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΤΡ
ΝΤΟΒΖΕΝΚΟ

07/10
ΣΒΕΝΙΓΚΟΡΑ
(1927)

14/10
ΟΠΛΟΣΤΑΣΙΟ
(1928)

21/10
ΓΗ
(1930)

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8:30μμ
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα | Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη
Είσοδος ελεύθερη | www.eksegersi.gr

Μπήκε ο Οκτώβρης, μίκρυναν οι μέρες, ψύχρανε ο καιρός, καιρός για σινεμά και κουβέντα κάθε Παρασκευή. Η καινούργια σεζόν των βιντεοπροβολών στην «Κόντρα» ξεκινά την ερχόμενη Παρασκευή με ένα αφιέρωμα στον μεγάλο σοβιετικό πρωτοπόρο Αλεξάντερ Ντοβζένκο. Πρόκειται για τη γνωστή ως Τριλογία του Πολέμου. Οι τρεις ταινίες θα παιχτούν με τη σειρά που δημιουργήθηκαν.

Το πρόγραμμα έχει ως εξής:

07 Οκτώβρη: **Σβενιγκόρα (1927)**

14 Οκτώβρη: **Οπλοστάσιο (1928)**

21 Οκτώβρη: **Γη (1930)**

Ο Αλεξάντερ Ντοβζένκο (Βραβείο Στάλιν 1941 και 1949) καταλαμβάνει τη μια από τις κορυφές του τριγώνου των πιονέρων του σοβιετικού κινηματογράφου (τις άλλες δύο καταλαμβάνουν ο Σεργκέι Αϊζενστάιν και ο Βσεβόλοντ Πουντόφκιν). Γιος μιας φτωχής ουκρανικής αγροτικής οικογένειας, ο Ντοβζένκο κατάφερε να γίνει δάσκαλος. Η Οκτωβριανή Επανάσταση τον τράβηξε στην απελευθερωτική της δίνη. Πολέμησε με τον Κόκκινο Στρατό το 1917-1919 και στη συνέχεια έγινε γραμματέας του Μπολσεβίκικου Κόμματος στην περιοχή του Κιέβου. Υπηρέτησε τη σοβιετική εξουσία ως διπλωμάτης στη Βαρσοβία και το Βερολίνο, όπου παρακολούθησε μαθήματα ζωγραφικής δίπλα στους εξπρεσιονιστές Εριχ Χέκελ και Γκέοργκ Γκρος. Με τον κινηματογράφο ασχολήθηκε για πρώτη φορά το 1925, ενώ ήδη εργαζόταν ως σκιτσογράφος σε σοβιετικές εφημερίδες. Από τις πρώτες απόπειρες με κάποιες κωμωδίες και ενώ εργαζόταν ως σεναριογράφος στα περίφημα «Μόσφιλμ Στούντιο», πέρασε στην ποιητική κινηματογραφική δημιουργία που τον κατέστησε έναν από τους σπουδαιότερους σοβιετικούς αλλά και παγκόσμιους κινηματογραφικούς δημιουργούς. Είναι αυτός που πρώτος πέτυχε την «απελευθέρωση του συνόλου της δράσης από τον ορισμό του χρόνου και του χώρου», όπως τόνισε ο Αϊζενστάιν. Αταλάντευτος κομμουνιστής, στενός προσωπικός φίλος του Ιωσήφ Στάλιν, υπηρέτησε με την τέχνη του την υπόθεση της επανάστασης.

Οι προβολές αρχίζουν στις 8:30μμ και μετά το τέλος τους ακολουθεί συζήτηση.

Η είσοδος είναι -όπως πάντοτε- ελεύθερη.

ΥΓ. Το νεοκλασικό που στεγάζει την «Κόντρα» στην Αγαθουπόλεως 65 ανακαινίστηκε εξωτερικά. Στη θέση του μουντού, καπνισμένου κτιρίου στέκεται τώρα ένα φωτεινό, φρεσκοβαμμένο κτίριο. Έχει ήδη ξεκινήσει και η ανακαίνιση εσωτερικά, που γίνεται σταδιακά για να μη διαταραχθούν οι λειτουργίες του κτιρίου. Σας περιμένουμε.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Φθίνουν οι οπώρες (παρά την αφθονία των εχόντων δημόσιο λόγο και αξιώματα άξιων φρούτων) και ο ερχομός του φθινοπώρου είναι γεγονός. Εστω κι αν φέτος αυτό γίνεται εντελώς ομαλά. Σύσταση, μιας και ο καιρός είναι ύπουλος: να προσέχει η «πρώτη ή δεύτερη φορά αριστερά» μην πιαστεί η δεξιά πλευρά της...

Τα 64 χρόνια του κλείνει την Παρασκευή 7 Οκτωβρίου ο γεννημένος στην Αγία Πετρούπολη (ποιο Λένινγκραντ ρε;) «τσάρος» Βλαδίμηρος.

«Ανεπιθύμητοι οι εμπλεκόμενοι σε πραξικοπήματα», είπε ο ελέω Θεού αριστε-

ρός Τσίπρας στον ελέω Αλλάχ πολυχρονεμένο σουλτάνο Erdogan, την ώρα που το καμμένο συνεταιράκι της αριστεροδεξιάς κυβέρνησης παζάρευε στην Αίγυπτο! Δούλεμα; Α, μπα...

«Κάθε χρόνο τον Σεπτέμβρη σαν ανοίγουν τα σχολεία, στις συνοικίες οι γυναίκες μπαίνουν στα χαρτοπωλεία και αγοράζουν σχολικά βιβλία και τετράδια για τα παιδιά τους. Απελπισμένες ψάχνουν στα τριμμένα τσαντάκια τους και την τελευταία δεκάρα, όλο παράπονο που η γνώση είναι τόσο ακριβή. Κι όμως μήτε που υποπεύονται πόσο κακή είναι η γνώση που προορίζεται για τα παιδιά τους» (Bertolt Brecht).

Επιτέλους ο έρωτας έγινε αμοιβαίος! Παραθέτουμε αποσπάσματα της ανακοίνωσης των «ένστολων εργαζόμενων», σε περίπτωση που χάσατε την είδηση των ημερών (μα είναι δυνατό να περνάνε τέτοια πράγματα στα ψιλά.): «Με το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο συναντήθηκαν οι ομοσπονδίες των αστυνομικών, για πρώτη φορά στην ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος των ενστόλων, σηματοδοτώντας μια νέα περίοδο συνεργασιών και αμοιβαίας υποστήριξης των κοινών αιτημάτων με το εργατικό κίνημα της χώρας. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε κατόπιν αιτήματός μας στα γραφεία του ΠΑΜΕ στην Αθήνα (...) Εκ μέρους των ομοσπονδιών υπήρξε εκτενής ενημέρωση για τις συνδικαλιστικές μάχες που δίνουμε προκειμένου να βάλουμε τέλος στις πολιτικές των μνημονίων και της λιτότητας που απαξιώνουν τα Σώματα Ασφαλείας και τους εργαζόμενους σε αυτά ένστολους λειτουργούς τους, τονίζοντας ότι είμαστε αντίθετοι και καταδικάζουμε τη χρησιμοποίησή τους από τις κυβερνήσεις για να περνάνε αντιλαϊκά μέτρα και να ανακόπτουν τις κοινωνικές εξελίξεις. Προερχόμαστε από φτωχά λαϊκά στρώματα και υφιστάμεθα τις ίδιες με την κοινωνία επιπτώσεις και άρα μας ενώνουν κοινά προβλήματα που μπορούμε από κοινού να αντιμετωπίσουμε, πέρα από αγκυλώσεις και προκαταλήψεις για τον ρόλο των Σωμάτων Ασφαλείας, ως βραχίονας της εκάστοτε εξουσίας. Γι' αυτό εκφράζουμε σταθερά την αλληλεγγύη μας στους αγώνες των συμπολιτών μας και επιζητούμε και τη δική τους στήριξη στα δίκαια αιτήματά μας». Τι λέτε;

Κάπου εδώ με αιδώ μας έρχεται στο νου παλαιότερο δίστιχο της λαϊκής μούσας για τον μεγάλο τιμονιέρη του αυτοαποκαλούμενου «κομμουνιστικού» κόμματος:

Μιλάνε όλοι, Δημητρώ, μιλάς κι εσύ καημένη.

Σύρε στον ασπρόποταμο και διπλοκαθρεφτίσου.

Και με την ευκαιρία: Γνωρίζει κανένας ευσεβής και πιστός σύντροφος πότε γιορτάζει ο αη-Δίας, προστάτης της ομώνυμης ομάδας; Κατάντησε αηδία να ρωτάμε συνέχεια, ακόμη και για τον αη-Δία, αλλά κανείς δεν γεννήθηκε σοφός και παντογνώστης, ειμή μόνον ο αδικοχαμένος από την πιάτσα Bygon.

Αναφέραμε τον τρισμέγιστο Bygon και μοιραία πρέπει να ομολογήσουμε: Πρώτος των πρώτων και με το σπαθί του στη χορεία των μεγάλων χορηγών αυτής και πολλών άλλων στηλών κατατάσσεται πλέον ο Δημήτρης Μάρδας. Το αουτσάιντερ χτυπάει πρωτάθλημα με αυτό που έκανε με τον σύρο επενδυτή και τραντάχτηκε συθέμελα η χώρα από τα χάχανα. Αλλά και μ' εκείνο το αζεπέρα στο «messenger» που δείχνει τη βαθιά γνώση και καλλιέργεια που έχουν οι άξιοι και ικανοί να καθορίζουν τις τύχες του τόπου. Κι ως μην έχουν καμία επαφή με τα εγκόσμια...

«Κάθε κόκκινο πανί που ανεμίζει δεν είναι αναγκαστικά η μαχητική σημαία της εργατικής τάξης. Και ο πιο φωνακλάς που αρπάζεται εύκολα, δεν είναι αναγκαστικά και ο πιο ψυχωμένος, ο πιο σταθερός ή ο πιο οξυδερκής» (Henri Krasucki - «Τα συνδικάτα και η πάλη των τάξεων»).

«Στα μαθητικά σου τα βιβλία / πίσω από τις λέξεις / έρχεται ο Αλέξης / και σε πιάνει μια μελαγχολία / κλείσε κοριτσάκι τα βιβλία» (Olympians).

Κοκκινοσκουφίτσα

Ξεπούλημα ΔΕΣΦΑ

Παζάρι υπό αμερικάνικο έλεγχο

Παράταση για ένα μήνα πήρε το παζάρι ανάμεσα στη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και την αζέρικη SOCAR για το ξεπούλημα του ΔΕΣΦΑ. Η SOCAR παρέτεινε για έναν ακόμα μήνα (μέχρι τα τέλη Οκτώβρη) την ισχύ της εγγυητικής επιστολής που έχει καταθέσει, μετά από συνάντηση που είχε ο πρόεδρός της Ρόβναγκ Αμπντουλάγεφ με τον Τσίπρα στο Μαξίμου.

Εντύπωση προκάλεσε το γεγονός ότι στη συνάντηση δεν παρευρισκόταν ο αρμόδιος υπουργός Π. Σκουρλέτης. Ο Σκουρλέτης αποκλείστηκε και από τις νέες διαπραγματεύσεις, οι οποίες θα διεξαχθούν στο πλαίσιο ομάδας εργασίας, την οποία αποτελούν ο Αλ. Φλαμπουράρης, ο οικονομικός σύμβουλος του πρωθυπουργού Δ. Λιάκος και ο αντιπρόεδρος της SOCAR Ελχάντ Ναζίροφ. Η ομάδα εργασίας θα βρίσκεται σε επαφή με την Κομισιόν και με την ιταλική SNAM, που έχει προσύμφωνο με τη SOCAR για την αγορά του 24% του ΔΕΣΦΑ.

«Στη συνάντηση το κλίμα ήταν πολύ θετικό, ο πρωθυπουργός επιβεβαίωσε ότι θέλει στρατηγικές σχέσεις με το Αζερμπαϊτζάν και βλέπει τη

SOCAR ως στρατηγικό εταίρο» δήλωσε ο πρεσβευτής του Αζερμπαϊτζάν στην Αθήνα Ραχμάν Μουσταφάγεφ, που πήρε μέρος στη σύσκεψη στο Μαξίμου. Από πλευράς κυβέρνησης δεν έγινε επίσημη ανακοίνωση, αλλά «διαρροή» που επιβεβαίωσε πως πράγματι η Ελλάδα αντιμετωπίζει το Αζερμπαϊτζάν ως στρατηγικό εταίρο και πως μετά τη διαβεβαίωση που δόθηκε από πλευράς πρωθυπουργού, οι Αζέροι της SOCAR δέχτηκαν να παρατείνουν την ισχύ της εγγυητικής τους επιστολής για ένα μήνα, προκειμένου στο μεσοδιάστημα να βρεθεί μια αμοιβαία αποδεκτή λύση.

Όπως όλα δείχνουν, η νέα εξέλιξη σε μια ιδιωτικοποίηση που φαινόταν ότι οδηγείται σε ναυάγιο, κανονίστηκε στη Νέα Υόρκη, στη συνάντηση που είχε ο Νίκος Παππάς με τον Αμους Χοχστάιν, ειδικό απεσταλμένο του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για ενεργειακά ζητήματα (γράφουμε σχετικά στη σελίδα 16). Οι Αμερικανοί θέλουν να πάει ο ΔΕΣΦΑ στους Αζέρους, των οποίων την παραγωγή φυσικού αερίου ελέγχουν αμερικάνικα μονοπώλια, ενώ η συμφωνία με την Κομισιόν έκλεισε με τη συμμετοχή της ιταλικής εταιρεί-

ας στο μετοχικό κεφάλαιο του ΔΕΣΦΑ.

Εκείνο που μένει να ρυθμιστεί είναι οι λεπτομέρειες του ξεπουλήματος. Γι' αυτό παραμερίστηκε ο Σκουρλέτης, που είχε εκτεθεί όταν έθεσε στους Αζέρους μια σειρά όρους. Αν έκανε την κωλοτούμπα, θα πληττόταν ανεπανόρθωτα το προσωπικό του κύρος (και ο Σκουρλέτης δεν είναι Φίλης). Εκτός αν υπάρχει ρήξη ανάμεσα στον Σκουρλέτη και την ομάδα του Μαξίμου, η οποία καταβάλλεται προσπάθεια να διευθετηθεί παρασκηνιακά, αφού ούτε ο Σκουρλέτης θέλει να φύγει από την κυβέρνηση ούτε οι Τσιπραίοι τολμούν να τον διώξουν, για να μην τον ηρωοποιήσουν και να μην τον έχουν απέναντι να πετάει μπηχτές, όπως κάνει τόσο καιρό τώρα με τον Πιτσιόρλα.

Το τίμημα του ξεπουλήματος δεν μπορεί ν' αλλάξει, γιατί έχει περιληφθεί στο πακέτο των προγραμματισμένων ιδιωτικοποιήσεων του ΤΑΙΠΕΔ κι αν μειωθεί η κυβέρνηση θα πρέπει να βρει την απώλεια από άλλες πλευρές. Όμως, με τροπολογία του Σκουρλέτη περιορίστηκαν σημαντικά τα ανακτήσιμα έσοδα από τον ΔΕΣΦΑ (άρα από την ιταλοα-

ζέρικη κοινοπραξία που θα τον αγοράσει). Οι Αζέροι δε δέχονται, βέβαια, ν' αγοράσουν στην ίδια τιμή, αλλά να είναι μικρότερα τα σίγουρα μελλοντικά τους έσοδα. Πάνω σ' αυτό επήλθε το μπλοκάρισμα της διαδικασίας ξεπουλήματος. Αρα, πρέπει να βρεθεί μια φόρμουλα ώστε ούτε το τίμημα να μειωθεί, ούτε η τροπολογία Σκουρλέτη να καταργηθεί, ούτε τα μελλοντικά έσοδα των αγοραστών να μειωθούν.

Φαίνεται πως η φόρμουλα έχει βρεθεί και η ομάδα εργασίας θα μελετήσει τις λεπτομέρειές της. Το ξεπούλημα θα γίνει και τον έλεγχο της όλης διαδικασίας θα τον έχουν οι Αμερικανοί. Ήδη, στο πολυνομοσχέδιο με τα προαπαιτούμενα ψηφίστηκε μια διάταξη που δίνει το δικαίωμα στη ΡΑΕ να καταλείπει αυτή τα ανακτήσιμα έσοδα χωρίς χρονικούς περιορισμούς μετά το 2017. Ετσι, αν η αρχική περίοδος των 40 ετών μειωθεί στα 30 έτη (ή και λιγότερα), τότε η ιταλοαζέρικη κοινοπραξία θα εισπράξει λιγότερα έσοδα αλλά σε μικρότερο χρονικό διάστημα, οπότε η απόδοση της επένδυσής της θα γίνει εξίσου συμφέρουσα με την προ τροπολογίας Σκουρλέτη συμφωνία.

Πάγος στον Τσακαλώτο από Ρέγκλινγκ

«Στη συνάντηση έγινε ακόμα συζήτηση για το χρέος ειδικά για την πρόοδο των βραχυπρόθεσμων μέτρων και για την διαδικασία συζήτησης των μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων μέτρων». Ετσι κατέληγε το non paper («Ατυπη ενημέρωση 28-09-2016») που διένειμε ο Τσακαλώτος, μετά τη συνάντησή του

με τον επικεφαλής του EFSF/ ESM Κλ. Ρέγκλινγκ στο Λουξεμβούργο.

Αλλα δήλωσε, όμως, ο εκπρόσωπος του Ρέγκλινγκ: «Ο διευθύνων σύμβουλος του ESM Κλάους Ρέγκλινγκ εξήγησε στον υπουργό Οικονομικών Ευκλείδη Τσακαλώτο την εν εξέλιξη δουλειά για τα βραχυπρόθεσμα μέτρα

ελάφρυνσης του ελληνικού χρέους, όπως αποφασίστηκαν στο Eurogroup τον Μάη». Κουβέντα για μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα μέτρα δεν έγινε. Επομένως, με τη δική του αναφορά, ο Τσακαλώτος προσπάθησε για μια φορά ακόμα να εξαπατήσει τον ελληνικό λαό, για να στηρίξει την προπαγάνδα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ,

ότι μέχρι τα τέλη του χρόνου θα έχουν λύσει οριστικά το ζήτημα του χρέους.

Όπως γράφουμε αναλυτικότερα στη σελίδα 16, το ζήτημα αυτό θα κυνηγάει τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και θα τους σπρώχνει σε όλο και περισσότερες παραχωρήσεις στα διάφορα ιμπεριαλιστικά κέντρα. Το επανέλαβε και ο Σόιμπλε στο Βερολίνο, υποδεχόμενος τον Ντράγκι στη γερμανική Βουλή, την ίδια μέρα που έγινε η συνάντηση Τσακαλώτου Ρέγκλινγκ. Τα επιτόκια και οι πληρωμές εξυπηρέτησης του χρέους, είπε ο γερμανός ΥΠΟΙΚ, «δεν είναι το πρόβλημα για την Ελλάδα». Το ίδιο είχε πει και ο Ρέγκλινγκ στη συνέντευξή του στα «Νέα» πριν από λίγο καιρό.

Για να τελειώνουμε: συζήτηση για το τι θα γίνει με τις τεράστιες δόσεις τοκοχρεολυσίων μετά το 2021 δεν πρόκειται να γίνει πριν από το 2019 (αφού ολοκληρωθεί το Μνημόνιο-3). Θα γίνει τότε, θα συνδεθεί με την τότε κατάσταση του ελληνικού καπιταλισμού και θα συνοδευτεί με μια συμφωνία παράτασης της στενής επιτήρησης, είτε αυτή πάρει τη μορφή Μνημόνιου είτε κάποια άλλη. Αυτά είναι συμφωνημένα και δεν αλλάζουν.

Κούλογλου: η κυβέρνηση έβαλε τον Καλογρίτσα, αλλά ηττήθηκε

Ο Στέλιος Κούλογλου είναι ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Κούλογλου, όμως, είναι και επαγγελματίας των ΜΜΕ. Δημοσιογράφος και παραγωγός. Έχει δηλαδή να φροντίσει και τη φήμη του, αλλά και τη σχέση του με τους μιντιάρχες. Γιατί δεν ξέρει αν θα είναι και αύριο ευρωβουλευτής. Την πόρτα προς τα μίντια πρέπει να την έχει ανοιχτή.

Ετσι, δε δίστασε να γίνει εξόχως αποκαλυπτικός: «Ο κ. Καλογρίτσας προφανώς συνήψε μια συμφωνία και με μέλη της τωρινής κυβέρνησης, αλλά αυτή η συμμαχία δεν ήταν τόσο ισχυρή ώστε να κερδίσει τους αντιπάλους». Αυτονόητο το συμπέρασμα, όταν όμως το λέει

στέλεχος του κυβερνώντος κόμματος, που προέρχεται από το χώρο της τηλεόρασης, αποκτά άλλη δύναμη. «Φυσικά και είναι δουλειά της κυβέρνησης να έχει κάποια φιλικά μέσα ενημέρωσης», δηλώνει αποπλιστικά ο Κούλογλου. Και συμπληρώνει: «Όταν η κυβέρνηση έχει όλα τα μέσα εναντίον της, όταν φτιάχνεται ένα καινούργιο τηλεοπτικό τοπίο, θέλει να έχει και κάποια μέσα φιλικά προσκείμενα». Για να καταλήξει στο... δυστυχώς: «Η κυβέρνηση δεν πέτυχε το στόχο της που ήταν να αλλάξει το τηλεοπτικό τοπίο με έναν σταθμό που δεν θα την πολεμούσε».

Όπως αναμενόταν, οι δηλώσεις Κούλογλου έγιναν αμέσως

πρώτη είδηση, αφού στα μίντια κυριαρχούν οι αντίπαλοι της κυβέρνησης. Και ο Κούλογλου (αυτό το παιχνίδι το ξέρουν και οι αρχάριοι) βγήκε να τα μαζέψει: «Ποτέ δεν είπα ότι η Κυβέρνηση είχε συνάψει συμφωνία με τον επιχειρηματία Καλογρίτσα για να την στηρίξει μέσα από το κανάλι που θα έφτιαχνε, αυτό δεν το είπα». Φυσικά, κανένας δεν ασχολήθηκε με την ανασκευή. Κι ο Τσίπρας που βγήκε την επομένη στη Βουλή και προσπάθησε να κάνει την αδυναμία αρετή (υποστήριξε ότι η απόσυρση του Καλογρίτσα δείχνει πως δεν ήταν βαλτός της κυβέρνησής του) ακουγόταν ως ψεύτης περισσότερο από άλλες φορές.

Από ψέμα σε ψέμα για το γιαούρτι

Προκειμένου να διασκεδάσει τις άσχημες εντυπώσεις που δημιουργήθηκαν σε βάρος του από τις αποκαλύψεις μας και από τα Δελτία Τύπου της ΠΟΓΕΔΥ για την πολιτική του για το γιαούρτι, το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα, ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Βαγγέλης Αποστόλου έδωσε στη δημοσιότητα μια επιλεκτική περίληψη της απάντησης που του έστειλε ο Επίτροπος Υγείας Andriukaitis, συμνοθευόμενη από μια δική του πανηγυρική δήλωση στην ΕΡΤ. «Υπάρχει μια θετική εξέλιξη σχετικά με τη διασφάλιση, ότι δεν θα χρησιμοποιείται ο όρος “ελληνικό γιαούρτι” από εταιρίες άλλων χωρών», ισχυρίζεται ο υπουργός, επιστρατεύοντας και πάλι το ψέμα.

Θυμίζουμε, καταρχάς, εν συντομία, τι αποκαλύψαμε.

◆ Με την ΚΥΑ για το γιαούρτι, που υπογράφεται από τους αναπληρωτές υπουργούς Μπόλαρη και Αλεξιάδη, **νομιμοποιείται η παρασκευή γιαουρτιού με μαζική χρήση εβαπορέ γάλακτος και πρωτεΐνης γάλακτος**. Χρησιμοποιούμε το ρήμα «νομιμοποιείται», γιατί ενώ η χρήση εβαπορέ γάλακτος και πρωτεΐνης γάλακτος απαγορευόταν από τον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών (ΚΤΠ), όλες οι κυβερνήσεις από το 2009 επιτρέπουν στις γαλακτοβιομηχανίες να τα χρησιμοποιούν στη ζούλα. Μάλιστα, εβαπορέ γάλα χρησιμοποιείται όχι μόνο στο γιαούρτι, αλλά και στη φέτα και σε όλα τα άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα.

◆ Με την παράγραφο 10 του άρθρου 1 της ΚΥΑ των Μπόλαρη-Αλεξιάδη, σε ό,τι αφορά το γιαούρτι φεύγουμε από την παρασκευή προϊόντων Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης (ΠΟΠ) και Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ενδειξης (ΠΓΕ) και πάμε στον **τρόπο παρασκευής**.

◆ Σύμφωνα με την πρόταση της Ελλάδας για την υποχρεωτική αναγραφή της προέλευσης του γάλακτος, που κατατέθηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το γάλα και τα υπόλοιπα γαλακτοκομικά προϊόντα που παράγονται στις χώρες της ΕΕ, στις χώρες ΕΖΕΣ και στην Τουρκία, μπορεί να πωλούνται παντού -και στην Ελλάδα- **χωρίς να αναγράφουν τη χώρα προέλευσης** του γάλακτος.

◆ Από τη στιγμή που στην Ελλάδα επιτρέπεται η μαζική χρήση εβαπορέ γάλακτος στην παρασκευή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων, δεν έχει **καμία πρακτική αξία** η αναγραφή της προέλευσης του γάλακτος στα γαλακτοκομικά προϊόντα που παρασκευάζονται στην Ελλάδα.

Οι αποκαλύψεις μας αυτές στρίμωξαν άγρια την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, τον υπουργό Αποστόλου και τον αναπληρωτή υπουργό Μπόλαρη. Μεταξύ των υπηρεσιακών παραγόντων του υπουργείου κυκλοφορούσε η άποψη ότι το σύστημα έπα-

θε τaráκουλο, ότι φούντωσε η σύγκρουση του Αποστόλου με τον Μπόλαρη και ότι η υπόθεση έφτασε μέχρι το Μαξίμου. Κι ενώ ο υπουργός αποφεύγει να απαντήσει και στα δικά μας δημοσιεύματα και στην ΠΟΓΕΔΥ και στον πρόεδρό της Ν. Κακαβά, δίνει στις 27 του Σεπτεμβρίου στη δημοσιότητα τη «ρετουσαρισμένη» απάντηση του Επίτροπου Υγείας και κάνει την πανηγυρτζίσικη δήλωση στην ΕΡΤ.

Αλήθεια, γιατί ο Β. Αποστόλου δεν έδωσε στη δημοσιότητα ολόκληρη την επιστολή Andriukaitis, αλλά έκανε τη σχετική... κοπτοραπτική, προκειμένου να στηρίζει τον πανηγυρικό ισχυρισμό του ότι «υπάρχει μια θετική εξέλιξη»; Θα του αφήσουμε λίγο χρόνο να σκεφτεί πιο ψύχραιμα και να δώσει στη δημοσιότητα ολόκληρη την επιστολή. Αν δεν το κάνει, θα τη δημοσιεύσουμε εμείς. Την έχουμε, τη μεταφράσαμε και προς το παρόν θα περιοριστούμε σε μερικές επισημάνσεις.

Ο Β. Αποστόλου ισχυρίζεται ότι εξέφρασε στον Επίτροπο Υγείας τη διαφωνία του για τη χρήση από την Τσεχία του όρου «ελληνικό γιαούρτι». Λέει ψέματα. Στην απαντητική επιστολή του, ο Επίτροπος Υγείας απαντά χαρακτηριστικά στον Αποστόλου: «Στην επιστολή σας εκφράζετε σοβαρές αντιρρήσεις για τη χρήση και των δύο ονομασιών “ελληνικό γιαούρτι” και “γιαούρτι ελληνικού τύπου”, όπως προβλέπονται στο σχέδιο νόμου της Τσεχίας». Σε τι συνίσταται το... ψεματάκι του Αποστόλου; Ενώ στην επιστολή που έστειλε τον Ιούλη εξέφραζε αντίρρηση όχι μόνο για την ονομασία «greek yogurt», αλλά και για την ονομασία «Greek-style yoghurt», όπως επιβεβαιώνει και ο Επίτροπος στην απαντητική του αποστολή, τώρα εμφανίζεται διαφωνία μόνο για τον όρο «greek yogurt». Γιατί το κάνει αυτό; Γιατί μόνον αυτό δέχονται οι Κομισάριοι.

Απαντά ο Επίτροπος Υγείας (εξ ονόματος και του Επιτρόπου Γεωργίας, όπως σημειώνει: «Αναφορικά με άλλες ονομασίες, όπως “γιαούρτι ελληνικού τύπου” ή “γιαούρτι ελληνικού στυλ” ή “γιαούρτι ελληνικής συνταγής”, η Επιτροπή εκτιμά ότι αυτές μπορούν να γίνουν αποδεκτές»!

Τι σημαίνει αυτό; Οτι στην Τσεχία (και όχι μόνο) θα κυκλοφορεί γιαούρτι που δε θα ονομάζεται «ελληνικό γιαούρτι», αλλά γιαούρτι «ελληνικού τύπου / στυλ / συνταγής». Ο καθένας μπορεί να καταλάβει ότι αρκούν οι λέξεις «Greek» και «Yogurt» σε μια ετικέτα (η τρίτη λέξη, type ή style ή recipient, θα είναι επεξηγηματική και θα γράφεται προφανώς με μικρότερα γράμματα, ενδεχομένως και με διαφορετική γραμματοσειρά), για να πουν στον τσέχο καταναλωτή το ίδιο που θα έλεγε ένα σκέτο (χωρίς την τρίτη, επεξηγηματική

λέξη) «Greek Yogurt». Στην πράξη δε θα παίζει κανένα ρόλο το αν το γιαούρτι θα χαρακτηρίζεται «ελληνικό» ή «ελληνικού τύπου». Αλλωστε, το πιο γνωστό στην Ευρώπη «ελληνικό γιαούρτι» (της ΦΑΓΕ) θα παράγεται πλέον στο Λουξεμβούργο και από εκεί θα εισάγεται και στην Ελλάδα.

Επειδή, λοιπόν, η Κομισιόν θα δεχτεί κάποια ή όλες αυτές τις «εναλλακτικές» ονομασίες που θέλει να χρησιμοποιήσει η Τσεχία και αυτό είναι δεδομένο και για τον υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης, που γνωρίζει πολύ καλά ότι θα καταφερθεί ένα μεγάλο χτύπημα στο ελληνικό γιαούρτι, προχώρησε σε... αυτολογοκρισία, κόβοντας το ένα από τα δύο αιτήματα που έστειλε τον Ιούλη στην Κομισιόν, για να δείξει ότι τάχα κατέκτησε μια... μεγάλη εθνική νίκη (κούνια που σε κούναγε, Βαγγέλη).

Όταν η ΚΥΑ των Μπόλαρη-Αλεξιάδη για το γιαούρτι νομιμοποιεί τη χρήση εβαπορέ γάλακτος στην Παρασκευή γιαουρτιού, αυτόματα υποβιβάζει τον όρο «ελληνικό γιαούρτι» σε τρόπο παρασκευής. Όπως γράφει και ο Επίτροπος Andriukaitis στην απαντητική επιστολή του, οι ονομασίες «γιαούρτι ελληνικού τύπου / στυλ / συνταγής», μπορούν να γίνουν αποδεκτές από την Κομισιόν, «προκειμένου να δείχνουν ότι τα γιαούρτια έχουν παχιά και κρεμώδη υφή, λόγω του ιδιαίτερου **τρόπου παρασκευής** τους».

Εξαρχής, λοιπόν, μετά τα προβλεπόμενα στην ΚΥΑ για το γιαούρτι, ήταν δεδομένο ότι δεν υπήρχε κανένα επιχείρημα για να πειστούν οι Κομισάριοι να δechτούν τους ελληνικούς ισχυρισμούς και να απαγορεύσουν στους Τσέχους να χρησιμοποιούν τις λέξεις «ελληνικό γιαούρτι» με κάποια επεξήγηση (τρόπος ή στυλ ή συνταγή). Γι' αυτό ο Αποστόλου κατέφυγε στο ρετουσάρισμα της απάντησης του Επιτρόπου Υγείας, έτσι που να μπορεί να μιλήσει για «θετική εξέλιξη» και να ισχυριστεί ψευδώς ότι θα πιέσει την Κομισιόν να μην κάνει δεκτό το σχέδιο νόμου της Τσεχίας.

Δεν είναι, άλλωστε, η πρώτη φορά που ο Β. Αποστόλου καταφεύγει στο ψέμα προκειμένου να καλύψει τις ευθύνες - και τις δικές του και συνολικά της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμένων. Θα αναφέρουμε μερικά παραδείγματα.

Στη συμφωνία της ΕΕ με τις χώρες ΚΑΜΑ (Μποτσουάνα, Λεσότο, Μοζαμβίκη, Ναμίμπια, Σουαζιλάνδη και Νότια Αφρική), όπως και παλαιότερα στη συμφωνία με τον Καναδά, η ελληνική φέτα παύει πλέον να θεωρείται προϊόν ΠΓΕ (Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ενδειξης) στις χώρες αυτές. Σε άρθρο μας με τίτλο «Οι Τσιπροκαμένοι έβαλαν πλάτη για το “θάψιμο” της φέτας», που δημοσιεύτηκε στις 18 Ιούνη, αποδείξαμε με στοιχεία ότι ναι μεν η συμφωνία ερ-

χόταν από παλιά (από το 2006), όμως για λόγους που δεν γνωρίζουμε αυτή δεν «περπάτησε» και οι συζητήσεις συνεχίστηκαν. Την κύρια ευθύνη φέρει η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμένων. Αναγκαστήκαμε να μπούμε σ' αυτή τη συζήτηση γιατί άναψε σκυλοκαυγός ανάμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ και τη ΝΔ για το ποιος φταίει, ενώ ευθύνη έφεραν και οι δύο κυβερνήσεις, γιατί και οι δύο είχαν συμφωνήσει στα ευρωπαϊκά όργανα. Ο Αποστόλου συχνά-πυκνά εκείνη την περίοδο ισχυριζόταν ψευδώς, ότι η συμφωνία με τις χώρες ΚΑΜΑ είχε ολοκληρωθεί το Σεπτέμβριο του 2014 (άρα έφταιγε η συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων), ενώ γνώριζε ότι οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονταν και ότι ο Σταθάκης που εκπροσωπούσε την ελληνική κυβέρνηση αντιμετώπιζε το πρόβλημα πολύ χαλαρά. Η συμφωνία αυτή πέρασε από το Συμβούλιο Υπουργών και ο Σταθάκης δεν έθεσε veto.

Ελεγε ο Αποστόλου στις 30 Μάη του 2016: «Καταβάλαμε κάθε προσπάθεια προκειμένου να πετύχουμε τις μέγιστες δυνατές διασφαλίσεις για μια συμφωνία που δυστυχώς είχε ήδη ολοκληρωθεί από το Σεπτέμβριο του 2014». Ο ίδιος άνθρωπος, στις 27 Σεπτεμβρίου (δηλαδή τέσσερις μήνες μετά) έλεγε σε μια πανηγυρτζίσικη δήλωσή του για τη συμφωνία με τις χώρες ΚΑΜΑ: «Η μάχη από την πλευρά μας, από την πρώτη στιγμή, ήταν πάρα πολύ σκληρή ειδικά για την συμφωνία με την Νότια Αφρική που ήταν η πρώτη που αντιμετωπίσαμε». Είναι αδίστακτος, λοιπόν, στο να λέει τα πιο χοντροκομμένα ψέματα, όπως και ο αρχηγός του ο Τσίπρας.

Ψέματα λένε ακόμα και για τη συμφωνία CETA με τον Καναδά για την φέτα, ισχυριζόμενοι ότι την επόμενη πενταετία, μετά από εξέταση από την Κομισιόν, η ελληνική φέτα θα αποκατασταθεί, ως προϊόν ΠΓΕ. Εμείς δεν έχουμε παρά να επαναλάβουμε αυτά που γράφαμε στις 18 Ιούνη:

Είναι σαφές, λοιπόν, τι μέλλον επιδιώκεται σε προϊόντα όπως η φέτα. Το ευρωπαϊκό μεγάλο κεφάλαιο θα χρησιμοποιεί αυτά τα προϊόντα ως ανταλλάγματα στις χώρες ΑΚΕ, προκειμένου αυτές να ανοίγουν διάπλατα τις πόρτες τους στη διείσδυσή του. Αν πρέπει να σχολιαστεί κάτι, είναι η αναισχυντία του Β. Αποστόλου, που προσπαθεί να παραμυθιάσει τους έλληνες κτηνοτρόφους, ότι τάχα... απέσπασε δέσμευση από την Κομισιόν για αποκατάσταση της ελληνικής φέτας την επόμενη πενταετία! Αλλαγές θα γίνουν την επόμενη πενταετία. Μόνο που αυτές δε θα αφορούν την αποκατάσταση της φέτας, αλλά το ξωπύγμα και άλλων τυριών ΠΟΠ, ειδικά μετά τη νομιμοποίηση της μαζικής χρήσης εβαπορέ γάλακτος στην παραγωγή όλης της γκάμας των γαλακτοκομικών προϊόντων

Ελεεινοί

Πόσο ελεεινοί είναι κάποιοι συριζαίοι υπουργοί. Και πόσο κότες. Προσπαθούν να περάσουν στη ζούλα κάτι και μόλις τους παίρνουν χαμπάρι, αναδιπλώνονται και αρχίζουν τις κραυγούλες ότι τάχα τους αδικούν, τους διαστρεβλώνουν, τους αποδίδουν προθέσεις που δεν έχουν κτλ.

Αίφνης, ο υφυπουργός Εσωτερικών Μπαλάφας (της ομάδας Παπαδημούλη, Δούρου), πρότεινε να θεσπιστούν στους Δήμους και τις Περιφέρειες θέσεις γενικών γραμματέων, οι οποίοι θα διορίζονται προφανώς από την κυβέρνηση. Οι δεξιοί που ελέγχουν τις ενώσεις και των δήμων (Πατούλης) και των περιφερειών (Αγοραστός) ανέβηκαν στα κάγκελα. Και ο Μπαλάφας έβαλε την ουρά στα σκέλια κι άρχισε την απολογητική (με κραυγούλες φυσικά). «Ηταν καταρχήν προτάσεις- όχι φυσικά αποφάσεις- για τις οποίες ζητήθηκαν από τους εκπροσώπους να τις εξετάσουν με τους φορείς τους πριν προχωρήσουμε σε επόμενη συνεδρίαση, επί της ουσίας» - «Χωρίς να μας ζητηθεί οποιαδήποτε περαιτέρω διευκρίνιση, υπήρξαν οι προσωπικές δηλώσεις που κατακεραύνωναν κυβερνητικές προθέσεις και αποφάσεις, οι οποίες δεν υπήρξαν ποτέ» - «Αντιλαμβανόμαστε πλήρως την ευαισθησία της ηγεσίας των ΟΤΑ σε θέματα αυτοτέλειας, δημοκρατίας και άνωθεν εντολών» - «Ως προς τις διαδικασίες που θα ακολουθήσουμε, αναμένουμε τις απόψεις όλων των συμμετεχόντων στον προβληματισμό, στο πλαίσιο της ομάδας εργασίας, προκειμένου να οδηγηθούμε με συναινετικό πνεύμα, όλοι μαζί, στο που, πόσο και πως θα προχωρήσουμε».

ΥΓ. Αυτή η ιστορία έκλεισε με τον απόλυτο εξευτελισμό του Μπαλάφα. Ο Μπαλάφας πήγε στην τρίτη συνεδρίαση της Επιτροπής για την Αναθεώρηση του Θεσμικού Πλαισίου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που συνεδρίασε την περασμένη Τρίτη στο ΥΠΕΣΔΑ, υπό την προεδρία του γενικού γραμματέα Κ. Πουλάκη και έκανε δήλωση νομιμοφροσύνης, κατ' απαίτηση του Πατούλη: «Μετά τις αντιδράσεις που προκλήθηκαν τις τελευταίες ημέρες γύρω από το σχετικό ζήτημα, το υπουργείο δεν έχει καμία διάθεση, ούτε κανένα λόγο να προχωρήσει σε μία τέτοια νομοθετική ρύθμιση». Εκλείσει ζητώντας να μη δοθεί συνέχεια στο θέμα!

Την ουρά στα σκέλια

Η υπουργός Γεμιστών και Λοιπών Εδεσμάτων Θεανώ Φωτίου είναι μια sui generis περίπτωση. Παλιά ευρωρεβιζιονίστρια, δε σκαμπάζει και πολλά ούτε από πολιτική ούτε από διοίκηση. Αυτή έχει συνηθίσει να μιλάει όπως μιλούσε τόσα χρόνια στις συντροφίες της. Είδε κομματικό ακροατήριο μπροστά της κι άρχισε να λέει για το πόσο τεμπελχανάδες είναι οι υπάλληλοι στο υπουργείο της και πόσο τη σαμποτάρουν οι διευθυντές. Ετσι, συλλήβδην, χωρίς ονόματα, χωρίς στοιχεία. Άλλο που δεν ήθελε η πρασινογάλαζη συνδικαλιστική γραφειοκρατία του υπουργείου. Της τράβηξε μια ξεγυρισμένη ανακοίνωση και αποφάσισε και κινητοποιήσεις.

Η Θεανώ αντέδρασε σαν... Θεανώ. «Λυπάμαι για τις καταγγελίες της Ομοσπονδίας, η οποία πήρε απόφαση βασιζόμενη σε στοιχεία αποσπασματικά από το διαδίκτυο και δεν θέλησε να συναντηθεί μαζί μου, παρά τη σχετική μου πρόταση, μόλις πληροφορήθηκα την έκτακτη συνεδρίαση του ΔΣ» ανακοίνωσε. Τα θες και τα λες αυτά, μωρή Θεανώ, ή σου ξεφεύγουν; Πρώτα-πρώτα, αποκάλυψες ότι κάποιος ρουφιάνος σε ενημέρωσε ότι η Ομοσπονδία πάει για έκτακτο ΔΣ. Οχι πως δεν τον ήξεραν οι άλλοι, όμως εσύ τους τον έδωσες στο πιάτο. Μετά, έγινες ρόμπα μιλώντας για «στοιχεία αποσπασματικά από το διαδίκτυο», ενώ στο youtube υπάρχει κανονικά η ομιλία σου κι όχι τίποτε αποσπάσματα. Και στο φινάλε έδειξες ότι τους φοβάσαι και απολογείσαι: «Η εμπειρία μου τους 18 μήνες που βρίσκομαι στο υπουργείο και συνεργάζομαι καθημερινά με το προσωπικό των υπηρεσιών της Πρόνοιας είναι ιδιαίτερα θετική και αποδοτική. Αυτή η συνεργασία έχει δώσει και δίνει πολλούς καρπούς». Φοβάται, απολογείται και γλείφει, όμως, μόνον αυτός που έχει λερωμένη τη φωλιά του.

Κουτοπονηριές

«Ο κ. Σκουρλέτης επανέλαβε ότι η μεταφορά του 34% της ΔΕΗ στο νέο σχήμα δε σημαίνει ότι θα ιδιωτικοποιηθεί η Επιχείρηση». Αυτό είπε ο ΥΠΕΝ στον περιφερειάρχη Δυτικής Μακεδονίας, με τον οποίο συναντήθηκε, σύμφωνα με ανακοίνωση του υπουργείου. Και τι γίνεται με το υπόλοιπο 17% της ΔΕΗ που ανήκει στο κράτος; Στο τέλος της ανακοίνωσης διαβάζουμε: «Ο υπουργός ΠΕΝ πρόσθεσε ότι το τρίτο ζήτημα, η πώληση του 17% της ΔΕΗ, συνιστά μια παράλογη εμμονή, μετά από τις πολύ μεγάλες αλλαγές που έχουν σημειωθεί για το άνοιγμα της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας». Ο Σκουρλέτης νομίζει ότι απευθύνεται σε ηλίθιους. Αυτός δεν είναι που έλεγε ότι θέλει και αυτό το 17% να φύγει από το ΤΑΙΠΕΔ και να πάει στο Υπερταμείο για να αξιοποιηθεί; Αυτός δεν κατήγγειλε τον «κακό» Πιτσιόρλα ότι θέλει να πουλήσει το 17%, παραβιάζοντας τη γραμμή της κυβέρνησης; Όπως καταλάβατε, το 17% θα ξεπουληθεί από το ΤΑΙΠΕΔ. Αυτό επισημοποιήθηκε πια και στον Σκουρλέτη έμεινε μόνο... η μύτη του Πινόκιο.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ «Βρωμερά σκουλήκια που το παίζετε Χριστιανοί Ορθόδοξοι»

«ΓΚΟΒΟΤΣΗΣ ΟΠΩΣ ΣΤΕΡΓΙΑΔΗΣ

“Καλύτερα να μείνουν εδώ να τους σφάξει ο Κεμάλ, γιατί αν πάνε στην Αθήνα θα ανατρέψουν τα πάντα”, Αριστείδης Στεργιάδης (ύπατος αρμοστής Σμύρνης), καλοκαίρι 1922.

“Απαίσιος πραγματικός είναι οι εδώ Έλληνες, εκτός ελαχίστων. Επικρατεί Βενιζελισμός ογκώδης. Θα ήξιζε πράγματι να παραδώσω μεν την Σμύρνην εις τον Κεμάλ διά να τους πετσοκόψω όλους αυτούς τους αχρείους”, ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΛΥΞΜΠΟΥΡΓΚ Θεσσαλονίκη 14-9-2016.

Πέρασαν 94 χρόνια και οι απόγονοι των γουρουνιών ακόμα βρωμάνε Είσαι εσύ Έλληνας γιατρός που έδωσες και τον όρκο του Ιπποκράτη ένα γουρούνι είσαι σαν τον Στεργιάδη.

Ακούστε βρωμερά σκουλήκια εκεί στο Ωραιόκαστρο που έχετε παιδιά και το παίζετε Ορθόδοξοι Χριστιανοί. Δύο πράγματα δεν διαλέγει ένα παιδί όταν αρχίζει το ταξίδι της Ζωής του, να γεννηθεί με αναπηρία ή να ξεριζωθεί από την γειτονιά του να γίνει πρόσφυγας.

Εμείς που είμαστε απόγονοι προσφύγων, σας στέλνουμε να πάτε στον Διάολο. Ως τμήμα τζούντο του Ιστορικού συλλόγου δεχόμαστε να διδάσουμε στα προσφυγόπουλα το Αθλημά μας στο ντότζο μας, τιμώντας έτσι την Μνήμη των προγόνων μας την Μνήμη του Παύλου Φύσσα, που τον δολοφόνησαν τα κόπραντα του Χίτλερ πριν 3 χρόνια».

Με αυτή την ανακοίνωση (την παραθέτουμε όπως ακριβώς εκδόθηκε) το τμήμα τζούντο του Ηρακλή Θεσσαλονίκης κατέθεσε την άποψή του για την απόφαση του συλλόγου γονέων του Ωραιόκαστρου (της Φιλιππιάδας, της Αλεξάνδρειας Ημαθίας, του Ρεθύμνου, δυστυχώς ο κατάλογος της ντροπής αυξάνεται) να μη δεχτεί προσφυγόπουλα στο σχολείο του. Δε χρειάζεται κάποιο σχόλιο από τη στήλη, αφού ο προπονητής και οι αθλητές της ομάδας, με έναν πρωτότυπο (για αθλητικό σωματείο) και μεστό λόγο, στέλνουν ένα σαφέστατο αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό μήνυμα.

Η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση

Η διαμάχη μεταξύ της Λίγκας και του συνδρομητικού καναλιού, για την ενεργοποίηση σχετικής ρήτρας που θα μειώσει κατά 1.000.000 ευρώ το προβλεπόμενο ποσό της συμφωνίας για τα τηλεοπτικά δικαιώματα, έδειξε να εκτονώνεται με την έναρξη του πρωταθλήματος. Το ρεπορτάζ ανέφερε ότι το κλίμα ανάμεσα στις δυο πλευρές ήταν πολύ καλό και ότι οι διαπραγματεύσεις θα είχαν αίσιο τέλος. Όμως το σκηνικό δείχνει να αλλάζει άρδην. Στη συνεδρίαση του ΔΣ της Λίγκας που πραγματοποιήθηκε την προηγούμενη βδομάδα, Παναθηναϊκός και Λάρισα πρότειναν να ακολουθήσουν τα σωματεία σκληρή γραμμή και να απαγορεύσουν τη μετάδοση των αγώνων. Αν και η πρόταση απορρίφθηκε, αφού η πλειοψηφία των ΠΑΕ αποφάσισε να συνεχιστεί ο διάλογος ανάμεσα στις δυο πλευρές, τα δεδομένα δε δείχνουν κλίμα εκτόνωσης. Ο πρόεδρος της Λίγκας, Γιώργος Στράτος, εξουσιοδοτήθηκε να συνεχίσει τις διαπραγματεύσεις και μόνο αν η NOVA δεν υποχωρήσει, να εξεταστεί το ενδεχόμενο δυναμικών λύσεων.

Αν τα παραπάνω συνδυαστούν με το γεγονός ότι η μοναδική πρόταση χορηγίας του πρωταθλήματος, που κατέθεσε η ΟΠΑΠ ΑΕ, απορρίφθηκε από τη Λίγκα γιατί ήταν πολύ χαμηλή (7.500.000 ευρώ για τέσσερα χρόνια, με απαγόρευση διαφήμισης άλλων εταιριών τζόγου), κάποιοι που δεν γνωρίζουν τα δρώμενα στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο θα μπορούσε να οδηγηθεί στο συμπέρασμα ότι τα σωματεία κάνουν επίδειξη δύναμης και έχουν στριμώσει στη γωνία το συνδρομητικό κανάλι. Αν όμως εξετάσουμε πιο προσεκτικά τα δεδομένα, κατά την ταπεινή άποψη της στήλης, θα καταλήξουμε σε δια-

φορετικό συμπέρασμα.

Οι λόγοι για τους οποίους η στήλη θεωρεί ότι η NOVA έχει τον πρώτο λόγο και τελικά θα επιβάλει τους όρους της είναι οι εξής. Πρώτο, το αγωνιστικό θέαμα που προσφέρουν οι ομάδες, το οποίο είναι κάτω του μετρίου. Το αποτέλεσμα είναι ότι πολύ δύσκολα μπορεί να πειστεί κάποιος που δεν είναι οπαδός των ομάδων που αγωνίζονται να παρακολουθήσει έναν αγώνα της Λίγκας (με εξαίρεση τα ντέρμπι). Δεύτερος λόγος είναι η απαξίωση του πρωταθλήματος σε συνδυασμό με την οικονομική κρίση. Ενα προϊόν που συνεχώς υποβαθμίζεται και δεν πουλάει, είναι φυσικό να βλέπει την αξία του στην αγορά να μειώνεται. Κατά συνέπεια, η διοίκηση της NOVA θα προσπαθήσει να αξιοποιήσει οποιαδήποτε ευκαιρία της δοθεί για να μειώσει τα χρήματα που θα βγουν από το ταμείο της για να πάνε στα ταμεία των ομάδων. Δυστυχώς για τις ομάδες, η κατάσταση που επικρατεί στο ελληνικό ποδόσφαιρο δίνει συνεχώς αφορμές και ευκαιρίες στο συνδρομητικό κανάλι. Η μεγάλη καθυστέρηση στη διεξαγωγή του τελικού κυπέλλου και η αναβολή των πρώτων αγωνιστικών του φετινού πρωταθλήματος είναι γεγονότα τα οποία μπορεί να τα εκμεταλλευτεί η NOVA και να προσπαθήσει να αλλάξει όρους ή να τροποποιήσει την υπάρχουσα συμφωνία σε βάρος των ΠΑΕ.

Ο τρίτος λόγος έχει να κάνει με την έλλειψη εταιρίας ανταγωνιστικής προς τη NOVA. Κανένας από τους υπάρχοντες τηλεοπτικούς σταθμούς δε δείχνει ικανός να κοντράρει την οικονομική προσφορά του συνδρομητικού καναλιού και το γεγονός αυτό επιτρέπει στη διοίκησή του να παραμένει σταθερή στις αξιώσεις

της. Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι οι ΠΑΕ βρίσκονται σε θέση άμυνας και με λεονταρισμούς και προτάσεις για σκληρή γραμμή προσπαθούν να εφαρμόσουν τη λαϊκή ρήση «η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση». Για κακή τους τύχη, το συγκεκριμένο σύστημα θέλει «παιχταράδες» για να το εφαρμόσουν και με δεδομένο ότι οι έλληνες ποδοσφαιρικοί παράγοντες στην πλειοψηφία τους είναι λαμόγια μικρομεσαίου βεληνεκούς, η Λίγκα οδηγείται μαθηματικά σε ήττα.

Σε αντίθεση με τα περισσότερα πρωταθλήματα στην Ευρώπη, όπου οι ομάδες προσπαθούν να αναβαθμίσουν το «προϊόν» που προσφέρουν για να αυξήσουν τα έσοδά τους από τα τηλεοπτικά δικαιώματα και τους χορηγούς, στην Ελλάδα κυριαρχεί η λογική της αρπαχτής. Οι καπιταλιστές που διοικούν τις μεγάλες ομάδες έχουν σαν βασική προτεραιότητα να προωθήσουν τα επιχειρηματικά τους συμφέροντα σε άλλους κλάδους και γι' αυτό δε δείχνουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον να βελτιώσουν την αγωνιστική εικόνα των ομάδων τους, ενώ ταυτόχρονα επιτρέπουν σε ιδιοκτήτες μικρομεσαίων ομάδων να βγάζουν φράγκα «παρασιτώντας» στο άθλημα. Όσο πιο γρήγορα καταλάβουν οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού ποδοσφαίρου ότι πρέπει να αλλάξουν γραμμή πλεύσης τόσο λιγότερες θα είναι οι συνέπειες γι' αυτούς.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ1. Μετά τις τελευταίες εξελίξεις στο θέμα της αδειοδότησης των τηλεοπτικών καναλιών, οι ιδιοκτήτες τριών μεγάλων ομάδων (Ολυμπιακός, Παναθηναϊκός, ΠΑΟΚ) διαθέτουν και κανάλι πανελληνίας εμβέλειας, ενώ ο ιδιοκτήτης της τέταρτης (ΑΕΚ) είναι μέτοχος με πολύ καλά ποσοστά στην ΟΠΑΠ ΑΕ, που επί της ουσίας είναι μονοπώλιο στο αθλητικό στοίχημα. Δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσει επί μακρόν κάποιος για να πείσει ότι το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο αποτελεί πρόσφορο έδαφος για να ανθίσουν φαινόμενα διαπλοκής.

ΥΓ2. Το θέμα του ασυμβίβαστου του Μελισσανίδη έθεσαν οι ερυθρόλευκοι στην πρόσφατη συνεδρίαση της Λίγκας, παρουσία του υπουργού Αθλητισμού Σταύρου Κοντονή. Στο πλευρό των ερυθρόλευκων τάχθηκε και ο ιδιοκτήτης της Λάρισας Αλέξης Κούγιας, ο οποίος εμμέσως πλην σαφώς κατήγγειλε ως πράξη διαπλοκής την απόφαση της ΠΑΕ Βέροια να αλλάξει τη στοιχηματική εταιρία που διαφήμιζε στη φανέλα της πέρσιν, επιλέγοντας τον ΟΠΑΠ, με τη συμφωνία των δυο πλευρών να ολοκληρώνεται την παραμονή της μεταξύ τους αναμέτρησης.

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΙΜ ΜΠΑΡΤΟΝ

Μις Πέρεγκριν: Στέγη για ασυνήθιστα παιδιά

Η νέα ταινία του Τιμ Μπάρτον βγαίνει στις αίθουσες αυτή την εβδομάδα. Πρόκειται για μια ακόμη ταινία με την χαρακτηριστική αισθητική του εκκεντρικού σκηνοθέτη. Αυτή τη φορά ο Τιμ Μπάρτον διασκευάζει το σμότιτλο μυθιστόρημα του αμερικανού Ράνσομ Ρίγκς, που γράφτηκε το 2011.

Πρωταγωνιστής αυτής της περιπέτειας είναι ο μικρός Τζέικ, που μετά τον αιφνίδιο θάνατο του παππού του προσπαθεί να ανακαλύψει τη στέγη της Μις Πέρεγκριν για ασυνήθιστα παιδιά. Ψάχνοντας με τον πατέρα του, θα ανακαλύψει ότι η στέγη έχει καταστραφεί από το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο... Παρολαυτά, ο μικρός Τζέικ δε θα αργήσει να βρει τη Στέγη για ασυνήθιστα παιδιά και να ξεκινήσει μια περιπέτεια στο χωροχρόνο, κατά τη διάρκεια της οποίας η έννοια της μνήμης παίζει καθοριστικό ρόλο. Ο Μπάρτον είναι ένας σκηνοθέτης από τον οποίο ξέρεις περίπου τι να περιμένεις. Αυτή η ταινία του είναι φαντασμαγορική και εντυπωσιακή, δυστυχώς όμως σύντομα διαπιστώνει κανείς ότι η ταινία πολύ γρήγορα εξαντλείται και μετά παρακολουθούμε κλασικές μάχες χολιγουντιανού τύπου, αργόσυρτες μάλιστα.

ΑΝΤΡΙΑΝ ΣΙΤΑΡΟΥ

Σονάτα σε κλειστό δωμάτιο

Πρόκειται για την τέταρτη ταινία του ρουμάνου σκηνοθέτη («Κυριακάτικο Κάλεσμα»). Ο Βίκτορ απολαμβάνει οικογενειακό δείπνο με την οικογένειά του. Όλα κυλούν ομαλά, μέχρι που ο Κόσμος -γιος του- θα αναφέρει στο τραπέζι ότι ο πατέρας του κατέδιδε γυναίκες που είχαν προβεί σε έκτρωση επί Τσαουσέσκου (τότε, μέχρι το 1989, η έκτρωση απαγορευόταν). Ο Βίκτορ υπερασπίζεται τη θέση του για την αξία της ανθρώπινης ζωής, για την ύπαρξη των διδυμων παιδιών του που οφείλονται σε αυτές τις πεποιθήσεις κλπ. Τι θα κάνει όμως ο Βίκτορ όταν μάθει ότι η μια του κόρη είναι έγκυος και μάλιστα από τον αδερφό της;

Ο Αντρίαν Σιτάρου αρέσκεται στο να φέρνει την ηθική αντιμετώπιση με τη ζωή. Ο Σιτάρου μοιάζει να θέλει πραγματικά να γράψει μια σονάτα για κλειστό δωμάτιο, μιας και το περιεχόμενο και η φόρμα του (με τα κοντινά πλάνα σε κλειστούς χώρους) συνηγορούν σε αυτό.

ΠΙΤΕΡ ΜΠΕΡΓΚ

Deepwater Horizon

Ολοι θυμόμαστε τον Απρίλιο του 2010, όταν μια δεξαμενή πετρελαίου στην πλατφόρμα άντλησης Deepwater Horizon της BP, στα ανοιχτά του Κόλπου του Μεξικού, εκρήγνυται, προκαλώντας μία από τις μεγαλύτερες σύγχρονες οικολογικές καταστροφές. Ο Μπεργκ θέλει να αποτίσει φόρο τιμής στους ήρωες εκείνης της ημέρας, που βοήθησαν στη διάσωση πολλών

Σύμφωνα με την πρακτική της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Στίβου, τα δείγματα των αθλητριών/ών που πετυχαίνουν διακρίσεις σε μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις καταψύχονται και επανεξετάζονται μετά από χρόνια με νεότερες μεθόδους ανίχνευσης απαγορευμένων ουσιών. Στον επανέλεγχο που έγινε στα δείγματα της Δεβετζή από το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Στίβου της Οσάκα το 2007 και τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου το 2008 εντοπίστηκε η ουσία «σταντζονόλη» και έχει κινηθεί η διαδικασία αφαίρεσης των χάλκινων μεταλλίων που κατέκτησε σ' αυτές τις διοργανώσεις και της ακύρωσης όλων των ρεκόρ που έκανε μεταξύ 2007 και 2011. Για την ιστορία, αναφέρουμε ότι η Δεβετζή το 2010 είχε τιμωρηθεί με διετή αποκλεισμό για άρνηση υποβολής σε έλεγχο ντόπινγκ. Ενα ακόμη «πρότυπο» καταρρέει...

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Από το τρυφερό πιο τρυφερό
το πρόσωπό σου.
Απ' το λευκό 'ναι πιο λευκό
το χέρι σου.
Όλου του κόσμου
είσαι εσύ η απόμακρη
κι όλα σε σέβαν αναπόφευκτα.
Απ' τα αναπόφευκτα
κι η θλίψη η δική σου
και των ζεστών χεριών σου
τ' ακροδάχτυλα
κι η σιγανή φωνή
του θαρρετού σου λόγου
και των ματιών σου οι ορίζοντες
οι μακρυνοί.
Οσίη Μαντελστάμ (1909)

► Αχ! Αυτή η «αντεπίθεση»... (Δ. Κουτσούμπας στο φεστιβάλ της ΚΝΕ-Οδηγητή). Και μάλιστα με τον... Περισσό. Έχουμε και λέμε: επίθεση, αντεπίθεση (με κλιμάκωση ή και... κλιμακτήριο), ανασύνταξη και πάλι απ' την αρχή!

► Όταν σου αρπάζουν το εφάπαξ δεν σπρώχνεσαι (απλώς) με τα ΜΑΤ. Η οργή έχει οξεία έκφραση και όχι... περίσσεια παιχνιδάκια.

► Σκυλίσια μέρα.

► «Δεν κάνουν τίποτα οι δημόσιοι υπάλληλοι στα υπουργεία» - αν. υπ. Εργασίας Φωτίου. Μάλλον εννοεί ότι δεν φτιάχνουν γεμιστά...

► «Εμπνεόμαστε και συνεχίζουμε κόντρα στην ηττοπάθεια και το συμβιβασμό» - Ριζοσπάστης, 28/9/2016 (για το ΕΑΜ). Δηλαδή, η υπογραφή του Χαρίλαου το 1974 και η μετέπειτα στάση του Περισσού απέναντι (;) στην αστική εξουσία, με ποιες άλλες λέξεις περιγράφεται;

► Σαφώς και δεν είναι υπέρ των FARC-EP η συμφωνία που υπογράφηκε (επίσημα) από τον Ροντρίγκο Λοντόνιο (FARC-EP) και τον πρόεδρο της Κολομβίας Χ. Μ. Σάντος. Στη σχετική τελετή παραβρέθηκαν και οι Ρ. Κάστρο (Κούβα), Ν. Μαδούρο (Βενεζου-

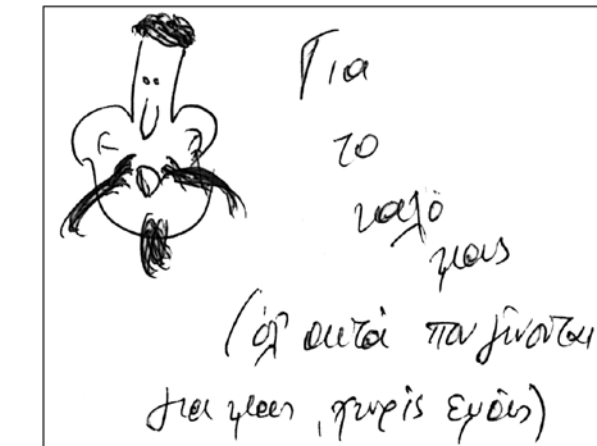
έλα), Ενρίκε Π. Νιέτο (Μεξικό), ο Τζον Κέρι, κοράκια της ΕΕ και (φυσικά...) η Κ. Λαγκάρντ εκ μέρους του ΔΝΤ. Όλη αυτή η σύναξη πανηγυρίζει για το σταμάτημα της ένοπλης πάλης από τις FARC. Το πόσο και πώς βαραίνει μια υπογραφή θα φανεί μέσα ή μετά το εξάμηνο στο οποίο προβλέπεται να παραδώσουν τα όπλα τους οι αντάρτες. Όσο για τον Ριζοσπάστη με μια (συνήθη) επωδό «καθάρισε». Εκείνο, βέβαια, το «η αρνητική εμπειρία του παρελθόντος» σε ποιους να αναφέρεται άραγε...

► Angelus Novus - P. Klee

► Ψόφησε ο Σ. Πέρες.

► «Θα αφήσουμε να μας κάνουν Μπανανία;». Στο σχετικό άρθρο των Γ. Βερνόπουλου και Λευτέρη Στουκογεώργου (avgj.gr/article/10811/7484601/tha-arhousome-na-mas-kanoun-mpanania) η πολιτική της συγκυβέρνησης απλώς δεν αναφέρεται, μιας και είναι η εναρμόνισή της με το μνημόνιο (που η ίδια αποδέχτηκε), οπότε... τσούζει...

Αφού, λοιπόν, «το παλιό πολιτικό σύστημα και τα επιχειρηματικά συμφέροντα που το στηρίζουν» επιδικώκουν την «ανατροπή της κυβέρνησης» τηρουμένων των αναλογιών, ο κ. Τσίπρας αποτελεί «φωτεινό σύμβολο», ως άλλος Τσε, Φιδέλ ή απλά αρ-

Ριχάρδος ο Τροντόκσντορς

χηγός μιας «αριστερής ή προοδευτικής κυβέρνησης». Τώρα, πώς στον π... αντιμάχεται τους Μπανανουράτες η συγκυβέρνηση πετσοκόβοντας μισθούς, συντάξεις, ιδιωτικοποιώντας και της Παναγιάς τα μάτια, αυτό είναι κάτι που δεν αναφέρεται στο παραπάνω άρθρο. Και φυσικά, οι συγγραφείς είναι υπέρμαχοι ΚΑΙ του Α. Παπανδρέου (το 1981).

► «Για πρώτη φορά η ριζοσπαστική Αριστερά βρίσκεται στην κυβέρνηση» - Κ. Πολάκης, (avgj.gr/article/10811/7479028/narizosoume-stin-koiononia). Της οποίας «ρ. Αριστεράς» τμήμα αποτελούν οι ΑΝΕΛ... Όσο για το «ρίζωμα στην κοινωνία», προφανώς αυτό εστιάζεται στον κρατικό μηχανισμό... Νυν υπέρ καρέκλας ο αγών.

► Όταν το ψωμί-ψωμάκι (κι αν...) τα «ΝΕΑ» πλασάρουν τα «ΤΕΛΕΙΑ ΨΩΜΙΑ και ΠΑΞΙΜΑΔΙΑ».

► Συμφωνία για εξυγίανση Μαρινόπουλου (υπογραφές: Σκλαβενίτης, Μαρινόπουλος, Τράπεζας). Οι εργαζόμενοι προφανώς είναι... κατσαρίδες πόλης.

► Όταν ο εκπρόσωπος των ξενοδόχων αναφέρεται σε «μείωση των τουριστικών εισπράξεων» του 2016, προφανώς κοιτάει κατά την μεριά των (εξευτελιστικών) αμοιβών των εργατών της βιομηχανίας του τουρισμού, με πρόδηλη την πρόθεση να μιμηθεί τον... Κατρούγκαλο.

► ΚΑΙ η Wall Street Journal την λέει στον Τσίπρα: «Οι προβλέψεις της ελληνικής κυβέρνησης και των διεθνών δανειστών της χώρας για επιστροφή στην ανάπτυξη κινδυνεύουν να διαψευστούν από την οικονομική πραγματικότητα» - τα περί ανάπτυξης... μπαμπούτσαλα καλαβρέζικα.

► Εμείς λέμε να στην αντιστροφή της γυμνής καμπάνιας της Κέιτι Πέρι και της Μαντόνα υπέρ της Χίλαρι Κλίντον...

► Τζιριτόκωστας - τζιριτόκοσμος.

► Πλασματικά έτη για (πρώρη) συνταξιοδότηση: μόνον οι έχοντες και κατέχοντες.

► Εκλογές ΗΠΑ: Τραμπς απ' τη

μία, τρόμπα απ' την άλλη.

► Δημοσκοπήσεις...

► Κι έξιμε τα νυχάκια του...

► Κλείνουμε από τώρα θέσεις για εκδρομή στο διάστημα (εκτός αν κι εκεί δημιουργηθεί αποικία... χρέους).

► Καρκίνος και εγκεφαλικά (λόγω ατμοσφαιρικής ρύπανσης): 2.500 άνθρωποι πεθαίνουν κάθε χρόνο εξαιτίας της.

► Κρατήστε το λεξιλόγιο: «Αφροαμερικανός που είχε περιέργη συμπεριφορά», «ο άνδρας περπατούσε ακανόνιστα μπροστά από τους αστυνομικούς», «αρνήθηκε να υπακούσει στις εντολές τους και να βγάλει το χέρι του από την τσέπη του», «...κάνοντας μια κίνηση που έμοιαζε με εκείνη ενός σκοπευτή». Και ποια η ποινή γι' αυτά στο ΕΛ Καχόν της Καλιφόρνια (ΗΠΑ); Μα οι πολλαπλοί πυροβολισμοί από τους μπάτσους και η δολοφονία του ανθρώπου που έμοιαζε να...

► Η Πηγή η Δεβετζή, χρόνια έπαιρνε τα τζι. Είναι -λεν- ανοησίες, να μπουκάνεις σε ουσίες.

► «Οι αστυνομικοί δεν θέλουν να σκοτώνουν» - Μπόντο Πφάλτγκραφ, επικεφαλής του ματσοσυνδικάτου του Βερολίνου, σχετικά με τη δολοφονία πρόσφυγα από μπάτσους σε κέντρο φιλοξενίας. Ναι, ναι, μπάτσε, όπως π.χ τον Μπένο Ονερζογκ, μεγάλε, ε;

► Τα μαύρα φεγγάρια του έρωτα.

► Ήταν ένας νέος ωχρός. Καθόταν στο πεζοδρόμιο. Χειμώνας, κρύωνες.

Τι περιμένεις; του λέω.

Τον άλλον αιώνα, μου λέει. Πού να πάω;

Όσο για μένα, έμεινα πάντα ένας

πλανόδιος πωλητής αλλοτινών πραγμάτων, αλλά... αλλά ποιος σήμερα ν' αγοράσει

ομπρέλες από αρχαίους κατακλυσμούς;

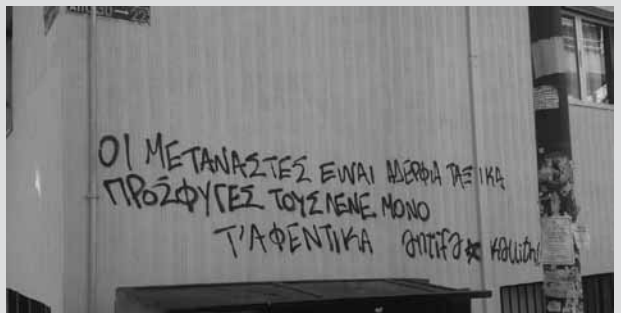
(Τ. Λειβαδίτης, «Επίλογος»)

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ «Νέο» κεντρικό σύνθημα λανσάρισε το Ποτάμι στη Θεσσαλονίκη. «Ούτε με τους λαϊκιστές», δηλαδή με τον ΣΥΡΙΖΑ. «Ούτε με τους συντηρητικούς», δηλαδή με... - εδώ αρχίζουν οι απορίες. Το μόνο βέβαιο είναι πως δεν εννοεί τον Μητσοτάκη. Μπορεί να εννοεί ένα κομμάτι της ΝΔ (τους παλιοδεξιούς και ακροδεξιούς, ας πούμε), αλλά μπορεί να εννοεί και ένα κομμάτι (το μεγαλύτερο) του ΠΑΣΟΚ. Ο Σταύρος το έχει πει: ο λαϊκισμός και ο συντηρητισμός διαπερνούν οριζόντια ολόκληρο το πολιτικό φάσμα. Το τρίτο συνθετικό του συνθήματος (αυτό που έχει κοπεί στη μέση στη φωτογραφία) είναι για γέλια: «Να απελευθερώσουμε την Ελλάδα που δημιουργεί». Το μόνο που μπορεί να απελευθερώσει ο Σταύρος είναι ο εαυτός του και καναδυό κολλητοί του. Να τους απελευθερώσει από τα... κεντροαριστερά δεσμά και μετά να πάρει την ταμπέλα «Το Ποτάμι» και να πάνε ως παρέα να φιλοξενηθούν στα ψηφοδέλτια του Κούλη. Ο Σταύρος θα διεκδικήσει μια εκλογίμη θέση στο Επικρατείας (χλομό το κόβουμε μ' αυτό το δημοσκοπικό 1,5%, που επιμένει σαν ανησυχχητικά «δέκατα» σε κατάκοιτο ηλικιωμένο), ενώ οι άλλοι θα πρέπει να ριχτούν στη μάχη του σταυρού. Και ποιους θα έχουν αντιπάλους; Κάτι «λαϊκιστές» σαν τον Μάκαρο τον Γιακουμάτο και κάτι «συντηρητικούς» σαν την Κατερίνα Παπακώστα.

◆ Στα Πετράλωνα, στη διασταύρωση Τρώων και Κυκλώπων είναι γραμμένο το σύνθημα των antifa kallithea: «Οι μετανάστες είναι αδέρφια ταξικά, πρόσφυγες τους λένε μόνο τα αφεντικά». Πρόκειται για έναν... θανατηφόρο συνδυασμό άγνοιας και ιδεοληψίας. Τα αστικά ΜΜΕ να παρακολουθεί κάποιος αντιλαμβάνεται ότι «τ' αφεντικά» καταβάλλουν προσπάθεια για να χάσουν όσο γίνεται περισσότεροι την ιδιότητα του πρόσφυγα και να καταταγούν στην κατηγορία του μετανάστη, ο οποίος θεωρείται εξ ορισμού παράτυπος. Αντίθετα όσοι καταφθάνουν στα ελληνικά νησιά προσπαθούν ν' αποκτήσουν την ιδιότητα του πρόσφυγα, για να διεκδικήσουν τη χορήγηση ασύλου, την παραμονή στην Ελλάδα και τη δυνατότητα να ταξιδέψουν στις ευρωπαϊκές χώρες. Γιατί άμα χαρακτηριστούν μετανάστες, τότε μπαίνουν στη λίστα αναμονής για απέλαση. Και από πότε η λέξη «πρόσφυγας» χρωματίζεται ιδεολογικά, θεωρείται όρος ονειδιστικός, τον οποίο χρησιμοποιούν τ' αφεντικά; Ειλικρινά δε φανταζόμασταν ότι κάποτε θ' ακούγαμε ότι η λέξη πρόσφυγας, γνωστή παλαιόθεν, είναι λέξη ντροπής για κάποιον. Πολιτικοί πρόσφυγες χαρακτηρίζονταν οι μαχητές του ΔΣΕ και πριν απ' αυτούς οι μαχητές του Ισπανικού Εμφύλιου που διέφυγαν και έφεραν τιμητικά αυτόν τον τίτλο. Οι πόλεμοι παράγουν πρόσφυγες. Ανθρώπους που αναγκάζονται να εκπαιριστούν για να γλιτώσουν τις ζωές τους ή επειδή στον τόπο τους καταστράφηκαν τα πάντα και δεν μπορούν πια να ζήσουν. Και δεν είναι ταξικά ομοιογενείς οι πρόσφυγες. Η πλειοψηφία τους ανήκει, φυσικά, στα πληβειακά στρώματα. Υπάρχουν όμως και σχετικά εύπορα στρώματα που περνούν στην προσφυγιά, σε αντίθεση με τη μετανάστευση, στην οποία καταφεύγουν μόνο φτωχοί. Κάποιοι καταφέρνουν να πάρουν κι ένα κομμάτι μαζί τους, που θα τους επιτρέψει ν' ανοίξουν μια δικιά τους δουλειά στο μέρος που θα στεριώσουν. Κάθε πρόσφυγας δικαιούται την αλληλεγγύη μας, όμως δεν είναι όλοι οι πρόσφυγες ταξικά αδέρφια (από προλεταριακή άποψη).

ανθρώπων.

Ο Μπεργκ είναι σκηνοθέτης γνωστός για την αγάπη του στις ηρωικές ιστορίες. Εξαιρετικά εφέ γύρω από την έκρηξη του πετρελαίου, αγωνία, κορύφωση και τα συναφή και ανάδειξη του ηρωικού στοιχείου. Ο Μπεργκ θεωρεί ότι με αυτά τα στοιχεία έχει επιτελέσει το έργο του. Είναι όμως αυτό αρκετό; Δε θα σχολιάσουμε καν ότι επίκεντρο εκείνης της ιστορίας δεν ήταν φυσικά ο ηρωισμός μερικών, αλλά η τεράστια οικολογική καταστροφή στο βωμό του κέρδους...

Ελένη Π.

Η φωτογραφία έχει τραβηχτεί πριν από ένα χρόνο στην αμερικάνικη πρεσβεία στην Αθήνα. Ο κυβερνητικά πανίσχυρος Νίκος Παππάς συνάντησε εκεί τον Άμος Χοχστάιν, Ειδικό Απεσταλμένο και Συντονιστή για τις Διεθνείς Ενεργειακές Υποθέσεις στο Στέιτ Ντιπάρμεντ (αυτός είναι ο τίτλος του). Ο Παππάς συναντήθηκε πάλι με τον Χοχστάιν στις 20 Σεπτέμβρη, κατά την παραμονή του στη Νέα Υόρκη. Φωτογραφίες δεν διανεμήθηκαν, αλλά από το γραφείο Τύπου του Παππά ανακοινώθηκε ότι «ο υπουργός

το παρόν τη δείχνει η προπαγάνδα του Μαξίμου στον ελληνικό λαό, για να υποστηρίξει ότι ο πρωθυπουργός «δίνει μάχες» στο ανώτατο επίπεδο).

Οι Τσιπραίιοι, όπου βρεθούν κι όπου σταθούν, επαναλαμβάνουν ότι μέχρι το τέλος του χρόνου θα έχουν «μια συμφωνία για το χρέος». Ας μην τα ξαναλέμε: θα έχουν συμφωνία επί των βραχυπρόθεσμων μέτρων, δηλαδή για τη μετατροπή των κυμαινόμενων επιτοκίων σε σταθερά. Αυτό πήγε να συζητήσει με τον Ρέγκλινγκ στο Λουξεμβούργο ο Τσακαλώτος. Ο Ρέγκλινγκ,

Αποικία χρέους, έτσι κι αλλιώς...

Επικρατείας ενημέρωσε τον συνομιλητή του για τη θέση της ελληνικής κυβέρνησης ότι είναι πλέον επιτακτική η ανάγκη για άμεση και οριστική διευθέτηση του ελληνικού χρέους, όπως άλλωστε έχει συμφωνηθεί και χωρίς περαιτέρω καθυστερήσεις».

Τι δουλειά έχει ένας τεχνοκράτης του Στέιτ Ντιπάρτμεντ με το χρέος; Και τι δουλειά έχει ο Παππάς να συναντιέται με έναν αμερικανό τεχνοκράτη, με αρμοδιότητα τα ενεργειακά, ερήμην του αρμόδιου υπουργού Σκουρλέτη; Ο Παππάς έχει βέβαια μια ασαφή και γενικόλογη αρμοδιότητα που αφορά την προώθηση των επενδύσεων, όμως η περί τα ενεργειακά αρμοδιότητα είναι του Σκουρλέτη.

Αναφέρουμε το παράδειγμα για να δείξουμε πως ο όρος «αποικία χρέους», τόσο αγαπητός στους Τσιπραίους μέχρι να αναρριχηθούν στην κυβέρνηση περιλαμβάνει ευρύτερες διεργασίες υποταγής στα διεθνή ιμπεριαλιστικά κέντρα. Μια συνάντηση με τον αντιπρόεδρο Μπάιντεν εκλιπαρούσε ο Τσίπρας και για να την έχει έπρεπε προηγουμένως να περάσει ο Παππάς από τον «πάγκο» του Χοχστάιν. Στα ενεργειακά υπάρχει «απλωμένος τραχανάς» και μπόλικος μάλιστα. Μπορούμε να εικάσουμε με σχεδόν απόλυτη βεβαιότητα, ότι Χοχστάιν και Παππάς συζητήσαν για την ιδιωτικοποίηση του ΔΕΣΦΑ (για τον πλήρη παραγκωνισμό του Σκουρλέτη γράφουμε στη σελίδα 12). Το μόνο βέβαιο είναι πως Παππάς και Χοχστάιν δε συζητήσαν για το χρέος.

Συζητήσαν, μήπως, Τσίπρας και Μπάιντεν; Σίγουρα ο Τσίπρας έθεσε το ζήτημα, όμως ο αμερικανός αντιπρόεδρος δεν έκανε καμιά δήλωση. Αρκέστηκε σε μια φωτογραφία, ποζάροντας δίπλα στον Τσίπρα μ' εκείνο το πλατύ χαμόγελο, «σήμα κατατεθέν» των αμερικανών πολιτικών. Ούτε από ελληνικής πλευράς υπήρξε επίσημη ανα-

κοίνωση (η συνάντηση ήταν άτυπη, γι' αυτό και δεν έγιναν δηλώσεις). Υπήρξαν, όμως, οι συνήθεις διαρροές, με τις οποίες η υπηρεσία προπαγάνδας του Μαξίμου προσπαθεί να περάσει «γραμμή» στους πολιτικούς συντάκτες. Σύμφωνα με τις διαρροές, λοιπόν, ο Μπάιντεν έδειξε πως παρά τη μεταβατικότητα της περιόδου (σε λιγότερο από τέσσερις μήνες, Ομπάμα, Μπάιντεν και σία θα κουνήσουν

μαντίλι), ο Λευκός Οίκος παρακολουθεί με ενδιαφέρον τις εξελίξεις στην Ελλάδα, εκτιμώντας ότι αυτές συνδέονται με τη γενικότερη πολιτική σταθερότητα στην Ευρώπη, και γι' αυτό θα μεσολαβήσει «με όποιους τρόπους μπορεί». Νομίζω ότι καταλαβαίνουμε όλοι τι βγίηκε: ένα φιλικό χτύπημα στην πλάτη του Τσίπρα από τον Μπάιντεν και μια φωτογραφία για να 'χει ο Τσίπρας να τη δείχνει στα εγγόνια του (προς

όμως, υπήρξε σαφέστατος στη σχετικά πρόσφατη συνέντευξή του στα «Νέα». Αφού υπενθύμισε ότι τα βραχυπρόθεσμα μέτρα μπορούν να συζητηθούν μόνο όταν ολοκληρωθεί η πρώτη αξιολόγηση, μήκη στην ουσία της αλλαγής των επιτοκίων από κυμαινόμενα σε σταθερά: «Όσο πιο πολύ σταθεροποιούμε τις μελλοντικές πληρωμές τόσο υψηλότερο θα είναι το κόστος αρχικά. **Δεν είναι δωρεάν.** Αν διασφαλίσουμε ότι τα επιτόκια κλειδώνουν για μεγαλύτερο διάστημα, αυτό σημαίνει ότι το επιτοκιακό κόστος θα ανέβει τα πρώτα χρόνια. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να συζητήσουμε με τον ελληνικό Οργανισμό για τη Διαχείριση του Δημοσίου Χρέους και τις άλλες δικαιούχους χώρες για να δούμε ποιες είναι οι προτιμήσεις τους».

Το χρέος, φυσικά, θα παραμείνει στο ακέραio (αυτό δε συζητιέται). Και το σχήμα της εξυπηρέτησής του θα παραμείνει ως έχει μέχρι και τα τέλη του 2018, που λήγει το τρίτο Μνημόνιο. Και δεν προβλέπεται ν' αλλάξει αυτό το σχήμα, όσες «ευχές» κι αν κάνει ο Μοσκοβισί (που τις κάνει τόσο γενικόλογα, ώστε να μη διακρίνεται αν αναφέρεται στα βραχυπρόθεσμα ή και στα μεσομακροπρόθεσμα μέτρα). Αυτό είναι αποφασισμένο από το Eurogroup στις 24 του περασμένου Μάη και η απόφαση φέρει και την υπογραφή του Τσακαλώτου. Ο Ρέγκλινγκ το είχε τονίσει στη συνέντευξή του («Γνωρίζουμε ότι η κυβέρνηση επενδύει ελπίδες σ' αυτό» αλλά «προς το παρόν δεν υπάρχει μεγάλο βάρος, ούτως ή άλλως»), ενώ η εκπρόσωπος του γερμανικού υπουργείου Εξωτερικών δήλωσε αυτή τη βδομάδα: «δεν γνωρίζω κάτι για νέες απαιτήσεις από την ελληνική κυβέρνηση», παρέπεμψε στην απόφαση του Eurogroup στις 24 Μάη και πρόσθεσε ότι τα μεσομακροπρόθεσμα μέτρα θα τεθούν για συζήτηση το νωρίτερο το 2018.

Η ευρωπαϊκή Δεξιά δε χαρίζει κάστανα

«Μια νέα κυβέρνηση ήρθε στην εξουσία με μια λαϊκιστική στάση, ότι δε χρειαζόμαστε καθόλου πολιτικές λιτότητας και ότι θα ξοδέψουμε όσα θέλουμε. Και στην πραγματικότητα, η Ελλάδα εφαρμόζει τώρα αυστηρότερα μέτρα λιτότητας από ό, τι θα ήταν απαραίτητο αν συνεχιζόταν το πρόγραμμα της προηγούμενης κυβέρνησης».

Ο αντιπρόεδρος της Κομισιόν Βάλντις Ντομπρόβσκις (πρώην υπουργός Οικονομικών και πρώην πρωθυπουργός της Λετονίας), ο πιο έμπιστος άνθρωπος του Γιούνκερ, δεν μάσησε τα λόγια του σε ημερίδα που έγινε στη Ρίγα. Με άκομπο τρόπο έριξε στη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ την ευθύνη για τη σφοδρότητα του τρίτου Μνημονίου, ενώ δεν παρέλειψε να υποστηρίξει ότι για την ύφεση στην Ελλάδα ευθύνεται η κυβέρνηση Τσίπρα. Όπως είπε, αν συνεχίζονταν οι μεταρρυθμίσεις των Σαμαροβενιζέλων, η Ελλάδα θα είχε το 2015 ανάπτυξη 2,5% και όχι ύφεση.

Θα περίμενε κανείς ο Ντομπρόβσκις να κρατήσει κάποια προσχήματα. Όμως, εκτός από αντιπρόεδρος της Κομισιόν, είναι και στέλεχος της ευρωπαϊκής Δεξιάς. Κι αυτά που συγκρατιέται να πει ο Γιούνκερ (ως πρόεδρος της Κομισιόν, του οποίου ο λόγος έχει θεσμική βαρύτητα) μπορεί κάλλιστα να τα πει ο Ντομπρόβσκις, βοηθώντας όλα τα δεξιά κόμματα που έχουν μπροστά τους εκλογές. Την ώρα που διάφοροι σοσιαλδημοκράτες, όπως ο Ολάντ και ο Ρέντσι, χρησιμοποιούν τον Τσίπρα ως αριστερή γλάστρα, επειδή έχει ακόμα πέραση η εικόνα του ως «αιρετικού» και «ριζοσπάστη», ο Ντομπρόβσκις προσπαθεί να τον αποδομήσει, υποδεικνύοντάς τον ως υπεύθυνο για όσα υποφέρει ο ελληνικός λαός.

Φυσικά, το τρίτο Μνημόνιο δεν είναι αποτέλεσμα της πολιτικής μόνο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Το ίδιο θα γινόταν και αν δεν έπεφταν οι Σαμαροβενιζέλοι το Δεκέμβρη του 2014. Όμως ποιος σκοτίζεται για τέτοιες λεπτομέρειες; Άλλωστε, ο ίδιος ο Τσίπρας έχει παραδεχτεί, ότι έφταιγε η πολιτική της κυβέρνησής του, υπογράφοντας το εξής σημείο της απόφασης της Ευρωσυνόδου στις 12-13 Ιούλη του 2014: «Προκειμένου να δημιουργηθεί η βάση για μια επιτυχή σύναψη του Μνημονίου Κατανόησης, η ελληνική πρόταση μεταρρυθμιστικών μέτρων πρέπει να ενισχυθεί σημαντικά για να λάβει υπόψη την έντονα επιδεινωθείσα οικονομική και δημοσιονομική θέση της χώρας κατά τον τελευταίο χρόνο».

βαθύ κόκκινο

Παιχνίδι με τις λέξεις

Νομίζοντας ότι απευθύνονται σε άσχετους ή και αμνήμονες, τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ παίζουν με τις λέξεις. Εμείς δεν κάνουμε ιδιωτικοποίηση, λένε, αλλά αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Και υποστηρίζουν ότι η πλειοψηφία των μετοχών κάποιων εταιριών (όπως οι εταιρίες ύδρευσης και το δίκτυο της ΔΕΗ) θα παραμείνει στο δημόσιο.

Βέβαια, αν αναλογιστούμε τι ίσχυε μέχρι και τα μέσα της δεκαετίας του '90, ποια ήταν η κυρίαρχη αντίληψη για τις λεγόμενες επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, και πού έχουμε φτάσει, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι οι συριζαίοι αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του «εκσυγχρονιστικού» ρεύματος, που απέκτησε την ιδεολογική και πολιτική του συγκρότηση επί Σημίτη, προκειμένου να υπηρετήσει την κατεύθυνση της συντηρητικής ανασυγκρότησης του καπιταλισμού, που την προωθούσαν τα ιμπεριαλιστικά κέντρα της ΕΕ, ως απάντηση στην κρίση υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου, που έπληττε την Ευρωλάνδη.

Ουδέποτε η ιδιωτικοποίηση ταυτίστηκε με την αλλαγή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των κρατικών επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας. Η ιδιωτικοποίηση περιλάμβανε και αλλαγή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος (εν όλω ή εν μέρει), αλλά περισσότερο αλλαγή των εργασιακών σχέσεων και της τιμολογιακής πολιτικής, που απαιτούσε πλήρη ανατροπή στο μάνατζμεντ των κρατικών επιχειρήσεων.

Οι κρατικές επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας ακολουθούσαν μια τιμολογιακή πολιτική που απαιτούσε την επιχορήγησή τους από το κράτος. Αυτό δε γινόταν μόνο για λόγους εξασφάλισης κοινωνικής συνείδησης, αλλά και για να κρατιέται σχετικά χαμηλά η αξία της εργατικής δύναμης (αυτό εξυπηρετούσε τους καπιταλιστές, φυσικά).

Στις ίδιες κρατικές επιχειρήσεις οι εργάτες είχαν καταφέρει να έχουν τις σχετικά καλύτερες εργασιακές σχέσεις, για λόγους που έχουν να κάνουν με τις δυνατότητες οργάνωσης που είχαν και με τη «δύναμη πυρός» που διέθεταν όταν διατύπωναν αιτήματα ή όταν έφταναν στο σημείο να τα διεκδικήσουν απεργιακά.

Κανένας καπιταλιστικός όμιλος δε θα ενδιαφερόταν να αγοράσει ή να πάρει ποσοστό σ' αυτές τις επιχειρήσεις, αν δεν άλλαζε άρδην και η τιμολογιακή πολιτική και το εργασιακό καθεστώς. Από τα μέσα της δεκαετίας του '90 έχουμε δυο παράλληλες διαδικασίες. Είσοδος ιδιωτών καπιταλιστών στις κρατικές επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, από τη μια, συνεχής αύξηση των τιμολογίων για τα λαϊκά στρώματα και συνεχής περικοπή εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζόμενων σ' αυτές τις επιχειρήσεις, από την άλλη.

Αν δεν αναπτυσσόταν η δεύτερη διαδικασία, δε θα είχαν κανένα λόγο οι ιδιωτικοί καπιταλιστικοί όμιλοι να επενδύσουν στο μετοχικό κεφάλαιο αυτών των επιχειρήσεων ή να διεκδικήσουν το μάνατζμεντ. Γιατί ένας ιδιωτικός καπιταλιστικός όμιλος επενδύει μόνο εκεί που εξασφαλίζει κέρδος και μάλιστα όχι το μέσο ποσοστό, αλλά το μέγιστο ποσοστό κέρδους.

Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ υπηρετεί πιστά την ίδια πολιτική. Το πέρασμα των κρατικών επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας (του ποσοστού που έχει απομείνει στα χέρια του δημοσίου) στο νέο Υπερταμείο σημαίνει πρώτα απ' όλα και πάνω απ' όλα- ότι αυτές οι επιχειρήσεις απεκδύονται τον κοινωφελή τους χαρακτήρα, μολονότι θα εξακολουθήσουν να παράγουν και να πωλούν αγαθά και υπηρεσίες πρώτης ανάγκης (νερό, ηλεκτρικό ρεύμα, αστικές και υπεραστικές συγκοινωνίες).

Για ποιο λόγο θα μπουν οι λεγόμενοι στρατηγικοί επενδυτές στο μετοχικό κεφάλαιο αυτών των επιχειρήσεων, αν όχι για να εξασφαλίσουν το μέγιστο κέρδος; Και πώς αλλιώς θα εξασφαλίσουν το μέγιστο κέρδος εκτός από το να συμπιέσουν τα μισθολογικά και εργασιακά δικαιώματα των εργαζόμενων και να αυξήσουν τα τιμολόγια πώλησης των αγαθών και υπηρεσιών που πωλούν αυτές οι επιχειρήσεις; Η «αξιοποίηση» δεν είναι παρά ένας εύηχος (και παραπλανητικός) όρος για την άγρια συντηρητική ανασυγκρότηση.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση